

El cardenal Carles en l'homilia per l'assassinat de Miguel Ángel Blanco

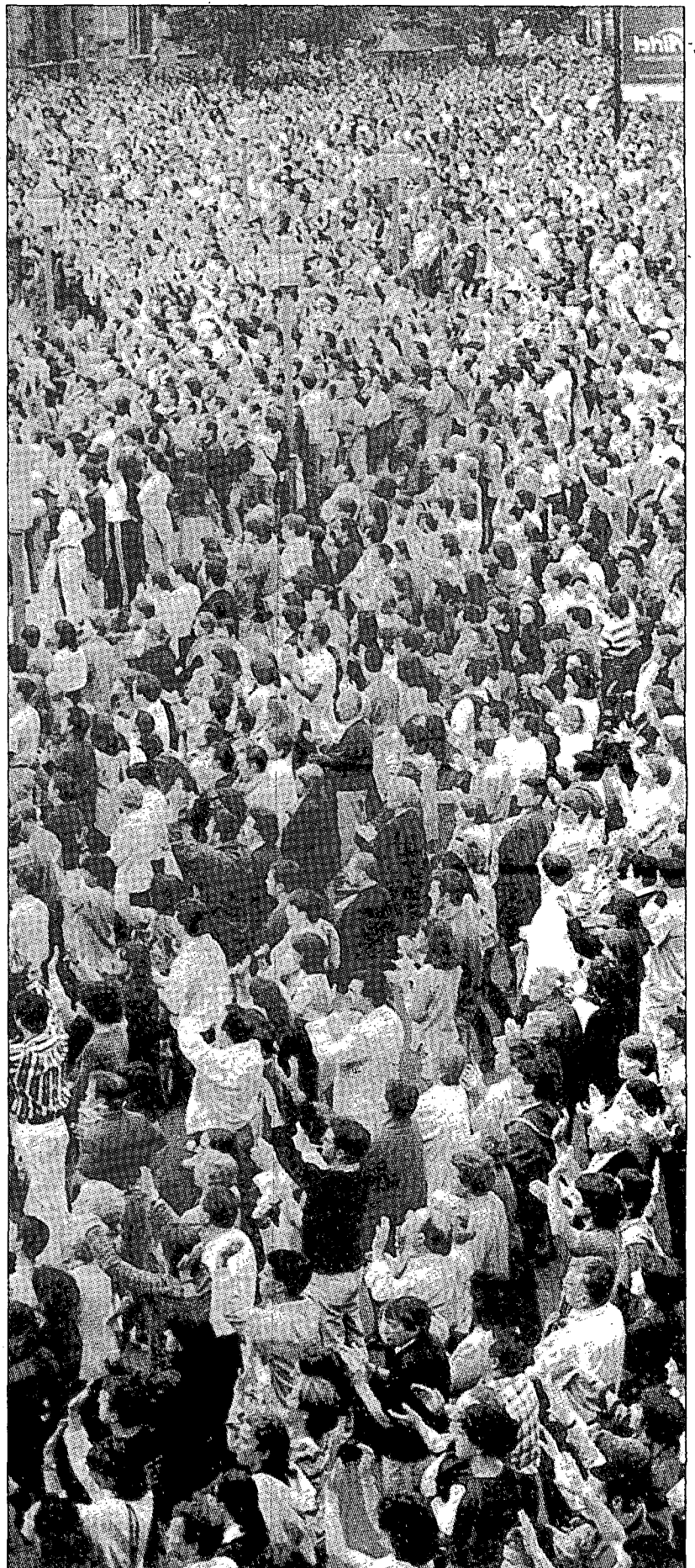
«Hem d'alliberar els opressors de la misèria de ser-ho»

La societat civil, els representants de les institucions democràtiques, fins i tot del Parlament europeu, l'Església —el Sant Pare va fer un parèntesi del seu retir de vacances a Aosta en conèixer l'esdeveniment—, tothom, en fi, ha condemnat l'assassinat etarra de Miguel Ángel Blanco. El terrorisme ha mostrat «el seu rostre fred i despietat de crueltat i d'horror. Mai no hi ha una justificació per assassinar un innocent», va dir el bisbe de Bilbao, Ricardo Blázquez, en l'homilia del funeral pel jove regidor basc. I va recordar que cal afrontar el futur «amb serenitat i esperança». Un repte no gens fàcil per la convulsió en què viu immersa la societat basca, l'única que pot trobar una solució al conflicte.

Després dels moments tensos i dolorosos inicials, ara és l'hora de treballar per la pau en el marc del respecte als drets i a les llibertats individuals i col·lectives. Com afirma el cardenal Carles en l'homilia del 16 de juliol passat: «Hem perdut la por... I no ens ha de fer por lluitar contra la violència. No ens ha de fer por lluitar per la justícia i la convivència pacífica. Ho vulguin o no, hem d'alliberar els opressors de la misèria de ser-ho.»

Informacions especials a l'Editorial, a l'En primer pla, a les pàg. 7 i 16, a Tribuna i a l'article de P-J Ynaraja

5-6

En una entrevista emesa per Barcelona Televisió monsenyor Ricard M. Carles parla de la situació de l'Església catalana

24

Horari de misses als principals llocs d'estiueig

7

Reunió 140 de la Conferència Episcopal Tarraconense

9

Osona rep nens i nenes d'Ucraïna

27

Espectacles: dansa a la Beckett i record de Robert Mitchum

Editorial

Contra la por, és la vida

Potser va ser la gota que va fer vessar el got, potser ha estat una cadena d'esdeveniments que han tocat la fibra sensible més que en altres ocasions, o potser ha estat el cinisme descarnat i assassí mostrant la seva pitjor cara que ha fet obrir els ulls a aquells que, tal com manifestà Ricardo Blázquez, bisbe de Bilbao, encara vivien en la confusió.

En qualsevol cas, aquests dies de la primera quinzena de juliol de 1997 seran recordats a Euskadi i a tot l'Estat espanyol. No hi haurà una solució ràpida al problema de la greu violència instal·lada en el si de la societat basca. Fins i tot aquesta violència pot tenir un rebrot sanguinari o d'altres complicacions, però malgrat tot això hi haurà un abans i un després d'aquests dies de juliol.

El poble basc ha perdut la por. Mentre ETA assassinava a sang freda un jove segrestat com a instrument de xantatge, a pesar del clam unànim de la immensa majoria dels bascos, el poble basc s'alliberava del segrest al qual ETA i el seu entorn el tenia sotmès per l'engany i la por, portant a les últimes conseqüències els mètodes mafiosos.

Ha estat el pas imprescindible per canviar quelcom, però sens dubte la fi de la violència pot ser encara llunyana. El camí s'ha iniciat i ha de ser irreversible. Quan hom perd la por i pot mirar fit a fit els assassins i denunciar-los, ja res torna a ser igual.

Ara és important no perdre la serenitat demostrada per gairebé tothom en les hores dramàtiques. Ara cal seguir en la línia marcada i que tan fermament ha expressat el *lehendakari* en les seves crides i declaracions. Sense ambigüitat pel que fa al rebuig a la violència, aïllant els violents per

evitar-ne el contagi i reproducció, però amb pragmatisme, sense triumfalismes ni esperit de venjança.

El fenomen de la violència a Euskadi és prou complex i té immersa massa gent com per admetre solucions simples. Cal anar trobant el desllorigador a totes les arrels i ramificacions del fet violent i els grups violents amb discreció i cercant respostes policials, però també polítiques i socials als diferents casos i realitats sense apriorismes ni actituds que comportin portar persones o grups a l'atzucac. No es tracta de tancar portes, sinó de trobar sortides socialment acceptables per a tots aquells que han fet de la violència una forma de vida sectària. Segons el cardenal Carles: «Ho vulguin o no hem d'alliberar els opressors de la misèria de ser-ho»

I això només és possible des de la serenitat, la confiança en el futur i la discreció necessària.

Les espontànies i generalitzades mostres de solidaritat i compassió amb la família de l'assassinat i amb tot el poble basc que patia amb ells des de Catalunya, des de tot Espanya i des de molts altres indrets, són també quelcom de positiu que emergeix al mig de la tragèdia.

Una sola vida humana n'ha mobilitzat milions, tant de bo que aquest esdeveniment sigui més que un fet excepcional i esdevingui signe del nivell moral de la nostra societat.

Que aquesta solidaritat sigui també una veritable onada de comprensió i respecte vers el poble basc i les seves institucions, especialment davant del repte d'acabar amb la violència.

Un repte per al qual ha de trobar la solució el mateix poble basc i les seves institucions representatives, sense més ingerència que la lleial cooperació des de la solidaritat i la simpatia.

Sumari

7
Reunió 140 de la Conferència Episcopal Tarraconense

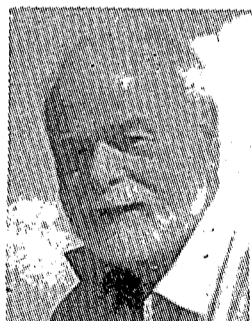
9
Osona rep nens i nenes procedents d'Ucraïna

15
Vacances del Sant Pare a Aosta

27
Espectacles: dansa a la Beckett i record de R. Mitchum

32
F. Domingo parla d'Acció Solidària contra l'Atur

CATALUNYA CRISTIANA

Direcció: Mn. Manuel Valls i Serra

Coordinació: Josefina Picas i Pauné

Redacció: Glòria Carrizosa, Miquel Àngel Codina, Francesc Gamissans, Núria Oriol, Marta Puyol, David Vidal

Assessorament lingüístic: Meritxell Cucurella Jorba

Col·laboradors: Núria Albert, Montserrat Albert, Josep M. Aragonès, Jordi Bassas, Pilarín Bayés, Pietat Campmàjò, Oriol Camps, J. Carrera Planas, Rosa Collell, Miquel Estradé, Guillem Farré, Enric Graupera, Joan Guiteras, Jordi Jorba, Justo López Melús, Jaume Mora, Josep Nadal, Francesc Nicolau, Francesc Riu, Pere Saumell, Pere Tena, Josep Ventura, P-J Ynaraja

Corresponsals: Miriam Díez, GIRONA; Jaume Montaña, LLEIDA; Antoni Mirabet, SEU D'URGELL; Lluís Badia, SOLSONA; Joan Boronat, TARRAGONA; Joaquim Blanc, TORTOSA; Raquel Planas, VIC

Fundadors: Mn. Joan Jarque i Jutglar i Mn. Francesc Malgosa i Riera

Edita: Fundació Catalunya Cristiana per a l'evangelització i la cultura

Redacció, administració, publicitat i promoció:
C/ Puiggari, 5-7 - 08014 BARCELONA - Tel. 490 59 88,
Fax 490 20 35 - Internet: Catcris@idgrup.iber.net.com

Gerència: Jaume Vinyals i Rovira
Publicitat: Magda Revetllat i Barba
Promoció: Jordi Baig i Juncosa
Autoedició i compaginació: Carlos Aguado i Minguez

Impressora: Publiagraf, S.A.L. Passatge Valeri Serra, 30
08011 BARCELONA - Tel. 454 16 30 / 17 77 - D.L.B. 14.387/79

Difusió controlada per

Membre de la UCIP
International Catholic Union of Press

Membre de l'APPEC
Associació de Publicacions Periòdiques en català

SUBSCRIPCIONS ANUALS

Catalunya, resta de l'Estat espanyol, Andorra, Gibraltar i Portugal 9.880 ptes.
Resta d'Europa: 20.384 ptes.
Amèrica i Àfrica: 25.584 ptes.
Àsia i Oceania: 36.504 ptes.

Un moment històric, un moment per la pau

Prou! El poble basc, el poble de l'Estat espanyol ha dit prou a la violència. No més atemptats terroristes, no més assassinats d'innocents. La causa de les mobilitzacions massives de milions de ciutadans del 10 al 15 de juliol es pot trobar en una confluència de circumstàncies que han estat la gota que ha fet vessar el got. Després de 815 víctimes assassinades per ETA, el poble ha dit prou.

Pocs dies abans de l'assassinat de Miguel Ángel Blanco, va produir-se l'alliberament d'Ortega Lara i Cosme Delclaux. Les imatges que van arribar dels dos segrestats van colpir l'opinió pública, sobretot les del primer, que després de 532 dies de segrest recordava els que havien sobreviscut als camps d'extermini nazi.

D'altra banda, el fet que la banda terrorista d'ETA escollís una persona com Miguel Ángel, un jove de 29 anys afiliat al PP des del 1995, que tocava en un grup musical i que era a punt de casar-se, va colpir els ciutadans d'Èrmua i de tot el país. A més, ETA sabia que 48 hores era massa poc temps perquè el govern prengués una decisió tan delicada com l'agrupació dels presos etarres al País Basc.

La plataforma Gesto por la paz, un grup pacifista impulsat per cristians de la diòcesi de Bilbao, va fer una crida a la mobilització pacífica ciutadana. Les manifestacions silencioses eren una forta mesura de pressió sobre aquells que podien decidir sobre la vida i la mort de Miguel Ángel. L'encert de Gesto por la paz va ser contraposar la pau al sentiment d'imptència.

El ressò d'aquestes mesures va desbordar les previsions inicials, però també va desbordar el seu sentit pacífic inicial. Es van cridar consignes contra ETA i HB, que es va assenyalar com a còmplice del segrest. Alguns dels manifestants van reaccionar amb violència contra membres d'HB i van intentar cremar algunes seus d'aquest partit. Poc després, en saber el desenllaç, el poble va clamar per la pau i va exigir als representants de les institucions democràtiques que donessin una resposta coherent al conflicte. ETA i HB van ser majoritàriament rebutjats per la societat espanyola.

El govern central del PP va reaccionar d'una forma determinant: calia aïllar políticament HB i endurir el codi penal en les penes previstes per a terro-

El clam per la pau de Barcelona.

ristes. La resta de partits, els que formen part de la Mesa d'Ajuria Enea i del Pacte de Madrid, van tancar files entorn a la necessitat d'elaborar una estratègia conjunta i unitària enfront del terrorisme. Amb tot, el PNB i EA van advertir, amb una certa timidesa, que no es pot tensar la corda fins al punt que es trenqui amb HB, un partit que té el 15% de suport de l'electorat basc (unes 180.000 persones), encara que el Moviment d'Alliberament Nacional Basc (MLNB), nom amb que es coneix l'entorn d'HB, ha quedat tocat. Molts es qüestionen si l'estratègia seguida fins ara és equivocada.

Valorar les claus polítiques

La situació al País Basc és massa complexa com per captar en profunditat tots els fils que es belluguen en aquest entramat. Perquè la interpretació d'aquests fets sempre es fa des de l'afiliació política. A ningú se li escapa que el PNB i EA tenen por que a l'ofensiva per aïllar HB hi continuï

una desvertebració del nacionalisme basc. I que, un cop superades les emocions dels primers moments, es visqui una recruada de la violència per part d'ETA i per part d'aquells que diuen haver perdut la por a ETA i estan disposats a utilitzar els mateixos mitjans violents que l'organització terrorista... La mateixa por pot fer actuar amb més violència encara.

Caldrà que passi un temps per veure com s'encadenen les coses al País Basc i respecte ETA. Aquest és un moment històric i una oportunitat. El risc és en voler anar massa de pressa, prendre decisions precipitades que no cerquin precisament el millor bé del poble, sinó servir-se de les circumstàncies per al propi interès. Diverses veus ja s'han aixecat demanant actuar amb serenitat i sentit comú. L'anàlisi del problema per part dels partits polítics s'ha de fer segons les regles ètiques. I com expressen Justícia i Pau i altres entitats en un manifest: «El treball per la pau no passa, només, per eradicar la violència, sinó també per aconseguir un marc de justícia social,

llibertat i de respecte profund als drets humans, tant individuals com col·lectius, com per exemple, el dret a l'autodeterminació dels pobles.»

Ningú dubta que amb l'assassinat de Miguel Ángel Blanco hi ha un abans i un després en la vida política i ciutadana de l'Estat espanyol. El dia 12 de juliol ha quedat gravat en totes les consciències. Cal avançar vers la pau amb tolerància, diàleg, respecte a les llibertats, traspasant la por, traspasant la ràbia, traspasant l'odi. En paraules de Gandhi: «No existeix un camí cap a la pau, la pau és el camí.»

Núria Oriol i Palarea

Assessorament Gent Gran

Residència

- En coneixem més de 300 per tal de recomanar-li la que vostè necessita. Estades temporals o permanents.

Ajuda a domicili

- Organitzem el servei a mida per a cada persona. Professionals molt qualificats. Per hores o fixes.

es
ser

Balmes 205 4t 2a B
08006 Barcelona
T. 415 56 72 / 415 82 48

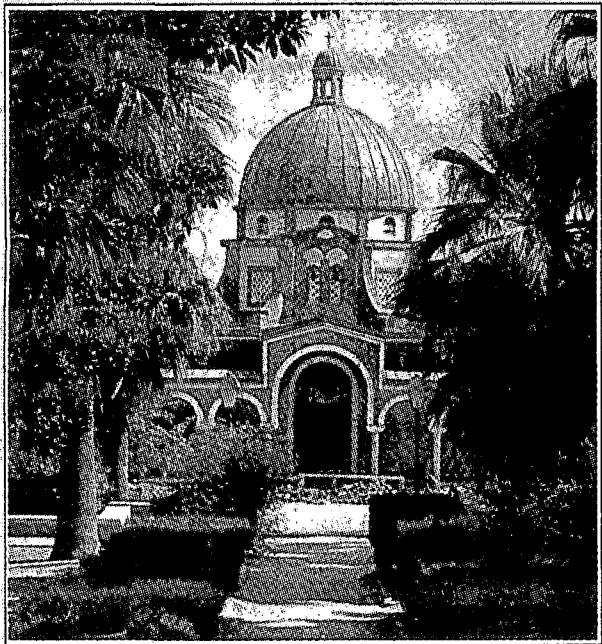
Pelegrinatges i viatges

AMB L'ASSISTÈNCIA
TÈCNICA DE

MERCATRAVEL S.A.

TERRA SANTA

Del 6 al 13 d'octubre

Anar a conèixer el país de
 Jesús és una preparació
 eficaç del Gran Jubileu
 de l'Any 2000

DEMANEU INFORMACIÓ

Per telèfon,
 per correu o bé personalment
 a l'Associació

AMICS DE

CATALUNYA CRISTIANA

Plaça Urquinaona, 11, 3r 3a A

08010 BARCELONA

Telèfon: (93) 301 37 18

Fax: (93) 302 32 64

BALI / JAVA

(Indonèsia)

Del 4 al 15 d'agost

Un viatge per les terres
 exòtiques de l'Extrem Orient.
 Veniu a descobrir-hi la gran
 bellesa de la natura, amb els
 vestigis de la civilització
 malaia.

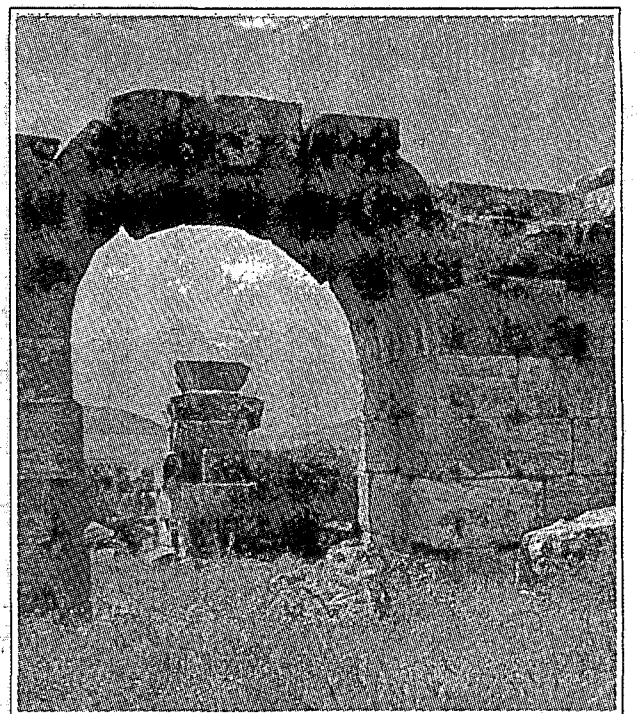
RUTA DE SANT PAU

Síria i Turquia

**Del 3 al 22 de
 setembre**

Pelegrinar als països de la
 primera expansió de l'Evangeli
 és com una incursió a l'era
 apostòlica. Podreu
 comprendre millor:

- la fermesa de Pere...
- la gran volada de Pau...
- els Fets dels Apòstols...
- les Esglésies de l'Apocalipsi...

RESULTATS DEL SORTEIG TRADICIONAL 1997

1r premi:
 Cotxe «Peugeot»
62.015

2n premi:
 Viatge a Roma
49.541

3r premi:
 Ràdio «Aiwa»
59.678

10 lots de llibres: amb 6 «Àlbums Disney» (Ed. Beascoa)

4.194	20.916	21.309	33.577	43.013
48.201	49.081	55.672	56.559	58.155

Premi de coberta: **1.137**

«La democràcia té un límit: la veritat»

■ Afirma el cardenal Carles en l'entrevista emesa per Barcelona Televisió

BARCELONA.— El periodista Joan Barril va entrevistar el cardenal Ricard M. Carles el dijous 10 de juliol per Barcelona Televisió. Amb un llenguatge àgil, Barril va conduir la

conversa per parlar des de la situació de les parelles de fet, al valor del celibat, passant pel Concili Tarraconense i per les relacions entre el nunci i Catalunya. Transcribim a continu-

ció les qüestions més importants de l'entrevista, una entrevista que va mostrar la persona que, en paraules de Barril, «conduïx la diòcesi de Barcelona cap al Tercer Mil·lenni».

Com a arquebisbe de Barcelona, de vegades no sé si sent l'enyo-rança de ser un bisbe rural, que passejava entre els seus parroquians.

—Sí, de vegades ja passa, les dimensions de la diòcesi d'un quart de milió d'habitants et permeten, al cap d'uns anys, conèixer a fons les persones com si fossis el rector d'una grandiosa parròquia. Hem de valorar, però, que el meu hàbitat és el d'una gran ciutat com València. A Barcelona em vaig trobar amb l'ambient urbà habitual de sempre, encara que Barcelona és més que una ciutat, és una metròpoli. I això vol dir que coses que abans es podien fer directament, ara cal fer-les a través dels coordinadors.

—Diuen de vostè que és una bona persona.

—Bé, jo ho intento ser i també crec que la immensa majoria de la gent intenta ser bona persona. I a més intento ser fidel a la vocació que el Senyor em va donar fa molts anys de ser sacerdot.

—I una bona persona pot governar un entramat tan complex com és una diòcesi?

—Crec que sí, qualsevol persona que té una responsabilitat i en conseqüència una autoritat, perquè sense autoritat no es pot ser responsable de res, cerca el bé comú de tots. Això és un apriorisme per sempre. Però en el cas de sacerdots o de bisbes, es tracta de cercar el bé integral de les persones, transmetre l'evangeli amb tots els mitjans que té l'Església. Aleshores diríem que la bondat dels altres gairabé mai utilitza arguments o mitjans coercitius.

—Hi ha una característica en els bisbes que també es troba en els jutges, els nobles o els prínceps... La gent diu no sé si és un bon bisbe o un mal bisbe, però és un bisbe conservador o progressista, o és un jutge rigorós o un jutge laxe. De vostè diuen que representa una moral conservadora.

—Hi ha com dos àmbits de moral. Una és la que toca la persona, la família, els matrimonis; i l'altra és la que toca les qüestions econòmiques o de

justícia social. El que jo intento, i sense voler comparar-me amb el Papa però ell fa el mateix, és intentar aplicar la moral de l'evangeli, tant en el que és acceptat per la gent d'ara com el que no ho és. Jo procuro conservar els valors de la família, del jovent, de la cultura que té les nostres arrels cristianes a

la moral respecte de les qüestions socials, però en canvi no accepten la moral personal i familiar. Però Nostre Senyor va parlar tant de l'una com de l'altra.

—En aquest sentit, vostè porta la contrària. En el moment en què tot-hom està d'acord en les parelles de fet, vostè diu que no, que això de les

ses no són catalanes sinó que vénen d'altres indrets, d'una cultura llunyana que, a més d'identificar-nos, ens lleva valors. La cultura nord-americana o d'alguns àmbits del món occidental no ens fa cap favor. No són positives per a la societat.

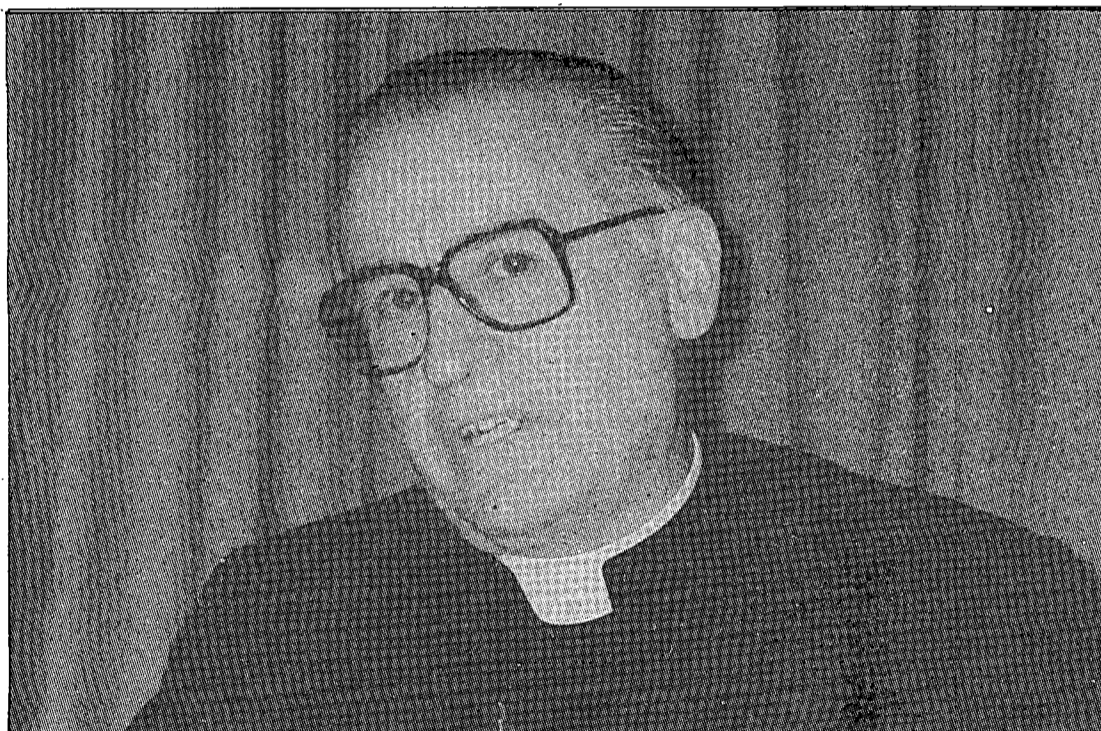
Ara es recorda que moltes de les coses dolentes que es van fer durant l'Alemanya nazi van ser aprovades pel Parlament, cosa que significa que si tot s'aprova per 51 contra 49, també ens podem equivocar. L'àmbit de la democràcia té un límit o un terreny de joc que és el de la veritat. Molts no volen que es parli de la naturalesa de les coses i de la naturalesa de la persona humana, del dret natural. Però si la nostra opinió no s'inclou en una racionalitat de la persona, fem mal als altres i hi ha lleis que poden envilir la societat, perquè cal tenir en compte que en els inicis de la democràcia, que va ser en el món de les

ciutats gregues, els polítics que alhora eren filòsofs deien que no hi podia haver democràcia sense la *sofia* del poble i del governant, sense la saviesa del poble i del governant. Això vol dir que no separaven la llibertat de la veritat de les coses i menys encara de l'ètica.

—I no es pot donar el cas que hi hagi creients que es trobin fora d'aquests límits que l'Església dona, per exemple, creients que visquin amb una parella de fet, l'homosexualitat o que en un moment de la seva vida hagin utilitzat la planificació familiar i facin ús d'anticonceptius. Què diu l'Església a aquests creients que es troben en una situació difícil?

—Són coses distintes. Cada vegada hi ha més mètodes i més segurs de planificació natural i no cal utilitzar mètodes artificials.

Respecte d'altres grups, l'Església
(Segueix a la pàg. 6)

El cardenal Carles va respondre a les preguntes de Joan Barril.

Catalunya i arreu d'Europa. També parlo moltes vegades sobre els barris marginats, els treballadors que es troben a l'atur. Aquesta segona part de la moral ara s'entén, encara que a vegades

parelles de fet no convé. I una frase, «allò que és lícit o il·lícit avui es decideix per majoria de vots». Aquesta és la diferència entre el que creu la majoria i el que diu la moral.

«El Raval és al costat del Liceu i allí es viuen situacions molt horroroses. Jo voldria la mateixa agilitat a l'hora de respondre a les necessitats materials, culturals i de salut de tants veïns de Barcelona, com s'ha fet amb el gran teatre»

no es posa en pràctica, perquè continuen existint grans diferències entre els benestants i els pobres. Pobres que han passat de ser pobres a ser marginats, que és més greu i més dolorós. Sé que moltes persones accepten aquesta part de

—Una cosa és la realitat i una altra cosa és la veritat. La realitat no és fruit de situacions concretes, sinó que està estimulada per moltes coses, des dels mitjans de comunicació a l'ensenyament o els costums, perquè moltes co-

(Ve de la pàg. 5)

comprèn les situacions, a vegades extremes i difícils, però l'extrem seria dir que qualsevol convivència humana forma una família. No —diu amb rotunditat. No. Déu no ha creat l'home a soles. També ha creat la família. Jesús, quan li parlaven del divorci, va dir que a l'inici no era així, es va remetre a l'inici, i parlar de l'inici és parlar de la llei natural, de la creació. I això és inamobible. És inamobible que Déu va crear un home i la seva companya en igualtat total, «carn de la meua carn i ossos dels meus ossos».

A continuació, Joan Barril va preguntar al cardenal per què s'havia oposat a la donació de tants milions de pessetes per a la reconstrucció del Liceu. Ricard Maria Carles va explicar que «el Raval és al costat i allí es viuen situacions molt horroroses. Jo voldria la mateixa agilitat a l'hora de respondre a les necessitats materials, culturals i de salut de tants veïns de Barcelona, com s'ha fet amb el Liceu. Això és la segona part de la moral de què parlàvem».

—**Passem a un altre tema. Sembla que el nunci no està gaire d'acord amb la idea de nació catalana.**

—D'acord, no. Certament. Crec que intento informar-lo molt sovint. També penso que quan se'ns coneix a fons, la gent combrega amb les nostres actituds. Però si hom té un estereotip d'un poble o d'unes persones, pot tenir-ne una opinió negativa. Per això una de les últimes coses que vaig fer va ser convidar el president Pujol i el nunci a dinar a casa perquè poguéssim parlar llargament tots tres dels temes que ens interessaven. Considero que la solució passa perquè la nunciatura tingui una informació completa i correcta que equilibri altres informacions que li puguin arribar o que rep a través d'alguns mitjans de comunicació o de cartes.

Fins i tot a Roma, quan hi vaig —ara he d'anar-hi més sovint que abans—, procuro aclarir les coses i fer veure que la realitat nostra és d'una pau total. Jo m'estic patejant els nostres barris i parròquies i veig una pau enorme. Fem misses en català, en castellà, bilingües i no he vist enlloc que la gent se senti violenta. Quan vaig als centres cívics o a Càritas, no he vist mai aquest malestar que alguns mitjans s'entesten a transmetre.

—**I a qui fa cas el Sant Pare, al nunci o al cardenal?**

—Em coneix suficientment —riu—, però crec que a la llarga la veritat triomfa. El Sant Pare em coneix suficientment i escolta tot el que fa referència a Barcelona. En això cal insistir, perquè hi ha hagut informacions deformadores de la realitat.

—**El Concili Tarraconense va quedar bloquejat durant un any i mig, cosa que es podia interpretar**

«Hem viscut un fet inhumà»

Denúncia del cardenal Carles en l'homilia del diumenge 13 de juliol a la catedral

L'arquebisbe de Barcelona, Ricard M. Carles, el vespre del 13 de juliol en el transcurs de l'homilia pronunciada a la catedral de la ciutat va tenir paraules molt dures per als assassins de Miguel Ángel Blanco i, alhora, de compassió i de confort per als familiars i amics de la víctima. El cardenal Carles va confessar que sentia tristesa davant d'aquest assassinat, que no té qualificatiu: «La seva sort estava en mans de persones que no tenen misericòrdia, que no tenen sentiments humans. La persona humana, quan neix, pot arribar a ser el que ha de ser, i pot no arribar-hi.» I va afegir: «Però no tota persona arriba a ser persona. Hi ha el factor de la llibertat. I pot arribar a no ser un home; és a dir, a ser inhumà, o sigui, no-humà.»

Les seves paraules reflectien els moments difícils que està vivint la família de Miguel Ángel i els familiars i amics de la llarga llista de víctimes d'ETA, 815 en aquests anys. «Si hi ha hagut ja, per part de la banda terrorista, prop d'un miler d'assassinats, això suposa molts milers de gent ferida moralment. Al pare i a la mare d'aquest jove, a l'única germana d'aquest noi i a la seva promesa els han ferit per sempre», va afirmar l'arquebisbe de Barcelona. «Per això us deia: mil morts són molts morts», va continuar dient en l'homilia, «però són desenes de milers els moralment morts, ferits per la tristesa, per l'angoixa, pel fracàs de la seva vida com a esposa, pare, mare, fill o filla, promès o promesa..., fracassats perquè els han matat la persona que més estimaven. Ja compreneu que aquest fet ha de ser l'objecte de la nostra pregària per l'ànima de Miguel Ángel. I penso que això, que ha estat quasi dirlem un martiri, ens porta a encomanar-lo al Senyor a fi que li doni la glòria ben plena. Però més aviat demanem per la seva família, que necessita en aquest moment tot el consol, tota la fortalesa.»

«I pregarem també per aquells que l'han assassinat, i per aquells que formen part de la banda terrorista», va demanar Mons. Ricard M. Carles, «i per aquells que des d'una política equivocada els recolzen moralment, econòmicament o ideològicament, perquè Déu els toqui el cor i els ajudi a pensar com a persones.»

El cardenal va fer una crida al respecte absolut de la vida humana, englobant-la de sentit en el rerefons de la creu del Crist i la seva resurrecció: «La creu del Crist vol dir, entre moltes coses, que quan els homes d'aquell temps no foren capaços de veure Déu en la persona del Crist, van matar l'home que era Crist. I això continua essent sempre així: quan una persona no veu una imatge de Déu en la persona humana, acaba matant la persona humana.» L'arquebisbe de Barcelona va afirmar que la base del respecte de la vida humana és que sempre es consideri sagrada, sense excepcions. Per aquest motiu va remarcar la importància d'una vida segons la fe, perquè la fe de les persones «té molt a veure amb el seu comportament».

Ricard M. Carles va recordar que «Déu no ens estima perquè existim, sinó que és al revés: existim perquè ell ens estima. I Déu no havia pensat per cap dels seus fills i filles, creats per amor, que fessin el mal que alguns estan fent».

Finalment, el cardenal va alertar contra l'agressivitat «arrel de molts pecats». I va dir que «aquest assassinat que estem lamentant és l'actitud extrema d'una agressivitat que sovint comença en coses petites, i hem d'intentar frenar-la abans no augmenti més».

Mons. Carles va pregar per totes víctimes i els seus familiars i també per Mn. Antoni Solé i Duch, prevere de la diòcesi de Barcelona, que va morir d'accident a Núria als 63 anys el dissabte 12 de juliol.

«No perdem l'esperança —va exhortar l'arquebisbe de Barcelona—. La creu ens diu també que venç l'amor sobre l'odi, i venç la vida i la resurrecció sobre la mort, i venç la bondat sobre l'agressivitat. És més forta sempre l'esperança que no pas el desànim.»

C.C.

com una certa hostilitat contra l'Església catalana. Va ser una cosa orgànica. Com s'interpreta això?

—Qualsevol Concili d'arreu de la terra com el nostre, que pràcticament toca totes les matèries, ha de ser revisat per totes les congregacions romanes. És com desenquadrar-lo i que cadascú estudiï el que el Concili ha decidit en la matèria que li pertoca. Això comporta molts mesos.

Realment, al final va haver-hi una aturada en la qüestió de la Província Eclesiàstica... La Conferència Episcopal Tarraconense diuen que pot ser dissonant en alguns cercles de Roma. Vaig anar-hi i vaig insistir aclarint les coses, perquè s'adonessin que no hi havia cap mena de perill i que ja posseïem aquest títol pacíficament des de fa trenta anys, perquè jo, en 27 anys que sóc aquí, ja feia un parell d'anys que teníem la Conferència Episcopal Tarraconense. No ofereix cap dificultat ni per a la resta de diòcesis de la Península ni per a Roma.

El periodista Joan Barril també va introduir el polèmic tema de la Cope i del seu accionariat. Mons. Carles va ser breu i concís en la seva resposta i va dir que «la diòcesi de Barcelona no té cap acció de la Cope. A més, he presentat protestes al seu Executiu».

—**Un altra de les preguntes de l'entrevistador va ser si variarien els criteris sobre el celibat. Precisament, Joan Barril va apuntar que la causa de la falta de vocacions podia ser el celibat.**

—No, perquè els protestants que no tenen celibat tampoc no tenen vocacions. Les vocacions van tocar fons a l'Estat espanyol entre els anys 80 i 81. A partir d'aleshores hi ha hagut un ascens, no gaire fort, però sí un manteniment durant uns anys i els joves d'ara volen consagrar-se al Senyor. A la llarga és una obra de ciutadania voler millorar els sentiments del poble i la moral. Els joves, avui, tornen a anar al seminari. L'arrel d'això és la voluntat de consagració del Senyor, per servir el Senyor. L'Església manté l'ideal que els sacerdots han de ser consagrats.

—**Finalment, hi va haver l'oportunitat de parlar sobre les noves religions.**

—La set de transcendència existeix —va afirmar el cardenal Carles. Creure en Déu és molt generalitzat. Però un Déu que no dialoga amb l'home pot ser més còmode que un Déu que hi dialoga. Déu cerca les persones, això només ho diu el cristianisme. I aquesta realitat produeix agraiement i compromís. Solament un Déu personal suscita agraiement i compromís. I això té conseqüències.

—**«Gràcies, Ricard M. Carles, per conduir els destins de l'Església de Barcelona», va acabar dient Joan Barril per despedir-se.**

C.C.

Reunió 140 de la Conferència Episcopal Tarraconense

■ Va presidir la trobada Mons. Lluís Martínez Sistach

EL BRULL.— Del 14 al 16 de juliol ha tingut lloc a la Casa d'Espiritualitat de Jesús Maria del Brull, a Osona, la reunió número 140 de la Conferència Episcopal Tarraconense. En aquesta trobada els bisbes catalans han treballat en l'aplicació de les resolucions vinculants del Concili Provincial Tarraconense de 1995. En iniciar la trobada, els bisbes van pregar pel jove assassinat per ETA, Miguel Ángel Blanco, i la seva família.

En aquest encontre els bisbes han seguit aprofundint en l'aplicació de les resolucions vinculants del Concili Provincial Tarraconense celebrat el 1995. Els bisbes han aprovat el pla pastoral per al trienni 1997-2000 del Secretariat Interdiocesà de Mitjans de Comunicació Social, tal com preveu la resolució número 18 del Concili. Aquest pla té com a objectiu general l'evangelització, i es concreta en el fet d'afavorir i facilitar la missió de l'Església a

Els membres de la Conferència Episcopal Tarraconense reunits al Brull.

través dels mitjans de comunicació social, de millorar la relació amb aquests mitjans, així com la cooperació amb els religiosos en aquest àmbit pastoral. Destaquen en aquest camp les propostes per potenciar les campanyes eclesials que s'organitzen a nivell diocesà i interdiocesà, l'organització de simposis i jornades sobre la comunicació amb experts, i la presen-

cia dels bisbats i el conjunt de l'Església catalana a la xarxa Internet.

Els bisbes també han constituït una comissió d'experts perquè prepari un estudi per poder aplicar la resolució número 56, que tracta d'examinar la conveniència de l'edició d'una versió bíblica pròpia de la CET (Conferència Episcopal Tarraconense). També han rebut informacions dels organismes i

comissions que preparen els diversos projectes d'aplicació de les altres resolucions conciliars. Mons. Martínez Sistach ha presentat la modificació dels Estatuts a l'Associació Bíblica de Catalunya, amb seu a Tarragona, que comporta l'ampliació de la Junta Directiva per aplicar més eficaçment la resolució número 54 del Concili.

D'altra banda, a proposta de Mons. Vives els bisbes han nomenat coordinador del Secretariat Interdiocesà de l'Ensenyament de la Religió a Catalunya, el P. Francisc Riu, salesià, nou delegat diocesà d'Ensenyament de Barcelona. Un altre tema que també s'ha tractat és el seguiment de diversos aspectes organitzatius de l'Aplec de l'Esperit, amb la participació de membres de la comissió preparatòria d'aquest esdeveniment juvenil interdiocesà que tindrà lloc a Vilafranca del Penedès el 31 de maig del 1998.

C.C.

Barcelona

Més de mil persones participen en la missa per les víctimes del terrorisme

BARCELONA.— El dimecres 16 de juliol la catedral de la Ciutat Comtal va ser el punt de trobada de més d'un miler de persones que van assistir a l'eucaristia en sufragi de Miguel Ángel Blanco i les altres víctimes del terrorisme. Presidida pel cardenal Carles i concelebrada pels bisbes auxiliars de Barcelona Joan-Enric Vives i Jaume Traserra i una vintena de preveres, la missa es va convertir en un clam per la vida i per la pau.

La catedral era un marc d'excepció per a una eucaristia com aquesta. L'ambient que regnava entre els presents era de respectuós dol i de serenitat. Van assistir-hi diverses personalitats: el president del Parlament, Joan Reventós; el conseller de Presidència, Xavier Trias; la delegada del govern a Barcelona, Julia García-Valdecasas; el síndic de greuges, Anton Cañellas, i el capità general, Víctor Suanzes Pardo; entre altres autoritats.

L'arquebisbe de Barcelona, Ricard M. Carles, va pronunciar una homilia que assenyalava la necessitat d'avançar tots units: «L'eradicació de la violència demana, també, una unitat sense fissures, quan es tracti d'aspectes fonamentals en la lluita contra el terrorisme. El procés de pau exigeix una unitat d'actuació política, impulsada decisivament des de les instàncies que ho poden fer, sobretot les del País Basc.» El cardenal va

recordar que és «un procés que s'ha de desenvolupar des del respecte a la diversitat de les opcions polítiques diferents, des del pluralisme, però des de la coincidència en les qüestions fonamentals». I va fer una crida: «Avui tenim davant nostre una oportunitat magnífica. El poble ha parlat, ho va fer amb contundència abans-d'ahir (recordem les multitudinàries manifestacions a nombroses ciutats i, en concret, la de Barcelona el dilluns 14 de juliol, en la qual el cardenal Carles també va participar). Ara ens pertoca escoltar-lo. Les institucions democràtiques —amb els partits al capdavant— han de saber respondre a aquest repte. Es tracta, sens dubte, d'una ocasió única per recuperar el prestigi de la política. En definitiva, es tracta d'una oportunitat històrica d'enfortir les institucions democràtiques.»

El discurs de l'arquebisbe de Barcelona, serè, profund i esperançat, recollia el coratge que aquests dies ha posat de manifest la societat civil. Però l'anàlisi dels fets es distanciava del sentimentalisme que, a vegades, ha envoltat l'assassinat de Miguel Ángel Blanco. La condemna d'aquest esdeveniment ha estat unànime per part del poble, dels polítics i de l'Església.

Instantània de l'eucaristia en sufragi de Miguel Ángel Blanco i de totes les víctimes del terrorisme.

Núria Oriol i Palarea

Tortosa

L'Hospitalitat de Lourdes pelegrina amb 545 diocesans

■ Es van imposar medalles als hospitalaris més veterans

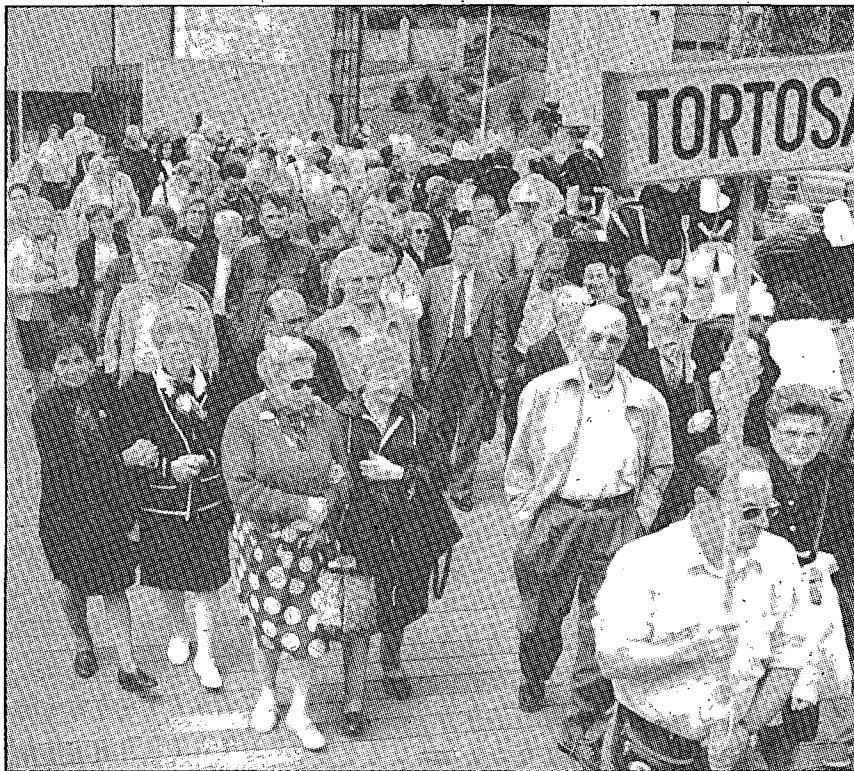
TORTOSA.— Segons el programa previst, 545 diocesans, organitzats per l'Hospitalitat de Nostra Senyora de Lourdes, van celebrar la seva festa cristiana amb les connotacions pròpies del Jubi-

leu del 2000. Va presidir el pelegrinatge l'administrador diocesà, Mn. J. M. Tomàs, que va oferir unes homilies en un to popular i catequètic. Unes homilies que van arribar al cor.

Una novetat d'aquest any va ser la imposició de medalles als veterans, de mans de l'administrador diocesà que, en síntesi, els va dir el següent: «Que Maria t'acompanyi i obri el cor al servei.» La resposta va ser: «Amb Maria vull servir els germans». Molts eren joves i val a dir que el gest suposava un compromís de servir com a hospitalaris.

També es va estrenar el nou i monumental hospital. És un edifici funcional que s'ha d'amortitzar amb les aportacions fixes de cada pelegrinatge. Malgrat que la pluja els va acompanyar gairebé cada dia i cada nit, no es va sentir cap protesta. Ara bé, es va substituir la processó eucarística per una celebració d'adoració a la basílica subterrània de Sant Pius X.

J. Blanc i Bahima

L'Hospitalitat va pelegrinar a Lourdes amb 545 diocesans.

Breus

S'estrena a Manresa el nou temple dedicat a la Verge de Montserrat

MANRESA.— S'ha realitzat un gran nombre d'actes per festejar l'estrena del temple dedicat a Santa Maria de Montserrat projectat per l'arquitecte manresà Josep M. Esquiús. Es tracta d'una construcció moderna i molt funcional on es contempla l'aplicació de les últimes tecnologies. Un dels actes més importants de la celebració va tenir lloc quan es va celebrar una cerimònia de més de dues hores de durada en què es va anar desgranant, amb senzillesa i participació popular, tota la litúrgia de benedicció del nou temple i de consagració de l'altar.

Mn. Melitó Tubau

Els Petits Cantaires de St. Andreu de Colmar actuen a Catalunya

GIRONA.— Els Petits Cantaires de Sant Andreu de Colmar (França) van oferir, de l'11 al 19 de juliol, un cicle de concerts a diferents indrets de Catalunya. Van començar a Santa Maria del Mar, de Barcelona, en una sessió a benefici de les cases del Raval. Tres dies després, el 14 de juliol, van arribar a Sitges. Després va ser el torn de la catedral de Tarragona i, finalment, els quatre darrers recitals van tenir lloc a la diòcesi de Girona: a la catedral, a Palamós i dos més a Banyoles.

C.C.

Tarragona

Mons. Martínez Sistach presideix una trobada diocesana de catequistes

TARRAGONA.— L'arquebisbe de Tarragona, Mons. Lluís Martínez Sistach, va presidir una trobada diocesana de catequistes que va tenir lloc al Col·legi de l'Ensenyança de Tarragona. Els 427 catequistes participants a la trobada es van repartir en grups, distribuïts per arxiprestats, amb l'objectiu d'aprofundir en el punt número 5 de les resolucions del Concili Provincial Tarraconense.

El treball de reflexió i proposta sobre l'esmentat punt va ser objecte d'ofrena durant la missa que l'arquebisbe de Tarragona va concelebrar a la catedral. En l'homilia, el doctor Martínez Sistach, referint-se a l'evangeli del dia, va dir que «com Jesús era present a la barca dels pescadors, també és entre vosaltres, els catequistes, per encoratjar-vos, malgrat la tempesta».

D'altra banda, el delegat diocesà de catequesi, Mn. Joan Maria Banús, va indicar que «ara estem una mica a l'expectativa quant a la publicació del nou directori de catequesi que sortirà de Roma a l'octubre. A més, també caldrà contemplar l'aplicació de les resolucions del Concili Tarraconense, pel que fa al projecte global de catequesi a Catalunya i les Balears».

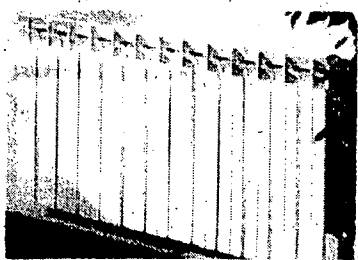
Joan Boronat

Des de 8.000 ptes. al mes instal·li la seva calefacció a l'estiu i pagarà a l'hivern

**NOVETAT
LA CALEFACCIÓ CENTRAL
SENSE CALDERA**

TECC

LA PRIMERA CALEFACCIÓ CENTRAL
ELÈCTRICA DE BAIX CONSUM

CALOR CONFORTABLE

Silenciosa, no resseca l'aire, regula la temperatura amb termostats individuals.

CALOR ECONÒMICA

A més del seu consum reduït, la seva capacitat acumulativa manté durant molta estona la calor sense despeses d'electricitat.

CALOR FÀCIL

No cal instal·lació especial, sense obres, ni manteniment, només un endoll de 10A.

CALOR SEGURA

Controlada gràcies a un dispositiu electrònic, garantia durant 10 anys.

<http://www.virtual.es/tecc>

TELÈFON D'INFORMACIÓ: 902 10 37 88
TECC. Ap. de correus, 50 - 08812 Les Roquetes (Barcelona)

Vic

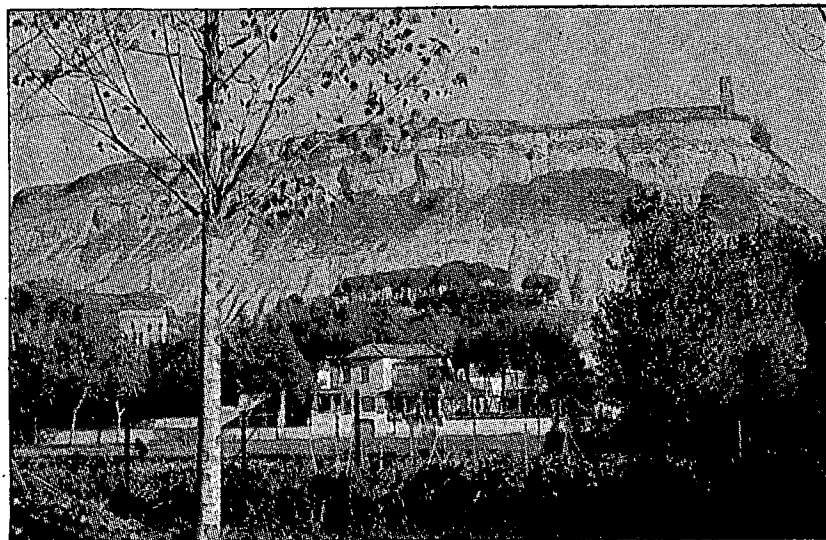
Osona rep cent-cinquanta nens i nenes d'Ucraïna

■ Els infants passen un mes amb famílies de la comarca i es desintoxiquen de la contaminació de Txernòbil

TONA.— Diversos pobles de la comarca d'Osona s'han mobilitzat per acollir, durant un mes, cent-cinquanta nens i nenes provinents d'Ucraïna. Imma Pratdesaba, Rosa Soler i Teresa Mirambell són les promotores que, juntament amb el suport de Càritats Diocesana de Vic, han fet possible que per segona vegada tota una colla d'infants passin uns dies amb famílies de la comarca. La possibilitat de menjar aliments no contaminats i respirar aire net és molt beneficiós per a la salut de tots ells.

«De moment ja ha arribat un primer grup de deu nens, i ben aviat ho farà la resta dels cent-cinquanta. La tasca no ha estat fàcil, però com sempre val la pena», diu Imma Pratdesaba, psicòloga social i una de les tres dones que tiren endavant aquest projecte. Ella, Teresa Mirambell i Rosa Soler, ja van aconseguir portar uns altres cent-cinquanta nens l'estiu anterior. Tanmateix, en aquella ocasió només set pobles de la comarca es van implicar en la iniciativa de l'ONG Ajudem els Nens del Món, que té la seva seu a Tona. Aquest any, és tota la comarca d'Osona que col·labora en el projecte, amb l'acolliment d'un nen o nena ucraïnès, o mitjançant l'ajut material.

L'estada d'un mes resulta molt positiva per a tots aquests infants, ja que durant uns dies el seu cos podrà menjar aliments sans i respirar aire no contaminat per la radioactivitat. Tal com explica Pratdesaba, la situació a la major part de repúbliques de l'antiga Unió Soviètica és molt difícil i els aliments són escassos. A Ucraïna els problemes s'agreugen a causa de la radioactivitat que afecta tot el cicle de vida. «Aquests nens gairebé mai mengen carn, i la seva dieta consta de cols, patates i remolatxa.

La població de Tona acull aquest estiu 150 infants d'Ucraïna.

Quan tornen al seu país, han augmentat de pes i es troben més bé.» Poder anar en bicicleta i menjar gelats són dues de les coses que més agraden a tots aquests nens i nenes que han nascut amb la radioactivitat ficada al cos.

Imma Pratdesaba va endegar el

projecte d'acollir quita la zona de Txernòbil arran d'una iniciativa similar per la qual va treballar a Granollers. Més tard va decidir fundar l'ONG Ajudem els Nens del Món, i desenvolupar el pla a la comarca d'Osona.

Raquel Planas i Silva

Viure a la zona prohibida

La majoria dels infants vénen de poblets o ciutats que es troben a tocar de la zona prohibida de Txernòbil: un terreny de trenta quilòmetres de diàmetre al voltant de la central nuclear que el 1986 va patir el greu accident. Malgrat que les autoritats del país han promès en diverses ocasions el trasllat d'aquestes poblacions cap a altres indrets d'Ucraïna no afectats per la radioactivitat, onze anys més tard encara no s'ha fet res.

Breus

Salutació del Sr. Casaus a la Mare de Déu de la Mercè

BARCELONA.— Nicolau Casaus, vicepresident del Barça, va fer una emotiva salutació a la Mare de Déu de la Mercè, l'endemà de la victòria del Barça a l'estadi Bernabéu de Madrid, el diumenge 29 de juny. A l'acte celebrat a la basílica de la Mercè eren presents la directiva amb el seu president, Sr. Josep Lluís Nuñez, el quadre tècnic, la plantilla dels jugadors i un grup de socis. Tots ells van pujar a besar la imatge de la Mare de Déu mentre els fidels entonaven el cant de la Salve, acompanyats amb els acords de l'orgue.

C.C.

Mons. Guerra Campos ha mort als 77 anys

SETMENAT.— Mons. José Guerra Campos, bisbe emèrit de Cuenca, va morir el 15 de juliol a Setmenat als 77 anys quan estava passant una dies de descans a la residència de sacerdots que la Societat Missionera de Crist Rei té en aquesta població. D'origen gallec, Guerra Campos va destacar pel seu recolzament a Francisco Franco en els últims anys del seu govern. El 1971 es va enfrontar a les tesis d'obertura del bisbe Vicente Tarancón a l'Assemblea Conjunta de Bisbes i Capellans votant en contra d'una resolució autocrítica de l'Església que demanava perdó per no haver sabut ser instrument de reconciliació durant la guerra civil i la postguerra. Quan es van imposar les tesis renovadores de Tarancón, que amb el suport de Pau VI va assumir la presidència de la Conferència Episcopal, Guerra Campos es va desvincular de la resta de l'episcopat i va deixar d'assistir a les reunions de la Conferència.

C.C.

Mn. Solé mor d'accident a la Vall de Núria

NÚRIA.— Mn. Anton Solé i Duch va morir el dia 12 de juliol en accident a la Vall de Núria. Mn. Solé havia nascut a Barcelona el dia 1 de maig de 1933 i va ser ordenat prevere el dia 19 de setembre de 1959. La missa exequial del difunt es va celebrar a la parròquia de la Mare de Déu de la Bonanova, presidida pel cardenal Ricard Maria Carles y el bisbe auxiliar Joan-Enric Vives. L'enterrament privat va ser a Premià de Mar.

C.C.

Ajuda'ns a oferir **cada setmana**
el valor cristià de les notícies

Posa un anunci a *Catalunya Cristiana*

Informació i assessorament publicitari personalitzat. Truqueu al tel. (93) 490 59 88.

Magisteri

Carta Dominical

Ricard M. Carles
Cardenal, arquebisbe de Barcelona

Defensar la família ajuda la democràcia

El tema del darrer plenari del Consell Pontifici de Justícia i Pau ha estat «La democràcia i els valors». Es tracta d'un conjunt de qüestions d'entre les més actuals i determinants per a mantenir i millorar els sistemes democràtics.

Per al manteniment dels valors, sense el conreu dels quals es va desestructurant la societat, és fonamental el principi de subsidiarietat, que suposa que el sistema polític reconeix el rol essencial de les

persones, de les famílies i dels diversos grups que integren la societat civil.

Pel que fa a la defensa de la família, és de plena aplicació al nostre país allò que va fer notar el cardenal Ruini al seu discurs inaugural de l'assemblea plenària de la Conferència Episcopal Italiana, el proppassat mes de maig. «En el context d'una millor valoració de les energies de la societat italiana, el capítol principal, el més ric de potencialitat i, alhora, el més "desatès i fins i tot combatut" és, no cal dir-ho, el de la família. (...) Fa falta sobretot —en la percepció d'alguns—, tant en l'acció política com en la cultura, el reconeixement i la percepció mateixa de la família com a subjecte i protagonista autèntic de la vida social.»

Quan la família no és prou recolzada per l'Estat, per la legislació ni per certs àmbits de la cultura ambiental (i és lícit preguntar-se: ¿per què no és valorada?), les conseqüències negatives que en deriven, sobretot les morals, no poden ser corregides suficientment per l'Estat, i es converteixen fins i tot econòmicament en un problema. Això no obstant, cal valorar positivament algunes iniciatives adoptades fa poc, si més no a Catalunya, les quals s'emmarquen en la línia de donar suport amb més decisió a la família en tots els àmbits.

No crec que sigui pessimista de pensar que el tracte que reben les famílies per part d'unes certes

lleis, àmbits culturals i mitjans de comunicació, no és el més adequat per fomentar la idea de la «família autèntica», o la seva unitat, o l'amor entre els seus membres. N'és una de les conseqüències la manca d'amor als pares ja grans. I no em refereixo pas als qui tenen dificultats insuperables d'atendre'ls a casa.

La conseqüència ha estat que, després d'una davallada en l'amor (problema moral), ha aparegut un problema econòmic: els poders públics no poden atendre pas tota la gent gran que té fills que no els ajuden. I ha calgut donar normes que obliguin els fills, que es troben en condicions econòmiques de fer-ho, a subvenir a les despeses de les residències dels seus pares.

El papa Joan Pau II s'ha adonat d'aquests perills. Ha dit, a l'assemblea de Justícia i Pau abans esmentada, que, malgrat la consolidació de la democràcia a molts països, «sorgeix una font d'inquietud: a molts indrets, la democràcia, consolidada de fa temps o bé instaurada fa poc, pot ser posada en perill per punts de vista o comportaments inspirats en la indiferència o el relativisme en el domini moral, tot menyspreant el valor autèntic de la persona humana. Una democràcia no fonamentada en els valors propis de la naturalesa humana (la família n'és la millor reserva) ofereix el risc de comprometre la pau i el desenvolupament dels pobles».

Ramon Malla
Bisbe de Lleida.

Vacances, temps d'activitat

És veritat que el temps de vacances ha de ser un temps de descans. Però cal entendre, a la vegada, que descansar no vol pas dir exclusivament no fer res. Tothom ha sentit dir que es pot descansar senzillament canviant d'activitat. És una consideració que en la pràctica es té molt en compte. Així, es considera com un descans, per exemple, realitzar viatges d'estudi, o treballar per introduir millores en

les pròpies residències, etc. En aquesta perspectiva em permeto suggerir unes línies d'activitats que probablement no s'han pogut fer prou durant el curs o convé que siguin incrementades.

Una línia podria ser l'activitat espiritual. La vida tan atafegada que es porta no hi ha dubte que dificulta moltes vegades disposar del temps necessari per ocupar-se de la dimensió espiritual de cadascú. No vull pas dir que s'hagin de dedicar uns dies totalment a la reflexió espiritual, com seria participar en una tanda d'exercicis espirituals. Tant de bo es pogués fer! Però sí que seria molt convenient reservar-nos amplis espais de temps per assaborir la paraula de Déu, o per viure més intensament l'eucaristia, o dedicar-se a la lectura, i a la conversa amb persones de semblant inquietud, sobre temes interessants de vida espiritual o simplement de matèria religiosa.

Una altra línia podria ser la de la caritat o fraternitat humana i cristiana. L'atenció als altres, especialment els que es troben agobiats per malaltia o altres motius, pot ocupar un bon espai del nostre temps vacacional. Durant el curs no sempre es disposa del temps que fa falta esmerçar —perdre, diem col·lo-

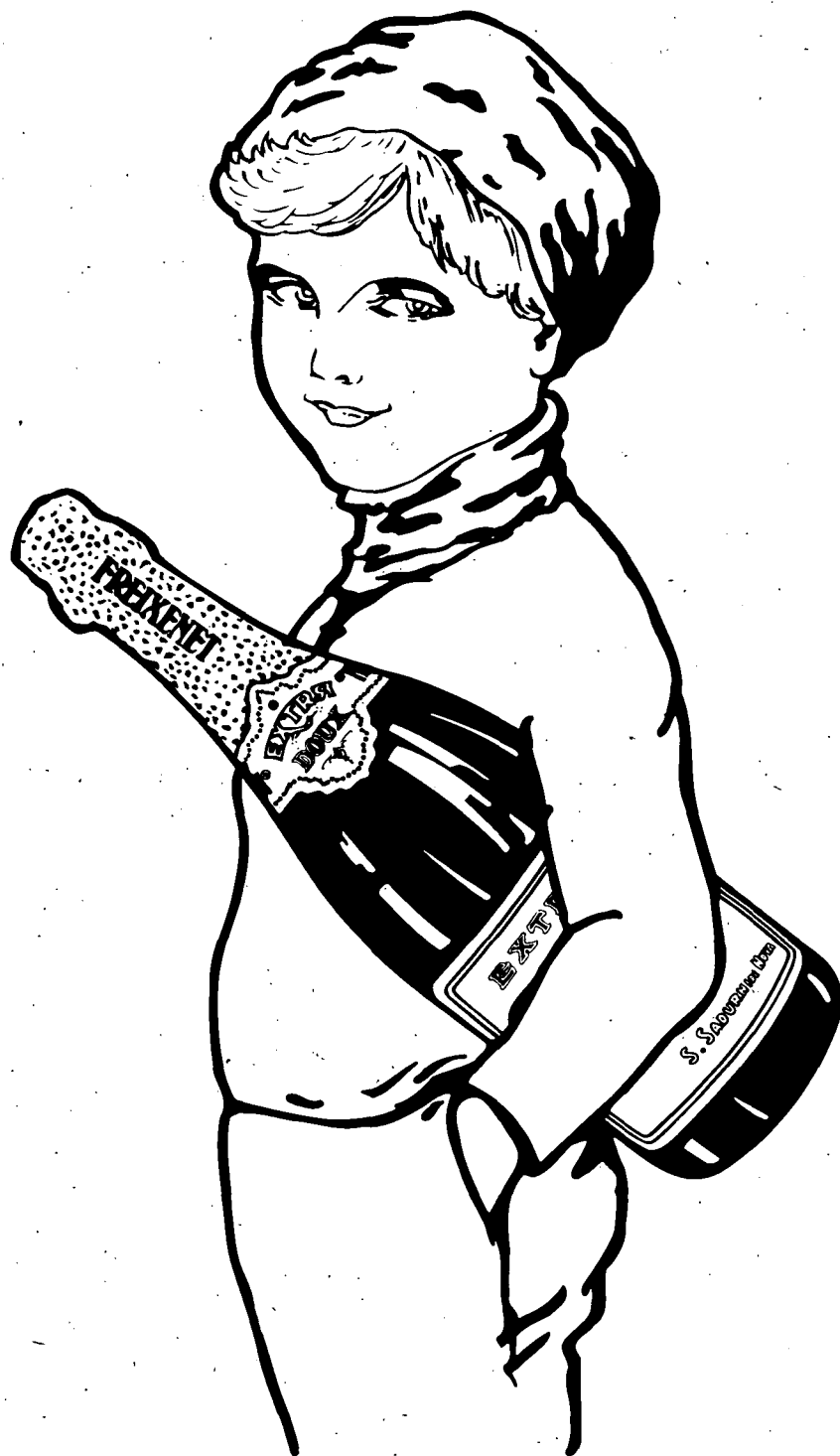
quialment— per acollir les persones que desitgen o necessiten ser escoltades. Penso per exemple en la convivència en primer lloc de dialogar amb els membres de la pròpia família, no cal ni dir-ho, amb els propis fills. Una conversa acollidora a temps, moltes vegades proporciona una orientació cristiana que pot alleujar, i fins i tot solucionar, algun problema.

Deixant molts altres aspectes, esmento finalment l'activitat de planejar el proper curs, a la llum del curs acabat i preveient les obligacions que ens esperen. En dir això penso que s'ha d'incloure en el nostre estiu un espai de valoració de les gràcies i de la providència de Déu experimentades durant els últims mesos. Això provocaria un cant d'agraïment i de lloança, que fonamentaria una súplica d'esperança. Som fàcils a demanar a Déu. Valdria la pena, ja que les vacances ens ho permeten, que féssim viu amb joia el record de l'acció de Déu en nosaltres durant els darrers mesos, per presentar-li amb total confiança els nostres projectes per quan ens reintegrem al treball normal de cada dia. És una actitud molt semblant a la qual la Verge Maria reflecteix en el seu cant del *Magnificat*.

FREIXENET

Caves a Sant Sadurní d'Anoia

**Des de sempre
amb les publicacions en català**

FREIXENET PATROCINA LA MOSTRA DE REVISTES EN CATALÀ 1997

opinió

Zoom

L'alegria neix en el més profund del nostre ésser. Cal que sigui treballada perquè duri, perquè es pugui comunicar, perquè es pugui transmetre. Cal esforçar-nos per no perdre-la al primer embat, al primer signe contrari que ens porti l'adulteresa. Cal fer perenne l'encontre amb la mare que ens la va infondre el primer dia de la nostra vida...

Impromptu

Oriol Camps

Després

Després tot ha estat com un malson. Tothom ha volgut portar la farina al seu molí. Tothom s'ha vestit de protesta i ha sortit al carrer per cridar quatre consignes. Contra els autors del crim; contra els que els emparen. Tothom, des de les respectives responsabilitats, ha manifestat propòsits d'aïllar-los, de boicotejar-los, de condemnar-los a la fam si calgués fer-ho. Per uns moments semblava que tot era dominat per la més odiosa histèria venjativa.

Altres, serenament —amb el màxim de serenitat, la possible— han plantejat el problema en termes justos i han formulat propòsits. Molt bé si en encalmar-se els ànims es realitzen.

Però cal tenir molt present la realitat. Cal tenir present que criminals i encobridors voleien senyeres polítiques, i que hi ha un conjunt social que representen i que han captat d'una manera força ingènua. Que han captat perquè políticament són prou manyosos per fer una imatge ideal i transformar els crims en fets de guerra. Cal, per damunt de tot, que aquest marc social sobre el qual actuen vegi la veritat.

Però el que resulta veritablement odiós, a part del crim, és que algun grup, emparant-se en la confusió del moment, llanci pamflets acusadors en qüestions que no tenen res a veure amb els motius de les justes protestes i mobilitzacions ciutadanes d'aquests dies. Així, es passen dretes i esquerres per un mateix sedàs, sense més resultat que afegir més confusió i malestar al ja prou justificat pels lamentables fets. I s'ha de trobar.

Filtrant la notícia

Francesc Gamissans

Catalunya, país de missió?

No sempre les notícies bones o dolentes ens arriben a través dels mitjans informatius de la premsa, ràdio i televisió. Quan es tracta de la vida de l'Església al Tercer Món potser és més fidedigne i emotiva la notícia que ens arriba de primera mà, a través d'un missioner o missionera.

Josep M. Massana i Mola, català i franciscà, ha estat una pila d'anys missioner a Burundi, d'on hagué de fugir fa un parell d'anys perquè volien assassinar-lo. Ara treballa a Malawi, i en la seva darrera carta a un grup d'amics d'aquí, entre altres coses, els diu:

«Moltes persones vénen a la casa missió amb els seus problemes i angoixes. Alguns s'havien apartat dels sagraments per diverses causes, com ara la poligàmia. A vegades són parelles que viuen units sense estar casats; altres havien tornat a caure en

pràctiques paganes, etc. Tots volen tornar a la vida dels sagraments i participen en una mena d'exercicis espirituals de conversió. Amb el canvi de vida són rebuts de nou dins la dinàmica de l'Església.

»Una altra ocupació nostra és la preparació dels catecúmens adults que, després d'uns anys de formació i havent passat uns exàmens força difícils, són escollits per al Baptisme. Aquest any en la nostra missió han estat 125. Alguns vénen de lluny. No és difícil acollir-los i hostatjar-los, donat que disposem de dues sales de l'escola. Dormen sobre estores i vénen amb llenya, menjar, una manta, etc. Durant les tres setmanes són introduïts a la vida dels sagraments i de la pregària litúrgica. En acabat, fem una solemne celebració del sagrament del Baptisme, on tota la comunitat cristiana hi és present. Jo quan batejo m'agrada que l'aigua flueixi en abundància sobre el cap dels catecúmens, per tal de

visualitzar la purificació i renovació interior en el Crist.

»La nostra missió aporta també una ajuda material per completar el que ells no han pogut contribuir en la seva pobresa. On hi ha adults hi ha nens petits. A tots ells, al matí i al vespre, els donem un plat de farinetes de blat de moro, de mill i sucre. Amb pocs dies aquesta canalla es refà i són una delícia.»

Referent a aquestes notícies del missioner cal remarcar dues coses. La primera és que les dificultats pastorals que avui ens trobem en la vella Europa —en els nostres pobles—, són semblants a les d'aquells països, però amb una diferència: aquí el poble s'ha refredat i ha caigut en una indiferència religiosa, mentre que allà té fam i set d'Evangeli, de conversió, de sagraments, de fe, de Crist.

Un altre fenomen, derivat d'aquests canvis, és que ara són els del Tercer Món els que vénen a missionar Catalunya. Joves de països pobres d'Hispanoamèrica s'ordenen de preveres i són nomenats rectors o vicaris de les nostres parròquies, sobretot rurals; i noies de l'Àfrica ingressen i professen als nostres monestirs de vida contemplativa, mancats de vocacions nadiues.

Quins seran els agents de l'evangelització i de la pastoral —aquí i al Tercer Món— en el proper Mil·lenni? Són interrogants i reptes que fan pensar.

Tribuna

Homilia de la missa per Miguel Ángel Blanco i totes les víctimes del terrorisme

(16 de juliol de 1997 a la catedral de Barcelona)

Reunits avui en aquesta catedral de Barcelona, units en el dolor i, alhora, amarats d'esperança, hem escoltat la Paraula de Déu. El desig de Job manifestat en la primera lectura —«Tant de bo lés meves paraules quedessin inscrites, gravades amb un cisell d'acer, entallades a la roca, perquè em facin de testimoni»—, és aplicable als dies darrers de la vida de Miguel Ángel. Perquè aquest tràgic final dels seus dies realment ha quedat inscrit, gravat i entallat al cor i a la memòria de tota la ciutadania. També sembla clar que les paraules següents de Job —«Contemplaré Déu, que em portarà una bona nova»— han estat realitat per a ell, ja que Déu li ha fet arribar la Bona Nova de com la seva mort ha fet reaccionar el poble i ha desvetllat allò de més noble que hi ha en la persona humana i ha unit la voluntat de tots els homes i les dones de bon cor.

TENIM PRESENTS TOTES LES VÍCTIMES DEL TERRORISME

La mort del jove regidor d'Ermua, Miguel Ángel Blanco, doncs, ens ha reunit per pregar per ell. Però no podem oblidar tots els qui han mort anteriorment. Prop d'un miler d'homes i dones que, sense cap sentit, han estat víctimes del fanatisme i de la intolerància. Ara fa deu anys, justament, la nostra societat catalana va viure el malson d'Hipercor, on divuit persones innocents van unir-se als membres de l'exèrcit, de les forces i cossos de seguretat de l'Estat, als polítics, industrials, exmembres d'ETA, víctimes del GAL, funcionaris de presons, ciutadans anònims... fills i filles tots de Déu, víctimes del terrorisme. Sabem, com hem escoltat a l'Evangeli, que ells són amb el Pare i veuen la seva glòria, la que dona als que estimen amb la vida i amb la mort.

DONEM SUPORT ALS SEUS FAMILIARS

Així mateix, aquesta celebració eucarística s'adreça als familiars de totes les víctimes. Certament, estic pensant en les famílies de les víctimes. Si hi ha hagut ja prop d'un miler d'assassinats, això suposa molts milers de persones ferides mortalment. Al pare i a la mare d'aquest noi, els han ferit per sempre. Mil morts són molts morts, però són desenes de milers els morts moralment, ferits per la tristesa, per l'angoixa, pel fracàs de les seves vides, com a esposos i esposes, com a pares, com a mares, com a fills o filles, com a promesos o promeses... Desconsolats perquè els han assassinat la persona que més estimaven.

Preguem per aquestes famílies que necessiten tót el consol i tota la fortalesa. Sens dubte, una de les

paraules que té més sentit aquest vespre és la de *compassió*. Per a nosaltres, seguidors de Jesucrist, aquest terme té un significat molt clar: 'patir amb', és a dir, compartir la passió de l'altre, de tants i tantes mares, pares, fills, promesos, germans...

NO A LA VIOLÈNCIA; SÍ A LA PAU

I pregarem també per aquells que els han assassinat, i per aquells que formen part de la banda terrorista, i per aquells que, des d'una política equivocada, els donen suport moralment, materialment o ideològicament, perquè Déu els toqui el cor i els ajudi a pensar i estimar com a persones.

Abans-d'ahir, milions de persones ens vam manifestar pels carrers de tot l'Estat, per demanar

CAL RESPECTAR ELS DRETS HUMANS

Per això, cal fer una crida explícita al respecte escrupolós dels drets humans. No podem pretendre ni demanar que l'Estat de dret, l'Estat democràtic empri, en cap cas, la violència. Avui, més que mai, hem de lluitar per la justícia vetllant pel respecte dels drets humans de tothom, fins i tot d'aquells que assassinen brutalment i que són capaços de maltractar les persones com hem vist aquests dies.

En aquest moment històric en què s'ha vist immersa la societat, l'Església no és una excepció, no pot restar al marge. Els cristians no podem callar. Hem de palesar el nostre rebuig a la violència i a la crueltat terrorista.

Avui, com deia, ens hem aplegat aquí per pregar.

Des de la nostra fe, afirmem que les prop de mil persones que han mort víctimes de la violència, no han perdut la seva vida en va. L'han perduda per nosaltres, pels nostres fills i, sobretot, perquè construïm una societat en què la pau, la solidaritat i la justícia siguin signes de l'amor de Déu envers tots nosaltres.

CAL UNA UNITAT D'ACCIÓ POLÍTICA SENSE FISSURES

Breument, voldria adreçar-me als representants de les institucions i de la societat civil del nostre país que han volgut ser presents en aquesta celebració de l'Eucaristia. L'eradicació de la violència demana, també, una unitat sense fissures, quan es tracti d'aspectes

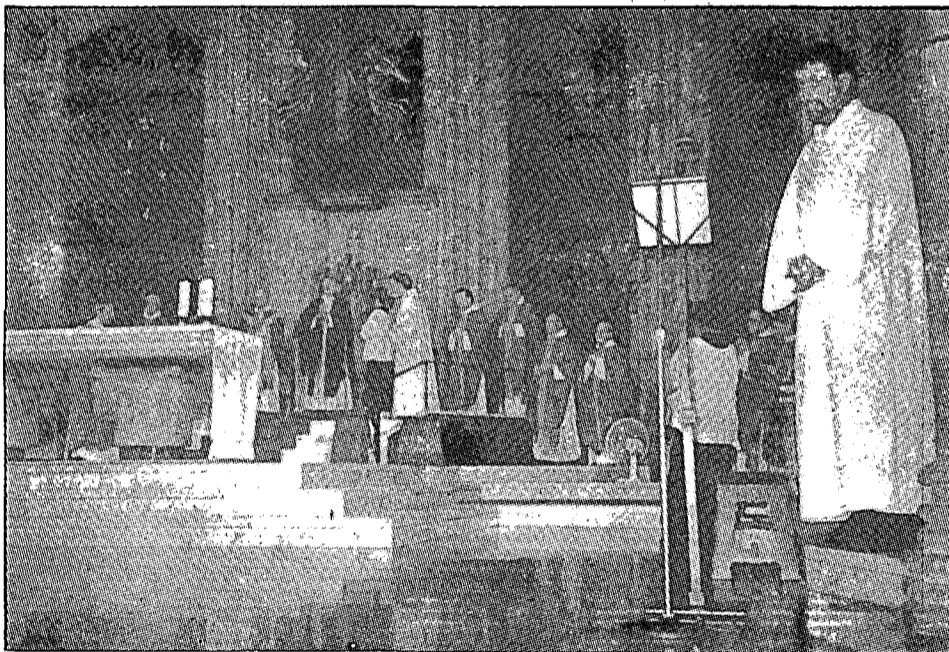
fonamentals en la lluita contra el terrorisme. El procés de pau exigeix una unitat d'actuació política, impulsada decisivament des de les instàncies que ho poden fer, sobretot les del País Basc. Un procés que s'ha de desenvolupar des del respecte a la diversitat de les opcions polítiques diferents, des del pluralisme, però des de la coincidència en les qüestions fonamentals.

Avui tenim davant nostre una oportunitat magnífica. El poble ha parlat, ho va fer amb contundència abans-d'ahir. Ara ens pertoca escoltar-lo. Les institucions democràtiques —amb els partits al capdavant— han de saber respondre a aquest repte. Es tracta, sens dubte, d'una ocasió única per recuperar el prestigi de la política. En definitiva, es tracta d'una oportunitat històrica d'enfortir les institucions democràtiques.

Que Déu ens hi ajudi, i que no hi falti el nostre esforç perquè aquest desig esdevingui una realitat.

Ricard M. Carles

Cardenal, arquebisbe de Barcelona

sense ambigüitats el final de la violència terrorista. Milions de persones unides en un clam unànim: «Prou, prou!»

Hem perdut la por, hem perdut el recel per dir les coses pel seu nom... No ens ha de fer por lluitar contra la violència. No ens ha de fer por expressar el desacord. No ens ha de fer por lluitar per la justícia i per la convivència pacífica. Perquè sempre que un home mor, assassinat per l'odi, la mort entra en la nostra vida. Ho vulguin o no, hem d'alliberar els opressors de la misèria de ser-ho. Però hem de lluitar per la pau amb serenitat i sense deixar-nos endur per la revenja, per fer possible una pau que neixi del més pregon de les nostres ànimes.

Aquest és l'únic camí possible per aïllar els partidaris de la violència, que s'emparen sota un embolcall ideològic i que pretenen autoerigir-se, erròniament, en els suposats representants del poble basc. En aquest procés, no podem caure en la temptació de respondre a la violència amb més violència. Una espiral de violència, de venjança, no resoldria l'arrel del problema.

Cartes del lector

Falta de memòria

Sr. Director,

Amb motiu de la celebració dels vuitanta anys de Raimon Galí, *Catalunya Cristiana* va publicar una entrevista sobre la seva vida.

Aquesta entrevista em va sorprendre desagradablement. Raimon Galí diu que el juliol del 36 va saber de seguida quins eren els seus, jo, malauradament, vaig saber que els meus no eren ni els uns ni els altres. També diu que «el deshonori de la mort de tants sacerdots a Catalunya prové d'agents provocadors de Franco» i acaba el paràgraf dient «falta memòria i falta informació». Amb això últim estic completa-

ment d'acord, al Sr. Galí li falta informació i ja li falla la memòria.

Recordeu que no únicament ell va viure aquella dissortada època, i afortunadament encara som bastants els que estem vius, i que molts, la vam sofrir en les nostres pròpies carns.

La meua família es va haver d'exiliar per salvar la vida del pare, que mai no es va posar en política, i que de l'única cosa que el podien acusar era de ser un bon cristià. També vaig viure de molt a prop la mort de

sacerdots, bons amics meus, i puc assegurar que els que volien assassinar el meu pare i els assassins dels sacerdots no eren agents provocadors de Franco.

Ja sé que seré una nota discordant, però crec que tinc el deure d'escriure aquesta carta. Fins ara admirava el Sr. Galí, avui em fa una mica de pena.

JOSEP B. BATALLA RIBES

Salou

Catalunya Cristiana agraeix les cartes dels seus lectors i demana que no superin les vint línies mecanografiades. Les cartes han d'anar firmades amb nom i cognoms i ha de constar l'adreça i el telèfon. *Catalunya Cristiana* es reserva el dret de publicar les que consideri oportú i no s'identifica amb l'opinió dels lectors. No es mantindrà correspondència ni s'atendran visites o trucades respecte dels originals no publicats.

Retalls

Avui (10-VII-97)

Record de mossèn Bonet i Baltà

Mort a noranta-un anys, mossèn Joan Bonet i Baltà ha estat un dels últims testimonis —testimoni qualificat— d'una generació de capellans que van unir a l'exercici del sacerdoti una clara vocació d'acció social des de l'Església. Ell feia servir, referint-la a Balmales, a Torras i Bages, a Verdager, a Jaume Collell, a Sardà i Salvany... l'expressió «intervencionisme apostolicosocial». Escau perfectament aplicar-la també a la seva promoció —Pere Ribot, Joan Ferrando, Vicenç Sardà, Ramon Cunill, Marsal Martínez, entre d'altres— que va constituir l'anella entre l'abans de la guerra —Carles Cardó, Lluís Carreras, Ignasi Casanovas, Manuel Trens, Eudald Serra— i el després.

Bonet tenia vint-i-sis anys quan va ser proclamada la II República i trenta quan esclatà la Guerra Civil. Entre l'una i l'altra es dedicà amb intensitat a la Federació de Joves Cristians de Catalunya, fundada pel seu oncle mossèn Albert Bonet Marrugat. Durant la dictadura de Primo de Rivera, Bonet Baltà —encara seminarista— ja havia reaccionat amb energia contra les imposicions antidemocràtiques i anticatalanes d'aquell règim: amb el pseudònim de Joan de Pugdalba col·laborava assíduament en el setmanari *Acció* de Vilafranca del Penedès, la seva vila natal. Era natural, doncs, que l'etapa republicana i el primer Estatut de Catalunya significuessin per a ell, d'entrada un motiu d'entusiasme. Pertanyia a l'ampli sector de clergues i de catòlics catalans que veien en la democràcia el marc dins el qual, fent ús de la llibertat, calia bastir una Església viva i actual. Els seus escrits —de vegades signats,

altres vegades com a editorials— al setmanari feijocista *Flama* són testimoni del seu zel apostòlic i de la seva creativitat en aquells anys. Al mateix temps, però, restà fidel a una constant de la seva vida: el ministeri parroquial, que exercí, com a vicari, a la Bisbal del Penedès, a Sant Cugat del Vallès, a Premià de Mar i a Sant Joan d'Horta, de Barcelona.

La guerra va ferir fonament mossèn Bonet i tots els qui havien compartit amb ell l'esperança d'una Església en democràcia, respectuosa i respectada. Cal adonar-se de la tragèdia que representava defensar les institucions democràtiques contra altres sectors catòlics que, com denunciava Carles Cardó, aspiraven a la «catàstrofe prèvia»... i trobar-se, de cop, amb una persecució religiosa acarnissada. Ell va ser un dels afortunats que van poder fugir amb el vaixell italià *Il Tevere* i refugiar-se a Roma. D'allà aniria a raure a Cabrejas del Campo, un poblet de Sòria on va fer de rector, molt estimat, per cert, mentre durà la guerra.

Però a mossèn Bonet l'impacte de tants amics capellans afusellats, si bé li produí, lògicament, un gran efecte, no li destruï les conviccions, com s'esdevingué en altres casos. Va saber reconduir, en el nou context de la postguerra, la seva trajectòria de sempre, matisada, això sí, per la cruel experiència viscuda. L'acció parroquial va ser el canemàs bàsic del seu treball i, des d'ell, es projectà en diversos camps. Per exemple, la promoció d'actes significatius i difícils com la celebració del centenari del naixement de Torras i Bages, el 1945, i del cinquantenari de la mort de Verdager el 1952; les reedicions de les obres completes de tots dos autors, amb notables estudis seus; la investigació d'alguns aspectes importants de la història de l'Església contemporània a Catalunya, que li permetria de publicar,

en els últims anys, diversos treballs monogràfics.

Però va ser, sens dubte, en la creació de la nova parròquia de Sant Isidre, a l'Hospitalet, a partir de 1946, on mossèn Bonet va abocar tota la seva capacitat religiosa i social.

Els barris de l'Hospitalet, aleshores, només tenien una riquesa: la gent del barri i la que hi arribava de tot arreu amb ganes de treballar i amb una gran esperança en el futur. Però la vida hi era dura: no hi havia escoles ni altres serveis indispensables. La parròquia de Sant Isidre es va convertir, tot just creada, en un factor de cohesió. El treball social va ser intens. Juntament amb el temple, sorgiren activitats culturals de teatre, de cant, de dansa. Finalment arribaria l'escola, el Casal dels Àngels, la primera del barri, que aviat superaria el miler d'alumnes.

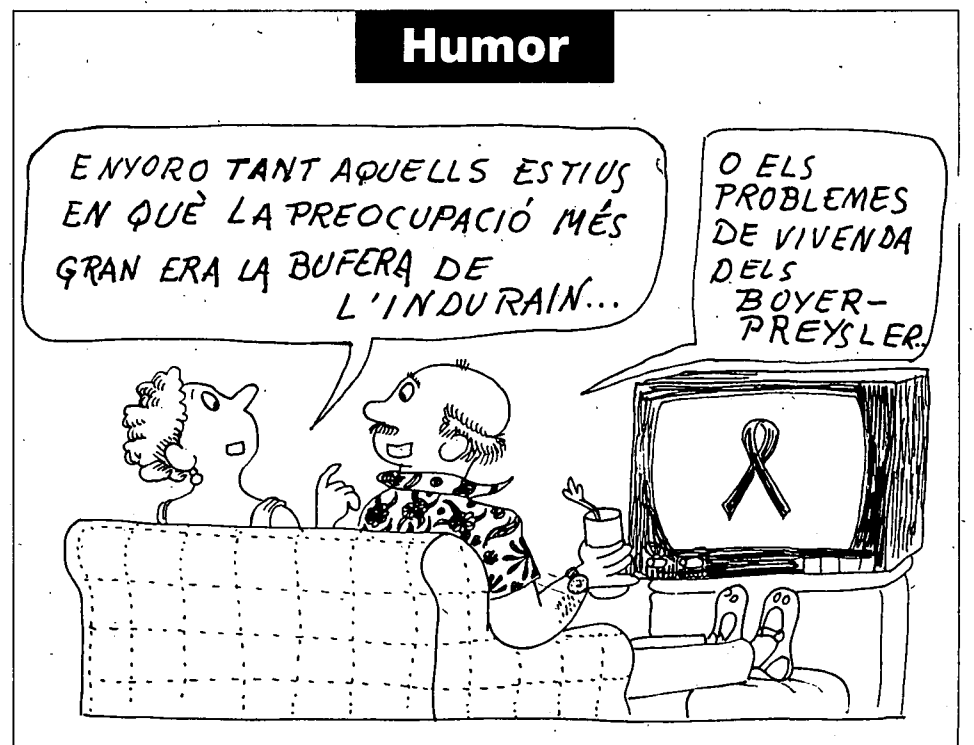
Retrobem aquí aquell intervencionisme social que compartia amb tants de sacerdots de la seva generació. Tots ells van promoure, al costat de les esglé-

sies, escoles i amplis espais per a les activitats pastorals i culturals. Els movien una gran voluntat de presència en el seu entorn humà, el gust per la cultura i la confiança que aquesta contribuiria al desvetllament de la fe, un sentit d'Església arrelada que volien acreditar amb signes reals. No va ser una generació puritana. El clima de confrontació dels anys de la República els havia endurit. Estaven avesats a la dialèctica franca i no els passava mai pel cap la idea d'amagar-se... Ens ha deixat un bon exemple i un notable llegat.

Mossèn Bonet va fer amb dignitat i amb fidelitat als seus criteris permanents el pas de la difícil postguerra als últims anys del règim anterior: els seus locals sempre van estar oberts als qui no podien exercir el dret de reunió enlloc més. No és estrany, doncs, que, en un país on tants, parlant de fe, diuen: «En Déu sí, en l'Església, no», al voltant de mossèn Joan Bonet es mogué molta gent de religiositat imprecisa, però d'una immensa confiança en la parròquia.

■ Joan Carrera Planas
Bisbe auxiliar de Barcelona

Humor

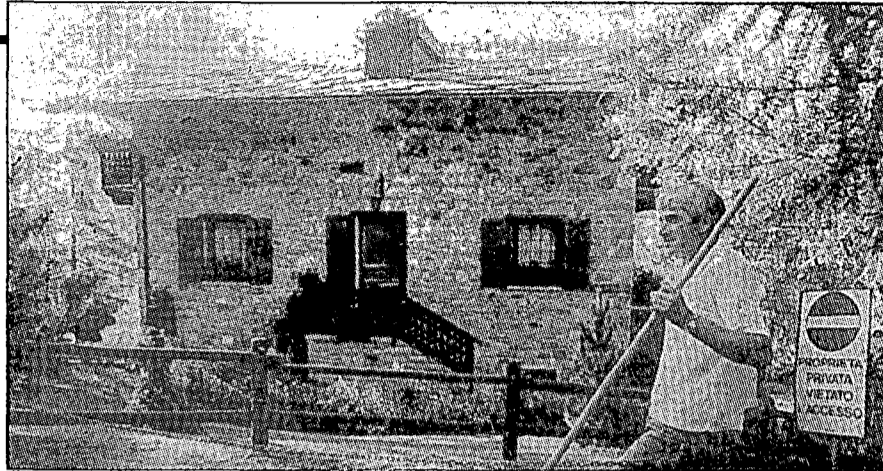

església en el món

Itàlia

Joan Pau II ha passat les seves vacances a la Vall d'Aosta

■ En la pregària de l'Àngelus, el Pontífex va qualificar l'acció d'ETA de «bàrbar assassinat»

Aquesta és la casa de Combes on Joan Pau II ha passat les vacances.

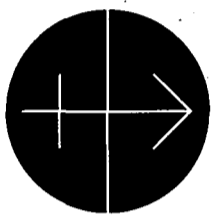
COMBES.— El Papa ha escollit de nou el paisatge de la Vall d'Aosta (Itàlia) per passar uns dies de descans. Durant les seves vacances, Joan Pau II s'ha allotjat en un casa de pedra i fusta de la petita localitat de Combes. Allà el Sant Pare ha aprofitat per llegir, passejar i entregar-se a la pregària.

És la sisena vegada que Joan Pau II passa part de les seves vacances a la Vall d'Aosta, en un poblet anomenat Combes. Aquesta població situada al peu del massís del Montblanc i molt a prop del parc nacional de Gran Paradiso, ha acollit al Sant Pare fins al 19 de juliol. Després, Joan Pau II acabarà de passar l'estiu a la residència papal de Castelgandolfo

L'estada del Papa a Combes és privada i l'únic acte públic que ha atès va ser la pregària de l'Àngelus del diumenge 13. Durant aquesta pregària, Joan Pau II va expressar el seu dolor pel «bàrbar assassinat del jove polític Miguel Angel Blanco Garrido». Igualment, després de mostrar la seva consternació davant «aquest acte de sang», el Sant Pare va invocar al Senyor perquè concedeixi a la societat espanyola «el valor i la tenacitat en el camí vers la convivència en pau i en serenitat».

Joan Pau II ha aprofitat aquests dies de vacances per llegir i fer curts passejos. Per llegir el Papa ha agafat llibres d'antropologia, filosofia i poesia. Malgrat la seva salut delicada, Joan Pau II, de 77 anys, ha sortit diverses vegades a caminar pels boscos propers ajudat d'un bastó. D'altra banda, també ha rebut la visita de diversos amics seus polonesos que s'han arribat fins a Combes per compartir una estona amb Karol Wojtyla. Segons fonts properes, el Pontífex té previst preparar-se per al proper congrés sobre «Església i antisemitisme» que tindrà lloc a partir de la tardor amb motiu del Jubileu de l'any 2000.

C.C.

Ajuda a l'Església Necessitada

Associació Pública Universal dependent de la Santa Seu
Ferrer del Río, 3 - 28028 MADRID - Tel. (91) 725 92 12
Filial: Luis Antúnez, 24, 2n 2.ª - 08006 BARCELONA - Tel. (93) 237 37 63
C/c. 1260-2110027312. Banco Central Hispano. Vía Augusta, 6. 08006 Barcelona

MISSES a favor de l'Església de l'Europa de l'Est i del Tercer Món

¿Sap que milers de sacerdots de l'Església Missionera i de l'Europa de l'Est no més poden subsistir gràcies als estipendis de Santes Misses que "Ajuda a l'Església Necessitada" fa arribar a aquests vertaders deixebles de Crist avui dia?

COL-LABORI amb la missió evangelitzadora d'aquests milers de sacerdots, **ENCARREGANT** la celebració de Misses —al mateix estipendi de la seva diòcesi— a través de la nostra associació. Ells aplicaran la Santa Missa por les **SEVES INTENCIONS.**

● Desitjo que es celebrin
MISSES per les següents intencions:

.....
.....

Envio Ptes. com a DONATIU

Per: Gir Transf. Xec

Nom i cognoms:

Carrer i núm.:

C. Postal i Ciutat:

Espanya

L'Església condemna amb rotunditat l'assassinat etarra de Miguel Ángel Blanco

■ Els responsables eclesiàstics també insten a actuar amb «serenitat i sense venjança»

BILBAO.— Tots els sectors de l'Església del país han emès comunicats que, carregats de dolor, condemnen i titllen de «crim» el segrest i la mort de Miguel Ángel Blanco Garrido en mans de la banda terrorista ETA. El bisbe de Bilbao, Ricardo Blázquez, ha deplorat que el

terrorisme hagi mostrat «el seu rostre fred i despietat de crueltat i d'horror». En aquest mateix sentit es va expressar Joan Pau II, que en conèixer el desenllaç del segrest va dir que «la mort d'una víctima innocent mai no pot tenir justificació». També els bisbes catalans van

reprovar l'acte «abominable» d'ETA. Tanmateix, a nivell eclesial ja s'ha fet una crida a la serenitat. Com va recordar Blázquez en l'homilia del funeral pel jove regidor basc mort el dissabte, ara cal afrontar el futur amb «serenitat i esperança».

L'assassinat amb ultimàtum de Miguel Ángel Blanco Garrido ha estat condemnat amb rotunditat pels diferents sectors de l'Església de l'Estat espanyol. En el transcurs del funeral Ricardo Blázquez, bisbe de Bilbao, va dir que «tots havíem estat colpejats per l'urpada d'ETA» qui «no havia escoltat el clamor que a tots els pobles i ciutats d'Espanya havia aixecat la consciència moral». A continuació va afegir que «mai no hi ha justificació per assassinar un innocent». En aquest sentit, segons Blázquez «buscar pretextos és una humiliació de tots nosaltres». Però malgrat que amb l'assassinat de Miguel Ángel, «el terrorisme ha mostrat el seu rostre més fred i despietat de crueltat i d'horror», el bisbe de Bilbao va dir que les mobilitzacions no han estat inútils si algunes persones «han començat a despertar de la seva confusió i engany».

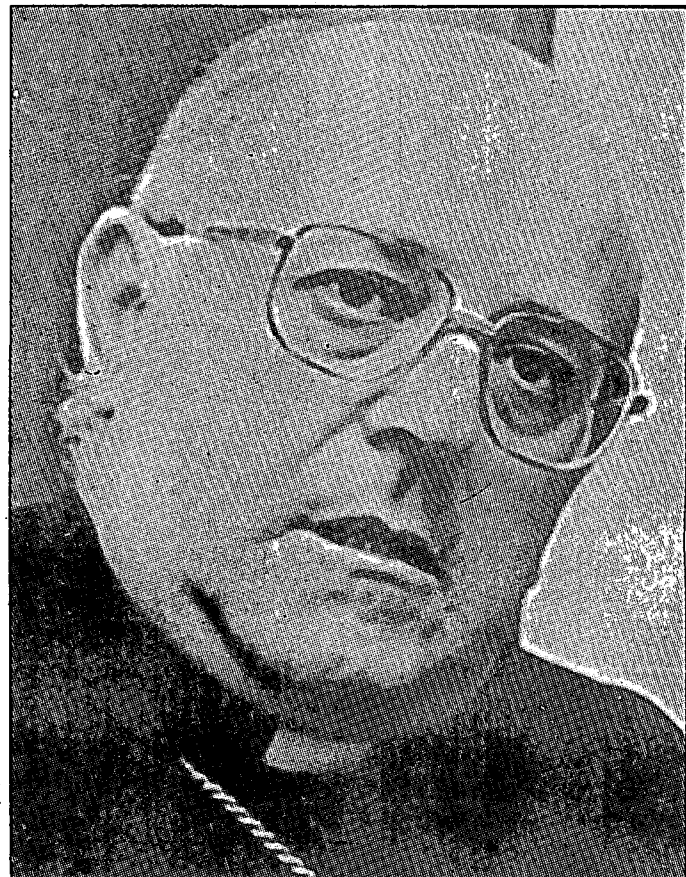
A pesar del moment de dolor i ràbia que viu la societat basca, i l'espanyola en general, Blázquez va pregar perquè

«la força de la fe ens conforti a tots i, enmig de les tribulacions, actuem en serenitat». Per aquesta raó, va demanar que «ens enllocem les mans per treballar sense decaure per la pau». El president de la Conferència Episcopal espanyola, Elías Yanes, va manifestar també la «condemna sense paliatius d'aquest assassinat dut a terme contra la llei de Déu» i va recordar que la pau només és possible des de la serenitat.

Quan ETA va donar a conèixer el segrest de Miguel Ángel, regidor del PP al poble d'Ermua (Biscaia), els bisbes de Pamplona i Tudela, Bilbao, San Sebastián i Vitòria van emetre un comunicat conjunt on exigien l'«immediat i incondicional alliberament de Miguel Ángel Blanco» i en el qual demanaven que «en cap cas l'assassinat» fos «la fi del segrest».

La reprovació dels bisbes catalans

La consternació també es va viure i sentir en el si dels diferents bisbats

El bisbe de Bilbao, Ricardo Blázquez, demana una reacció serena davant l'assassinat de Miguel Ángel Blanco.

En el seu comunicat, els bisbes de Catalunya comparteixen el dolor dels pares i familiars de Miguel Ángel i els transmeten el seu

condol. Així, en el marc d'una reunió de la Conferència Episcopal Tarraconense, els prelats van expressar la seva «enèrgica reprovació d'aquest acte perpetrat per la banda terrorista ETA i que en una sèrie de circumstàncies encara el fan més abominable», fent referència a l'ultimàtum de 48 hores.

condol. Els prelats de la Conferència Episcopal Tarraconense demanen que «amb l'ajut del Senyor» s'afronti «la violència d'una manera digna i cristiana» i que, entre tots plegats, «col·laborem a sembrar la pau, la justícia i la convivència fraterna».

C.C.

EDITORIAL REGINA, S.A.

EDICIONS D'INTERÈS:

MISSAL FERIAL

EDICIÓ DE FORMAT MANUAL, PER ALS DIES NO FESTIUS

HIMNARI LITÚRGIC CATALÀ

REPERTORI D'HIMNES PER A LA CELEBRACIÓ CANTADA DE LA LITÚRGIA DE LES HORES

LA VEU DELS PARES DE L'ESGLÉSIA EN LA LITÚRGIA DE LES HORES

ELS AUTORS DE LES LECTURES PATRÍSTIQUES DELS OFICIS DE LECTURA

SEGUIM JESÚS

Col·lecció de 3 volums amb estoig

ELS MANAMENTS DE DÉU - LES BENAURANCES - LES OBRES DE MISERICÒRDIA

TEXTOS CATEQUÍSTICS PER ALS INFANTS

Mallorca, 87-89 Tel. 322 17 11 Fax 322 53 69 - 08029 Barcelona

El missatge de Joan Pau II

El Papa també es va sumar a les mostres de rebuig contra l'assassinat del jove regidor basc. En el transcurs de l'Angelus del diumenge, el Pontífex va qualificar de «bàrbar assassinat» l'acte terrorista d'ETA. Tot i que Joan Pau II es trobava a Aosta passant uns dies de vacances, es va sentir molt commogut pel desenllaç del segrest de Miguel Ángel Blanco, i va dir que deplorava «amb força aquesta acció sagnant». Abans d'acabar, va afegir que el Senyor concedís a la societat espanyola «força i tenacitat en el camí vers la convivència en pau i serenitat».

De seguida que el Vaticà es va fer ressò del segrest, el dijous dia 10 de juliol, el Sant Pare va emetre un comunicat on deia que l'«execrable segrest» era un acte de terrorisme que amenaçava «la vida del segrestat i atemptava la pacífica convivència». En aquest mateix missatge, el Pontífex se solidaritzava amb la família de Miguel Ángel i invocava Déu perquè fos alliberat.

Editorial

ÀFRICA

Missions: donar comptes

Els cristians cal que ens assabentem de moltes coses que fan referència a la Missió Universal. Cal informar i donar-ne comptes amb claredat perquè tots, des del dia del Baptisme, som missioners, estem cridats a anunciar l'Evangelí a tothom, proper o llunyà.

—Actualment hi ha tres mil milions de persones que encara no coneixen Crist.

—El nombre de missioners i missioneres de l'Església catòlica és de 200 mil.

—El país amb més missioners és l'Estat espanyol, amb 25.000, dels quals 1.200 són catalans.

—Des de fa anys, la mitjana de missioners assassinats és de dos al mes. Durant l'any 1996 han mort violentament 46 missioners, la majoria a l'Àfrica.

—El país que aporta més diners a les missions són els Estats Units d'Amèrica. El segueix l'Estat espanyol amb prop de 3.400 milions de pessetes. A aquesta quantitat, les diòcesis de Catalunya hi han aportat més de 308 milions de pessetes.

—L'aportació espanyola per habitant ha estat de 81 ptes. de mitjana en aquests darrers anys.

—La Diada Missionera del Domund —enguany s'escau el proper 19 d'octubre— és el moment de la major sensibilització dels cristians en l'obra missionera de l'Església.

—Enguany es compleix el primer centenari de la mort de santa Teresa de l'Infant Jesús, copatrona de les missions junt amb sant Francesc Javier.

—El recent Concili Provincial Tarraconense dedica sis resolucions, al capítol IV, a tractar de «la dimensió missionera de les nostres Esglésies diocesanes» i «demana que cada Església diocesana potenciï la seva participació en l'acció evangelitzadora universal» (res. 159).

Conèixer millor la situació i el treball missioner és el millor camí per poder interessar-se i ajudar amb il·lusió la tasca de promoció integral dels homes i dones de les diferents cultures del món a la llum de l'Evangelí del Crist que ens correspon a tots els seguidors de Jesús.

Jordi Jorba

Violència contra catòlics al districte de Turkana

■ Membres del Parlament inciten a atacar tots els components de Justícia i Pau

TURKANA (KENYA).— La comissió Justícia i Pau de la diòcesi de Lodwar ha denunciat una sèrie de violències contra els catòlics de la regió de Turkana, nord i centre de Kenya, en els sis últims mesos. S'ha prohibit a diverses parròquies fer trobades i seminaris sense permís del comissari del districte; s'ha acusat i s'ha portat davant dels tribunals un catequista voluntari per predicar la campanya quaresmal de 1997; s'ha prohibit l'ensenyament a professors catòlics, sota l'amenaça d'arrest si continuen educant en «la justícia i la pau», i el diari catòlic de la zona, el *Sauti ya Jamii*, ha rebut amenaces de clausura.

La comissió Justícia i Pau ha afirmat que no pot callar davant de les intimidacions, violències i amenaces. En la seva crida, signada pel president de Justícia i Pau a Kenya, l'arquebisbe de Nairobi, Mons. Ndingi Mwana a'Nzeki, també es denuncia que alguns membres locals del Parlament inciten la gent a atacar tots els membres de la comissió. Els mateixos polítics han intentat diverses vegades expulsar alguns missioners que, segons ells, sembren el caos i l'anarquia entre els habitants de Turkana.

Algunes esglésies i edificis eclesials han estat saquejats per grups armats. Hi han hagut denúncies de corrupció en la distribució d'ajudes, sense intervenció de la policia. Les denúncies han estat en va. L'episodi

El treball dels missioners es troba en dificultats en molts països de l'Àfrica. Ara també a Turkana (Kenya):

més recent i més greu va tenir lloc l'1 d'abril d'enguany: dos germans de nacionalitat holandesa van ser colpejats per un grup de persones disfressades de policies. La comissió de Justícia i Pau afirma que els malfactors no van anar a robar, sinó a atacar el bisbe de Lodwar, Mons. John Christopher Mahon, molt obstinat en qüestions de justícia i de bon govern.

Tot això es verifica en vistes a les eleccions presidencials i legislatives (les últimes van tenir lloc el 1992). El president, Daniel Arap Moi, ha assegurat que garantirà la seguretat, però la comissió de Justícia i Pau de Lodwar té por que augmenti la violència.

Diversos observadors afirmen que el president Moi vol tornar a guanyar les eleccions després de 18 anys en el poder. Per aconseguir-ho tracta de dividir els partits adversaris i frena la llibertat de premsa i d'expressió.

(FIDES)

ÀSIA

Els integristes ataquen els cristians al Pakistan central

SHANTINAGAR (PAKISTAN).— Dos morts i desenes de ferits a Shantinagar, al Pakistan central. Tot va començar quan l'imam de la mesquita va anunciar, durant la pregària vespertina del divendres, que l'Alcorà havia estat profanat. Uns desconeguts haurien esquinçat el llibre sagrat. La informació no es podia verificar, però tot seguit una multitud enfurismada va

començar a atacar les propietats dels cristians, relativament nombrosos a la regió. La policia va aconseguir restablir el control de la situació i va imposar el toc de queda.

No obstant això, la tensió es va mantenir molt viva entre les diferents comunitats i nombroses famílies van decidir fugir temporalment. A Karachi van haver-hi moltes manifestacions de

solidaritat amb les víctimes dels disturbis. Hi van participar 250.000 cristians que viuen a la capital econòmica del país, així com intel·lectuals i militants dels drets de l'home, membres de totes les confessions. Les forces de l'ordre van reprimir brutalment les manifestacions i van detenir 200 persones per interrogar-les.

És un fet que a les minories religio-

ses els és difícil viure a Pakistan. En un país amb un 97% de musulmans i on l'islamisme és la religió de l'Estat, els cristians a vegades són víctimes de la violència dels integristes, encara poc nombrosos, que es beneficien de la complicitat objectiva de la policia. Una policia que es nega a registrar les denúncies de les víctimes.

(FIDES)

CALENDARI DE LA SETMANA

Lectures de la missa, santoral
i altres celebracions

(Cicle litúrgic B; ferial II)

Temps de durant l'any (Salteri: setmana 1)

JULIOL

27. Diumenge

XVII de durant l'any. Verd. Lectures: 2 Reis 4:42-44 / Salm 144 / Efesis 4:1-6 / Joan 6:1-15. VIC: Aniv. òbit bisbe Joan Perelló.

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Cugat, mr.; Pantaleó, mtg. mr.; Celestí I, p.; Jordi, diaca i Aureli, mrs.; Santes Julià i Semproniana, vgs. mrs.; Liliòs i Natàlia, mrs. Antusa, vg.

Festa Major: a Canovelles, Canyelles, l'Espluga de Francolí, Espui, Marata, Martorelles, Mataró, el Pla del Penedès, la Pobla de Segur, Sant Cugat de Sesgarrigues i Sant Julià de Lòria.

28. Dilluns

Fèria. Verd. Lectures: Èxode 22:15-24.30.34 / Salm 105 / Mateu 13:31-35

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Nazari i Cels, mrs.; Víctor I, p. mr.; Innocenci I, p.; Samsó, b.; Pelegrí, prev.; Santa Caterina Thomas, vg.

Festa Major: a Fortià.

29. Dimarts

Santa Marta (MO) Blanc. Lectures: Èxode 33:7-11;34:5b-9.28 / Salm 102 / Joan 11:19-24 (O bé: Lluc 10:38-42)

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Simplicí, Faustí i Beatriu, mrs.; Urbà II, p.; Pròsper, b.; Olaf, rei; Adam; Santes, Lucil·la i Flora, vgs. mrs.

30. Dimecres

Fèria. Verd. Lectures: Èxode 34:29-35 / Salm 98 / Mateu 13:44-46. Si es vol: *Sant Pere Crisòleg (MLI) Blanc.* BARCELONA, TARRAGONA, TORTOSA, URGELL i VIC: *Màrtirs de l'Orde Hospitalari de Sant Joan de Déu (MLI) Vermell.*

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Abdó i Senén (Nin i Non), mrs.; Urs, b.; Ruffí, mr.; Santes, Julita mr. i Donatila, vg.

Festa Major: a Almofter, Biosca, Gualta, Morell, Orrius, Sant Vicenç dels Horts, Sarraí i Vilallonga del Camp.

31. Dijous

Sant Ignasi de Loiola, fund. (MO) Blanc. Lectures: Èxode 40:16-21.34-38 / Salm 83 / Mateu 13:47-53. GIRONA: Aniversari òbit bisbe Josep Cartanyà. *Morat.*

ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Fabi, mr.; Calimeri, b. mr.; Ferm, Joan Columbà i Germà, bs.

AGOST

1. Divendres

Sant Alfons Maria de Liguori (MO) Blanc. Lectures: Levític 23:1.4-11.15-16.27.34b.37 / Salm 80 / Mateu 13:54-58. GIRONA: *Sant Feliu, mr. (F) Vermell.*ALTRES CELEBRACIONS: Sants, Pere ad Vincula; germans Macabeus, mrs.; Boni, prev.; Ver, b.; Nemesi, cfr.; Santes, Fe, Esperança i Caritat, vgs. mrs. *Primer divendres del mes.***Festa Major:** a Alcanó, Alella, Areu, Bagergue, Barruera, Cabrera de Mar, Constantí, Gerri de la Sal, Masdenverge, Olivella, Parlavà, Sant Feliu de Guíxols, Sant Feliu de Pallerols, Sant Iscle de Vallalta, Sort, Tírvia, Torelló, Vilabella, Vilac i Vilajoana.

2. Dissabte

Fèria. Verd. Lectures: Levític 25:1.8-17 / Salm 66 / Mateu 14:1-12. Si es vol: *Sant Eusebi de Vercel·li (MLI) Blanc.* *Sant Pere Julià Eymard (MLI) Blanc.* GIRONA: *Sant Alfons Maria de Liguori (MO) Blanc.*ALTRES CELEBRACIONS: *La Mare de Déu dels Àngels.* Sant Esteve I, p.; Santes, Teodota, mr.; Joana d'Aza. El Sant Àngel Patró de Tortosa.**Festa Major:** a Alentorn, Andorra la Vella, Arsèguel, la Fatarella, Jorba, Madremanya, Maçanes, Miravet, Móra la Nova, Oliana, Oliola, Rellinars, la Ribà, Sedó, Tarroja de Segarra, la Torre de Fontaubella, Vacarisses, Viladamat i Vilasacra.

Lectures bíbliques

Diumenge XVII de durant
l'any Cicle B

Primera lectura 2R 4:42-44

Tots en menjaran i encara en sobrarà

Lectura del segon llibre dels Reis

En aquells dies, un home de Baal-Salisà va anar a dur a l'home de Déu, Eliseu, vint pans d'ordi, els primers de la collita i vi novell. Eliseu digué al seu servidor: «Dona-ho a tota la comunitat i que mengin.» El servidor li contestà: «Com puc donar això a un centenar d'homes?» Però Eliseu insistí: «Dona-ho a tota la comunitat i que mengin. Això diu el Senyor: Tots en menjaran i encara en sobrarà.» Ell ho repartí, en menjaren i encara en sobrà, tal com el Senyor havia dit.

Salm responsorial

144:10-11,15-16,17-18 (R.: cf. 16)

Que us enalteixin les vostres criatures,
que us beneixin els fidels;
que proclamin la glòria del vostre
[Regne
i parlin de la vostra potència.**R.** Tan bon punt obriu la mà, Senyor,
ens sacieu de bon grat.Tothom té els ulls en vós, mirant
[esperançant,
i al seu temps vós els doneu l'aliment.
Tan bon punt obriu la mà,
sacieu de bon grat tots els vivents. **R.**Són camins de bondat els del Senyor,
les seves obres són obres d'amor.
El Senyor és a prop dels qui
[l'invocuen,
dels qui l'invocuen amb sinceritat. **R.**

Lectura segona Ef 4:1-6

*Un sol cos, un sol Senyor,
una sola fe, un sol baptisme*

Lectura de la carta de sant Pau als cristians d'Efes

Germans, jo, pres per la causa del Senyor, us prego que visqueu com ho demana la vocació que heu rebut, amb tota humilitat i mansuetud, amb paciència, suportant-vos amb amor els uns als altres, no escatimant cap esforç per es-

trènyer la unitat de l'esperit amb els lligams de la pau. Un sol cos i un sol esperit, com és també una sola l'esperança que neix de la vocació rebuda. Un sol Senyor, una sola fe, un sol baptisme, un sol Déu i Pare de tots, que està per damunt de tot, actua a través de tot i és present en tot.

Al·leluia Lc 7:16

Ha aparegut entre nosaltres un gran profeta,
Déu ha visitat el seu poble.

Evangeli Jo 6:1-15

*Jesús repartí els pans a tota la gent.
En repartia tant com en volien*

Lectura de l'evangeli segons sant Joan

En aquell temps, Jesús se n'anà a l'altra riba del llac de Galilea, el llac de Tiberiades. El seguia molta gent, perquè veien els senyals prodigiosos que feia amb els malalts. Jesús pujà a la muntanya i s'hi assegué amb els seus deixebles. S'acostava la Pasqua, la festa dels jueus. Jesús alçà els ulls, veié la gentada que anava arribant i preguntà a Felip: «On comprarem pa perquè puguin menjar tots?» Ho preguntava per veure què hi deia Felip. Jesús ja sabia què volia fer. Felip li respongué: «Necessitariem molts diners per poder donar només un tros de pa a cadascun.» Un dels deixebles, Andreu, el germà de Simó Pere, diu a Jesús: «Aquí hi ha un noi que té cinc pans d'ordi i dos peixos, però, ¿què és això per a tanta gent?» Jesús digué que fessin seure tothom. En aquell indret hi havia molta herba i s'hi asseguren. Eren uns cinc mil homes. Jesús prengué els pans, digué l'acció de gràcies i els repartí entre tota la gent asseguda. El mateix va fer amb els peixos. I en repartia tant com en volien. Quan tothom quedà satisfet, digué als deixebles: «Recolliu el que ha sobrat, que no es faci malbé.» Ho recolliren i, de les sobres d'aquells, cinc pans d'ordi, n'ompliren dotze coves.

Quan la gent s'adonà del prodigi que Jesús havia fet, començà a dir: «Segur que aquest home és el profeta que havia de venir al món.» Jesús, sabent que anaven a apoderar-se d'ell per fer-lo rei, es retirà tot sol a la muntanya.

La iniciació cristiana (5)

Pere Tena, bisbe auxiliar de Barcelona

Obra divina i humana

Tot el que ens els últims articles hem explicat sobre el sentit de la iniciació cristiana ens porta a una conclusió: fer un cristià no és pas el fruit d'una acció humana solament —sigui la sol·licitud dels pares, la dedicació dels catequistes o la cura dels pastors de l'Església— sinó una obra de col·laboració entre Déu i l'Església, en la qual ell té sempre la iniciativa i el primat. Sant Pau deia als cristians de Corint: «Nosaltres som col·laboradors de Déu, i vosaltres sou el seu conreu, l'edifici que ell construeix» (1 Cor 3:9).

Quan es pren consciència, en la fe, d'aquesta realitat fonda és quan comencem a donar el seu lloc als sacraments. Ells són les accions de l'Església volgudes per Jesucrist a través de les quals Déu fa la seva obra d'edificació de la mateixa Església. Alhora, l'Esperit Sant fa també la seva obra interior, en els cors, suscitant la fe viva, l'adhesió personal a Jesucrist, els propòsits de fidelitat a l'Evangelí, les actituds que cor-

responen per preparar-se a rebre els sacraments tal com la fe de l'Església els celebra.

És clar que un cristià és un membre del Cos de Crist, que és l'Església, i que la seva actuació té ple sentit fent allò que fa l'Església. Ara bé, l'Eucaristia és la culminació de la vida de l'Església, i alhora la seva font. Celebrar l'Eucaristia, participar en la comunió del Cos de Crist, suposa en principi uns cristians plenament integrats en la realitat eclesial, d'una manera semblant a com ho suposen altres accions importants en la vida del cristià: unir-se en matrimoni, rebre l'ordenació, fer la professió religiosa, etc. En aquest sentit dèiem, en començar aquestes reflexions sobre la iniciació cristiana, que amb la recepció de l'Eucaristia es pot considerar completat el cicle de la constitució d'un cristià.

La confirmació té el seu moment normal entre el baptisme i l'eucaristia, dins l'itinerari de l'obra humana i divina alhora de la formació d'un cristià. La confirmació és, primer de tot, confir-

mació del baptisme, complement del que en aquell moment Déu va fer amb cadascú de nosaltres. Això és fàcil d'entendre si partim d'una imatge del cristià que no pensa només en que és un salvat del pecat per la incorporació a la mort de Crist, sinó també en que és algú que viu per a Déu, unit a Jesús ressuscitat que li comunica el seu Esperit i el fa membre viu del seu Cos que és l'Església. La confirmació, com a signe del do de l'Esperit Sant, fa allò que significa: «En ell (Crist) heu cregut i heu estat marcats amb el segell de l'Esperit Sant promès» (Efesis 1:13); «No entristiu l'Esperit Sant de Déu, que us ha marcat amb el seu segell per al dia que sereu redimits» (Efesis 4:30).

És magnífic considerar com santa Teresa de l'Infant Jesús havia percebut el sentit de la confirmació, i en dona testimoni: «Ah!, com era plena de joia la meua ànima! Com els Apòstols, jo esperava amb goig la vinguda de l'Esperit Sant... M'alegrava de pensar que aviat seria una perfecta cristiana i sobretot de

tenir eternament sobre el front la misteriosa creu que el bisbe marca en imposar el sacrament» (Santa Teresa pensa sens dubte en les paraules que acompanyaven la crismació abans de la reforma conciliar: *Signo te signo crucis...*). En el testimoni de la santa no s'hi adverteix cap valoració dels seus propòsits, i sí en canvi una actitud receptiva i admirada del do de Déu que la fa «perfecta cristiana».

Altra vegada en aquest moment és important fer referència a la catequesi mistagògica (vegeu l'article de la darrera setmana). El que dèiem sobre el baptisme pres com a base per a la catequesi, cal dir-ho igualment de la confirmació i de l'eucaristia. Els Pares de l'Església són un testimoni clar d'aquest tipus de catequesi que parteix dels dons rebuts per fer-ne descobrir la grandesa i portar a les conclusions de vida que hi corresponen. Totes les exhortacions al compromís de la vida cristiana i a l'amor i lliurament pels germans que acompanyen avui la preparació per a la confirmació i a l'eucaristia són perfectament vàlides quan aquests sacraments ja s'han rebut. Més encara: tota la predicació cristiana, i sobretot les homilies dominicals, demanen aquesta dimensió mistagògica, sense la qual s'esvaeix el lligam entre Paraula i Eucaristia.

La Bíblia a l'abast

«Conservar la unitat de l'Esperit»

(Ef 4:1-6)

Josep M. Aragonès, rector de Torrelavit i canonge de la seu de Barcelona

«La vocació que heu rebut»

Els cristians som uns cridats i cridats a la comunió. La condició de seguidors de Jesucrist no és fruit de cap mena d'iniciativa personal o col·lectiva, sinó que ve de la crida de Déu. Crida a la qual se suposa que hem respost positivament. Aquesta interpel·lació és a no sentir-se sol, que fàcilment podria derivar cap al convenciment de creure'n uns únics, imprescindibles, competidors i fins i tot suplantadors de Déu, en definitiva. Som cridats a descobrir, no tan sols el Tot-Altres, sinó també els altres —el proïsme— i a caminar tots junts decididament cap a la comunió. L'objectiu, doncs, del nostre camí és arribar a la comunió amb els germans, centrada i presidida per Crist, l'únic Senyor i impulsador de l'Esperit. Així trobem el nostre lloc en la humanitat i en la relació entre la humanitat i Déu. És el lloc de la vertadera realització humana. Aquest objectiu és justament el Regne de Déu, del qual l'Església n'és el sacrament i invitació i impuls de realització alhora. La crida cristiana —la vocació del cristià— no és només un primer impuls cap a una més o menys vaga comunió amb

Déu, sinó l'ofertament de l'ajuda necessària per poder arribar a l'assemblea dels cridats, i aprofundir-hi tant com sigui possible. És en aquesta perspectiva que l'Apòstol exhorta els efesis: «Jo, pres per la causa del Senyor, us prego que visqueu com ho demana la vocació que heu rebut» (v. 1). La recomanació paulina —de fet és el prec de l'Esperit, que ens ha cridat també a nosaltres— és d'una actualitat i d'una urgència totals. En aquesta hora de crisi d'identitat per a no pocs cristians, és del tot urgent que descobrim, no tan sols que si som en l'Església és perquè el Senyor ens hi ha cridat, sinó que ha cridat a viure-hi i a fer-hi la comunitat: la comunió eclesial. Invitació a ser i estimar tal com Crist ens ha estimat.

L'Església és un cos. Un cos únic. És el cos de Crist, animat per l'únic Esperit de Déu. Aquesta unitat cal que sigui reproduïda i viscuda en la comunitat eclesial, fins al punt que l'Església genera l'única esperança que pot emplenar la vida de l'home i mantenir-lo fort i constant en la ruta empresa. «Un sol cos i un sol Esperit, com és també una sola l'esperança que neix de la vocació rebuda» (v. 4). Perquè el qui ens ha cridat és també únic. Que no vol pas dir

solitari. Sinó l'únic necessari —«un sol Déu i Pare de tots, que està per damunt de tot, actua a través de tot i és present en tot» (v. 6)— que ens ha escollit i ens ha cridat en el Fill, l'únic Senyor que convoca tota la humanitat per la seva mort i resurrecció i que és constantment present en l'Església. N'és el seu Cap. Que ens incorpora a ell pel baptisme i ens aplega entorn de la seva paraula i de la taula de l'eucaristia. Així proclamem en la reunió eclesial —l'exponent màxim de la qual és la celebració de la missa dominical—: «Un sol Senyor, una sola fe, un sol baptisme» (v. 5). Justament al servei d'aquesta unitat —d'aquesta comunió— hi ha tot el ventall dels serveis —els ministeris— eclesials, «a fi d'organitzar els sants per a l'obra del ministeri, per anar construint el cos de Crist, fins que tots ens trobem com a terme en la unitat de la fe i del ple coneixement del Fill de Déu, en l'estat d'home perfecte, en el complet desenrotllament del Crist» (vv. 12-13).

Una tasca constant

La unitat de l'Església —la comunió

eclesial— cal construir-la cada dia. Cridats a la comunió vol dir cridats a viure-la, rebent-ne el do i realitzant-ne la seva visibilitat. Perquè la unió dels cristians no la fem nosaltres. El que nosaltres som capaços de fer —i és fruit del pecat— és entorpir-la i fins i tot destruir-la. La unió dels cristians és un do de Déu. Que ell no escatima sinó que ens el dóna generosament. A nosaltres ens toca d'acceptar-lo, assumint-ne les exigències —que sempre són positives i constructives— i fer-lo visible. «Amb tota humilitat i mansuetud, amb paciència, suportant-vos amb amor els uns als altres, no escatimant cap esforç per estretxer la unitat de l'esperit amb els lligams de la pau» (vv. 2-3). Tot un programa d'acció ecumènica. Que ha de començar per la construcció de la comunió a l'interior de la nostra comunitat més immediata: la família, la paròquia, l'arxiprestat, la diòcesi. I per la unitat de la nostra pròpia vida personal. Entre tots som responsables de no mantenir comunitats esquizofrèniques, sinó coherents amb l'exigència i el compromís de la vocació amb què hem estat cridats: «La vocació que heu rebut.»

Amics de Déu

Santa Caterina Tomàs, religiosa, 28 de juliol

Valldemosa és un petit paradís de l'illa de Mallorca, allí va néixer Caterina. Quan era petita va perdre el seu pare i un àngel li va revelar que s'havia salvat. Treballava de serventa en una masia i cada dia, quan tocaven les dotze en el campanar de la veïna cartoixa, Caterina unia la seva veu a les pregàries dels monjos.

Quan va morir la seva mare, aquesta se li va aparèixer i li va dir: «Prega per mi, filla meva, les teves oracions m'obriran el cel.»

L'ermità de Castaneda fou el seu director espiritual. Caterina era una noia expansiva i alegre, de bon caràcter, però no jugava mai amb foc. Un dia va haver de fugir d'un ball llicencios i la Mare de Déu li ho va aprovar: «Ben fet, filla meva, així és com s'estima Jesús.»

Va ingressar al convent de les monges agustines, on fou la religiosa més humil i servicial. La seva oració era quasi contínua. Encara avui es conserva la pedra damunt de la qual acostumava a agenollar-se per pregar. Va conèixer amb deu anys d'anticipació el dia de la seva mort i s'hi va preparar meravellosament. Aquell dia es va acomiadar de la seva germana, va rebre els sagraments i va anar a l'encontre del Senyor.

Per a tu, catequista

El catequista, un enviat

—Hola Núria, quina il·lusió trobar-te!

—L'altre dia vam explicar a la mare que havíem parlat amb tu. Diu que ets molt bona persona perquè dediques molt de temps als nens i nenes.

—La vostra mare és molt amable. Hi ha més bones persones del que sembla. Moltes dediquen el seu temps als vellets, als nens, als discapacitats..., són els que anomenem voluntaris. Fan molt de bé a la societat.

—Així els catequistes sou voluntaris com els que hi ha a la Llar d'Avis?

—Sí i no. A veure si us ho explico. Nosaltres, com ells, fem la nostra feina sense cobrar res, perquè us estimem, perquè volem fer un país millor, perquè creiem que serem més feliços si ens ajudem els uns als altres. Però un o una catequista no es dedica als infants només perquè sigui bona persona; el catequista té una missió que li ha confiat l'Església, no va per lliure. És un enviat del bisbe per complir aquesta missió d'ensenyar la doctrina de Jesús.

—El bisbe t'ha cridat a tu, Núria?

—No de manera directa. Però sí que a principi de curs, totes les persones que estem disposades a ser catequistes ens reunim i assistim a l'Eucaristia que celebra el Sr. bisbe. Ell, en nom de Déu, ens beneeix i ens envia a les parròquies i als centres a fer catequesi als nens, als joves, als adults.

—I on ho celebren? Vénen tots els catequistes?

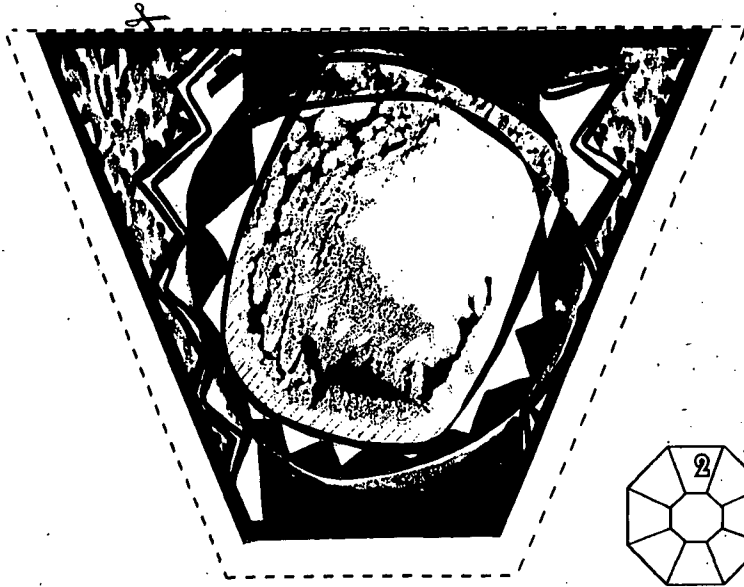
—Aquest curs la Trobada va ser a la parròquia de Sant Pius X, al barri del Congrés. Hi assisteixen molts catequistes, però encara podria haver-n'hi més. Potser aquest any hi serem en major nombre.

—Això de ser catequista és més important del que em pensava. Té raó la mare.

Vitrall del CÀNTIC DEL GERMÀ SOL

Sant Francesc d'Assís

LLOAT SIGUEU,
SENYOR, PEL
GERMÀ SOL.
ÉS BELL I
RADIANT
AMB GRAN
ESPLENDOR.

El Càntic del germà Sol és un himne al Creador. St. Francesc ens ho mostra en una bella poesia datada l'any 1225. Durant 9 setmanes podeu completar aquest vitrall retallant cada una de les il·lustracions que van enumerades.

Uns pensaments de Descartes

Joan Guiteras i Vilanova

Descartes (1596-1650) va ser un filòsof i matemàtic francès rellevant. Publicà moltes obres, entre les quals destaca el *Discurs del mètode*. Fou un gran pensador i un veritable savi cristià que influí tant en el món de les ciències físiques com en el del pensament filosòfic. Ambdós camps estan profundament units. Déu és el cim de tot i l'èsser perfecte que no ens pot enganyar. En conseqüència, la prova de l'existència de Déu és anterior a la de les altres realitats. Déu és la justificació de la nostra evidència.

He dit tot això per oferir uns textos de Descartes. Escrits que cal col·locar a l'interior del seu pensament estructurat i que no deixen de ser fills dels temps en què foren redactats. Cal llegir-los sense «ira ni vehemència». Amb simpatia. Amb serenor. Pensant en els grans homes cristians d'altres èpoques. Que han aportat també el seu gra d'arena —o quelcom més— a la tasca de bastir la ciència i de procurar-li el diàleg amb la fe.

En efecte, el nostre filòsof escriu: «Ara bé, que un

ateu pugui conèixer clarament que els tres angles d'un triangle són iguals a dos rectes, no ho nego, però dic només que no ho sap per una ciència vertadera i certa, perquè tot coneixement que pot ser tornat dubtós no ha de ser anomenat ciència; i, com que se suposa que es tracta d'un ateu, no pot estar segur de no ser enganyat en les coses que li semblen molt evidents, com ja ha estat demostrat abans; i, encara que és possible que aquest dubte no li passi pel cap, no obstant això, se'l podria plantejar si l'examina ell mateix o algun altre li ho proposa, i quedarà salvat de tenir-lo si primerament reconeix Déu.»

La qüestió el preocupa i per això insisteix: «Pel que fa a la ciència d'un ateu, és fàcil demostrar que aquest no pot saber res amb certesa i seguretat, car, com ja ha estat dit abans, com menys potent sigui aquell que reconegui com autor del seu ésser, més motiu tindrà per dubtar si la pròpia naturalesa és tan imperfecta que s'enganya fins i tot en les coses que li semblen molt evidents, i mai no podrà alliberar-se d'aquest dubte si, abans, no reconeix que ha estat

creat per un Déu veritable, principi de tota veritat i que no pot ser enganyador.»

Els mots anteriors tenen ple sentit en l'estructura del pensament cartesà. Tanmateix, ens ajuden a pensar una mica. A considerar que entre la Veritat i les veritats no hi ha cap contradicció, ans al contrari. Aquells que coneixen Déu saben que Déu és la Veritat primera i el que ajuda al descobriment de les veritats científiques.

Importa reconèixer que entre la fe i la ciència no hi ha cap contradicció. Cadascuna té el seu camp, però també es pot afirmar que es complementen. Els cristians som cridats a fer adonar que aquest pont que mena de la fe a la ciència és un pont ferm. Per això cal viure la fe i cultivar-la tant en la pregària com en l'estudi. Per la mateixa raó cal que hi hagi cristians dedicats a les ciències. A fi de fer progressar el món, humanitzar-lo i descobrir la transcendència divina de tota la creació. Creació que aboca a la descoberta de la salvació que Déu vol amorosament per a tots.

Segrest i assassinat

P-J Ynaraja, capellà del Montanyà

Avegades les vivències i els propòsits són uns i les circumstàncies ambientals unes altres. I un, que és cristià, intenta pensar i pregar solidàriament amb l'actualitat. Tot i que aquesta sigui molesta i tràgica, com la present.

Escric això quan el segrest del jove del País Basc ja és un assassinat. Quan vaig saber la notícia tot seguit em vaig preguntar quina havia de ser la meua actitud com a cristià. Vaig pensar, tot i que el cas era diferent, en la situació per la qual va passar l'Església primitiva, quan sant Pere fou capturat. Els Fets dels Apòstols, capítol 12, versícle 5, diuen que la comunitat pregava intensament. He intentat ser fidel a aquest ensenyament, en el meu interior i en la pregària litúrgica.

Com a ciutadà se'm va demanar que assistís a un lloc de concentració, i així ho vaig fer. Com a rector, que les campanes toquessin, i van sonar durant un quart d'hora. Aquestes quatre de la tarda seran més famoses que les cinc en punt de la tarda del vers de Lorca. Com que quan tirava de la corda de la campana mirava cap amunt,

cada pic que sonava empenyia una pregària des del meu cor cap al cel.

No s'ha aconseguit res, però cap dolor ni cap súplica no es perden mai. Totes les penes, totes les pregàries s'uneixen a Crist i amb Ell són oferides al Pare i així finalment retornen a favor del món.

L'aparent fracàs històric però, patentitza que hem insistit massa en valors intermedis, emfatitzant-los, com la tolerància, la democràcia, la llengua, l'equilibri ecològic, la parròquia, la comunitat que es reuneix, l'ordre burocràtic, el dret a les vacances, els cursets preparatoris, la concurrència a les urnes etc., i hem oblidat, i això se'ns pot exigir als cristians, com a pura lògica, el respecte a la vida humana, la caritat (que no és simple afecte) o el sentit catòlic de la nostra fe. A vegades els hem oblidat, o com a mínim, no en parlem amb entusiasme, i la gent ens els reclama, i Déu ens els demana com a genuïna existència evangèlica.

He buscat a la Bíblia la paraula segrest i no l'he trobada. Només he vist segrestat i no volia dir el mateix. He llegit una història semblant al que hem patit aquests dies al primer llibre dels

Macabeus.

Un home injust i poderós, Trifó, té al seu poder un innocent. Ha estat capturat d'una manera que els concitadans el donen per mort. Però no, quan el sobirà se'n va de Tolemaida, l'actual Ako, cap al sud, envia un missatge conciliador i insolent a la vegada: Simó el Macabeu, tu que ets el seu germà, envia cent talents de plata i els seus dos fills com a ostatges, així el presoner quedarà lliure.

El Macabeu, acabat d'elegir cabdill del seu poble, accedeix a la petició,

envia els diners i els nois, però el rei no compleix la seva paraula. El segrestat, Jonatan, és assassinat. Tot Israel està en dol i li plora molts dies. A Modín és enterrat solemnement i s'erigeix un preciós monument en honor seu i de la seva família.

Més tard Trifó morirà tràgicament, la Bíblia ho diu, les fonts profanes asseguren que, assetjat, se suïcida. Això passa a Ortòsia, a la costa fenícia.

El text al qual m'he referit es troba al capítol 13 de l'esmentat llibre dels Macabeus.

retrats bíblics
intencionats

CASA
GAY

MÉS DE 100 ANYS ORGANITZANT
CONGRESSOS I REUNIONS

L'EXPERIÈNCIA ENS AVALA

ROGER DE LLÚRIA, 12 I 14
Tels. 318 14 95 - 301 67 31 - Fax: 412 44 55

Tarragona acull la segona edició de l'Escola d'Estiu del Voluntariat'97

■ La nova convocatòria ofereix una quarantena d'activitats entre cursets i tallers

Des d'avui i fins diumenge, més de cinc-cents voluntaris d'arreu de Catalunya, del País Valencià i de les Illes Balears participen en la segona edició de l'Escola d'Estiu de Voluntariat organitzada per l'Incavol. L'objectiu d'aquestes jornades és oferir un marc de reflexió i d'aprenentatge a totes aquelles persones que col·laboren en una entitat basada en el voluntariat. A través de cursos i tallers, que enguany arriben gairebé a la quarantena, els assistents aprofiten els dies de vacances per conèixer altres entitats o iniciatives que els poden ajudar en la seva tasca solidària.

L'Escola d'Estiu del Voluntariat va néixer l'any 1996 per donar resposta a la necessitat de formació i intercanvis que sol·licitaven les persones que es mouen dins el món del voluntariat. Davant aquesta demanda, el juliol de l'any passat va fundar-se l'Escola d'Estiu del Voluntariat, i enguany s'ha preparat una segona convocatòria a Tarragona.

Formar-se a l'estiu

El ventall de propostes que presenta el programa de l'Escola d'Estiu del Voluntariat'97 és molt ampli. En el vessant dels cursos, n'hi ha de tres formats: els de sis hores, els de vuit i els de dotze. En total s'han organitzat vint-i-cinc cursos, tots ells impartits per persones que coneixen la realitat

quotidiana de l'opció del voluntariat. D'altra banda, per a les tardes també hi ha previstos tot un compendi de tallers de quatre hores de durada que posen en pràctica alguns dels coneixements adquirits en el transcurs de les classes teòriques.

En aquest segon any de funcionament, aquestes jornades ja s'han convertit en una bona ocasió perquè els voluntaris provinents de les més diversificades entitats puguin conèixer altres projectes o idees. En aquest sentit, per al dissabte 26 s'ha convocat un espai de comunicació perquè les entitats de voluntariat presentin experiències o plans d'actuació. El ventall de projectes abraça tots els àmbits del voluntariat, des d'aquells que treballen en el camp social i sanitari, fins als

que actuen en acció internacional i de cooperació.

Segons els coordinadors de les jornades, l'estiu és una estació «propícia per oferir formació a moltes persones que durant la resta de l'any no disposen de temps lliure». De fet, l'Escola d'Estiu del Voluntariat vol aprofitar l'origen etimològic del mot *escola*, que en grec vol dir, precisament 'temps lliure', per aprendre coses noves i posar-se al dia.

Espai de visites i lleure

Al marge de la nombrosa oferta de tallers i seminaris, el programa de l'Escola d'Estiu del Voluntariat també inclou un conjunt d'activitats complementàries encaminades a descobrir la ciutat que aquest any acull la segona edició de les jornades estiuenques de voluntariat. Cada vespre, entre altres visites, hi ha previstes la de la Casa Museu Castellarnau, la del Museu i Necròpolis Paleocristians, la del Museu d'Art Modern, així com també la de la pedrera romana de Mèdol, passeig arqueològic o la de la vil·la dels Munts, també d'origen romà.

Donat que la celebració de l'Escola d'Estiu coincideix amb la revetlla de Sant Jaume, l'organització ha preparat per aquest dijous una sardinada davant mateix de la platja, amb una foguera, música i diversos espectacles d'animació. Demà divendres, Els Comediants presentaran el seu muntatge *Anthologia*. Finalment, les muralles romanes de l'antiga Tarraco, seran l'escenari del sopar cloenda que es farà dissabte.

Els més de cinc-cents inscrits a l'edició d'aquest any de l'Escola d'Estiu del Voluntariat, es poden allotjar a l'alberg de Joventut Sant Jordi, seu de la trobada.

Participants de l'Escola d'Estiu del Voluntariat del 1996.

Raquel Planas i Silva

Catalunya
Un país de voluntaris

Dóna
Suport
al voluntariat
a través del món
associatiu

Fomenta la
Formació
dels voluntaris

Facilita
Informació

Incavol

Generalitat de Catalunya
Departament de Benestar Social
Institut Català del Voluntariat

MÉS INFORMACIÓ
900 300 500

Som gairebé a totes les llars

És del tot segur que a la seva llar, com a la de milers i milers de famílies, hi ha instal·lat algun producte Roca.

Al llarg de més de 75 anys, el nostre objectiu constant ha estat augmentar la qualitat de vida proporcionant confort i benestar màxim, a tots els gustos i necessitats.

Això ens obliga a millorar allò que moltes vegades sembla immillorable.

Conegui les novetats de Roca. Hem aconseguit aplegar els últims avenços tecnològics amb el disseny més actual.

CAMBRES DE BANY
AIRE CONDICIONAT
CALEFACCIÓ
CERÀMICA

Roca

Vacances: misses als principals llocs d'estiueig

ALTAFULLA

Parròquia de Sant Martí
V.: 19.30 h. CAST.
D.: 9.00 h, 11.30 h.
Barri marítim
V.: 20.30 h. CAST.
D.: 10.00 h. BILINGÜE,
20.00 h. CAT.-CAST.

ARENYS DE MAR

Convent dels frares caputxins
V.: 19.30 h.
D.: 9.30 h, 11.30 h, 19.30 h.
Parròquia de Santa Maria
V.: 19.00 h, 20.00 h.
D.: 9.00 h, 10.00 h. (Ràdio Arenys)
11.00 h. CAST., 12.00 h,
19.00 h, 20.00 h

BANYOLES

Parròquia de Sant Pere
V.: 19.00 h. D.: 9.00 h, 11.30 h.
Parròquia de Santa Maria
V.: 20.00 h.
D.: 9.00 h, 11.00 h, 12.00 h, 20.00 h.
Monestir - V.: 19.00 h. D.: 10.00 h.
Sagrada Família
V.: 21.00 h. D.: 10.00 h.
Clínica - D.: 7.15 h.
Sagrat Cor - D.: 7.30 h.
Providència - D.: 8.00 h.
Asil - D.: 8.45 h.
Carmelites - D.: 9.30 h.
Església del Remei - D.: 10.30 h.

BESALÚ

Parròquia de Sant Vicenç
V.: 20.00 h. D.: 9.00 h, 12.00 h.

BLANES

Parròquia de Santa Maria
V.: 19.00 h, 20.15 h.
D.: 8.00 h, 10.30 h, 12.00 h,
19.00 h. CAST., 20.15 h.
Capella Santa Anna - D.: 12.30 h.
Capella de l'Hospital - D.: 11.00 h.
Capella de l'Antiga - D.: 10.00 h.
Cap. Col. Sta. Maria - D.: 11.30 h.
Parr. Sagrada Família (Els Pins)
V.: 20.00 h, 21.00 h.
D.: 9.00 h, 10.30 h, 11.30 h,
20.00 h.
Parr. Sta. Teresa (Ca la Guidó)
D.: 9.30 h, 11.30 h.
Capella de Valldolítg - D.: 10.30 h.

CADAQUÉS

Parròquia de Santa Maria
V.: 20.00 h.
D.: 9.45 h. (C. St. Baldiri)
11.00 h, 18.00 h. CAST., 20.00 h.

CALAFELL

Parròquia de la Santa Creu
V.: 20.30 h. D.: 9.00 h, 11.00 h.
Parròquia de Sant Pere (platja)
V.: 19.00 h, 20.00 h. CAST.
D.: 10.00 h, 19.00 h. CAST.,
20.00 h, 21.00 h. CAST.

CALDES D'ESTRAC

Església parroquial
V.: 20.00 h. D.: 9.00 h.
El Carme
V.: 18.45 h. CAST.

D.: 11.00 h, 12.00 h, i 19.00 h. CAST.,
20.00 h.

CALDES DE MALAVELLA

Parròquia de Sant Esteve
V.: 20.00 h. D.: 8.00 h, 11.00 h.
Capella Gnes. hospitalàries
D.: 21.45 h. CAST.

CALELLA

Parr. de Sta. Maria i St. Nicolau
V.: 20.00 h.
D.: 8.30 h, 10.00 h. INTERN.
12.00 h, 18.00 h. CAST., 20.00 h.

CAMBRILS

Parròquia de Santa Maria
V.: 20.30 h. D.: 9.00 h.
Santuari Mare de Déu del Camí
D.: 11.30 h, 19.00 h.

CANET DE MAR

Parròquia de Sant Pere i Sant Pau
V.: 20.00 h.
D.: 8.30 h, 10.30 h, 12.00 h, 20.00 h.
Santuari de la Misericòrdia
D.: 12.00 h, 19.00 h.

CASTELL D'ARO

Parròquia de Santa Maria
V.: 21.00 h.
D.: 11.00 h, 21.00 h.
Santuari de Sant Pol
V.: 20.00 h. D.: 10.00 h, 20.00 h.

CASTELLDEFELS

Parròquia de Santa Maria
V.: 20.00 h.
D.: 9.00 h, 11.00 h, 13.00 h, 20.00 h.
Capella Bella Mar
V.: 19.00 h.
D.: 11.00 h, 12.00 h, 19.00 h.
Vista Alegre
V.: 19.00 h.
D.: 10.00 h.
La Pineda (a l'aire lliure)
V.: 20.00 h. D.: 11.00 h.

CASTELLFOLLIT DE LA ROCA

Parròquia del Santíssim Salvador
V.: 19.45 h. D.: 11.30 h.

COLERA

Parròquia de Sant Miquel
V.: 19.00 h. D.: 9.30 h.

CUBELLES

Parròquia de Santa Maria
V.: 20.00 h.
D.: 9.00 h, 11.00 h, 20.00 h.

L'ESCALA

Parròquia de Sant Pere
V.: 19.00 h. CAST., 20.30 h.
D.: 9.00 h. (al convent)
10.00 h. (Riells de Dalt), 11.00 h.
12.00 h. INTERN., 20.30 h.

L'ESTARTIT

Parròquia de Santa Anna
V.: 18.00 h. CAST., 20.00 h.
D.: 9.00 h, 10.00 h. INTERN.
11.00 h, 18.30 h, 20.00 h.

LLANÇÀ

Parròquia de Sant Vicenç
V.: 19.00 h. (Grifeu), 19.30 h. (Port)
21.00 h. (Vila)
D.: 8.30 h. (Port), 11.00 h. (Vila)
19.00 h. CAT./CAST. (Vila)
20.30 h. (Port)

LLORET DE MAR

Església parroquial
V.: 18.00 h, 20.00 h.
D.: 10.30 h, 12.00 h, 18.00 h,
20.00 h.
Sant Jordi - D.: 9.30 h.
Sant Quirze - V.: 21.15 h.
Hospital - D.: 11.00 h.

MALGRAT DE MAR

Parròquia de Sant Nicolau
V.: 20.00 h.
D.: 8.30 h, 10.00 h. INTERN.
11.30 h, 20.00 h.
Immaculada - D.: 10.00 h.
Centre mèdic
V.: 19.30 h. D.: 11.00 h.

LOT

Parr. Sant Esteve
V.: 20.00 h.
D.: 11.00 h, 12.00 h, 20.00 h.
El Carme
V.: 20.30 h.
D.: 7.30 h, 9.30 h, 11.30 h,
20.30 h.

Escolapis

V.: 19.00 h. D.: 11.00 h.
Santuari del Tura
D.: 9.00 (Ràdio), 11.00 h.
Hospital - D.: 11.00 h.
La Caritat - D.: 10.00 h.
Divina Providència
V.: 18.30 h. D.: 18.30 h.
Cor de Maria
V.: 19.00 h. D.: 13.00 h.
Residència del Tura
V.: 18.00 h. D.: 11.00 h, 18.00 h.
Barri Sant Miquel - D.: 10.00 h.
Parròquia Les Fonts
D.: 11.00 h.

Sagrat Cor (caputxins)

V.: 19.00 h. D.: 9.45 h.
Barri Bonavista - V.: 20.45 h.
Parròquia de Batet - D.: 12.15 h.
Parròquia de Sant Pere Màrtir
V.: 20.00 h. D.: 10.00 h.
Maria Reina - D.: 12.00 h.
Barri les Planotes - V.: 18.30 h.
Parròquia de Sant Roc
V.: 19.30 h.
D.: 8.00 h, 11.00 h, 12.30 h.

PALAMÓS

Parròquia de Santa Eugènia
V.: 19.30 h, 20.30 h. (La Fosca)
D.: 11.30 h, 19.30 h,
20.30 h. (La Fosca)
Parròquia de Sta. Maria del Mar
V.: 19.00 h. INTERN., 20.00 h.
D.: 9.00 h, 11.00 h. INTERN.
19.00 h, 20.00 h.

PALAFOLLS

Parròquia de Santa Maria
V.: 20.00 h. D.: 9.30 h, 11.30 h.
Sant Lluís - D.: 10.30 h.

PALS

Parròquia de Sant Pere
V.: 20.00 h.
D.: 10.00 h. (Massos Pals)
12.00 h. (Parr. de Pals)
20.00 h. (Parr. de Pals)

PINEDA DE MAR

Parròquia de Santa Maria
V.: 20.00 h.
D.: 9.00 h, 10.00 h. (Barri Creus)
11.00 h,
20.00 h. (Sta. M. Pineda)

PORTBOU

Parròquia de Santa Maria
V.: 20.00 h. D.: 11.00 h, 19.00 h.

PREMIÀ DE MAR

Parròquia de Sant Cristòfol
V.: 20.00 h.
D.: 9.30 h, 12.00 h, 20.00 h. CAST.
Parròquia de Santa Maria
V.: 19.00 h.
D.: 9.00 h, 11.00 h, 13.00 h, 19.00 h.
Casal benèfic - D.: 10.45 h.

PUIGCERDÀ

Parròquia de Santa Maria
V.: 20.00 h.
D.: 8.00 h, 10.00 h, 11.00 h,
12.00 h, 13.00 h, 20.00 h.

ROSES

Parròquia de Santa Maria
V.: 19.00 h. CAST., 20.00 h.
21.00 h. (Ciutadella)
D.: 9.00 h, 10.00 h. FRANÇAIS
11.00 h, 18.00 h. DEUTSCH
19.00 h. CAST., 20.00 h.

SALOU

Parròquia Santa Maria del Mar
V.: 19.00 h, 20.00 h, i 21.00 h. CAST.
D.: 9.00 h. CAST., 10.00 h. INTER.
12.00 h, 19.00 h, 20.00 h. CAST.
21.00 h. CAST.
Parròquia de Sant Ramon
V.: 18.30 h. i 19.30 h. CAST., 20.30 h.
D.: 8.30 h, 10.30 h. INTER.
11.30 h. CAST., 12.30 h,
18.30 h, i 19.30 h. CAST.
20.30 h.

El Pessebre

V.: 19.00 h. CAST., 20.00 h.
D.: 10.00 h. i 19.00 h. CAST., 20.00 h.
Sant Jordi - V.: 19.00 h. D.: CAST.

SANT CARLES DE LA RÀPITA

Parr. de la Santíssima Trinitat
V.: 20.00 h. CAST.
D.: 8.00 h. CAST., 11.00 h,
19.00 h. CAST., 20.00 h.
Parròquia de Sant Josep Obrer
V.: 19.30 h. CAST.
D.: 9.00 h. CAST., 11.00 h.

SANT FELIU DE GUÍXOLS

Parr. de Santa Maria
V.: 20.30 h.
D.: 11.30 h, 18.30 h.
Parr. Mare de Déu dels Àngels
V.: 19.00 h. 20.00 h.
D.: 8.30 h, 10.30 h, 12.00 h,
19.00 h, 20.00 h.

SANT GENÍS DE PALAFOLLS

Parròquia de Sant Genís
D.: 12.30 h.

SANTA SUSANNA

Parròquia de Santa Susanna
V.: 20.30 h. D.: 12.00 h, 19.00 h.

SITGES

Parr. de St. Bartomeu i Sta. Tecla
V.: 19.00 h. CAST., 20.00 h.
D.: 9.00 h, 10.00 h, 12.00 h,
19.00 h, 20.00 h. CAST.
El Vinyet - V.: 20.30 h. D.: 9.00 h.
Església de Sant Joan
V.: 20.30 h. D.: 11.30 h.
Capella de l'Hospital - D.: 10.00 h.

TARRAGONA

Parròquia de Sant Joan Baptista
V.: 20.00 h.
D.: 9.00 h, 10.30 h. CAST.
12.00 h, 13.00 h. CAST.
20.00 h.

TORDERA

Parròquia de Sant Esteve
V.: 20.00 h.
D.: 11.00 h, 12.00 h, 19.00 h.
Sant Andreu - V.: 18.30 h.
Sant Pere - D.: 9.30 h.

TORREDEMBARRA

Església Arxiprestal
V.: 19.30 h. CAST., 20.30 h.
D.: 8.30 h, 11.00 h, 19.00 h.
20.00 h. CAST.

Barri marítim

V.: 20.00 h, 21.00 h. CAST.
D.: 11.00 h, 20.00 h. CAST.,
21.00 h.

Capella Clarà

D.: 9.30 h.

TORROELLA DE MONTGRÍ

Parr. de Torroella de Montgrí
V.: 20.00 h.
D.: 9.00 h, 11.00 h, 20.00 h.
Providència
D.: 7.30 h.
Càmping Delfin Verde - D.: 10.00 h.
Església de l'Hospital - D.: 12.00 h.

TOSSA DE MAR

Parròquia de Sant Vicenç
V.: 20.00 h.
D.: 7.30 h, 10.00 h, 12.00 h,
19.00 h.

VILANOVA I LA GELTRÚ

Parr. de Sta. Maria de la Geltrú
V.: 19.30 h.
D.: 8.30 h. CAST., 10.30 h,
12.00 h, 19.30 h.
Parròquia de la Immaculada
V.: 19.30 h.
D.: 10.00 h, 11.30 h. CAST., 12.30 h,
19.30 h. CAST.
Parròquia de Sant Antoni Abat
V.: 20.00 h.
D.: 9.00 h, 11.00 h, 12.00 h, 20.00 h.
Parròquia de Sant Joan Baptista
V.: 19.00 h
D.: 9.00 h, 11.00 h.

NOTA: Per motiu d'espai no hi figuren les misses en dies feiners. Les misses en les quals no s'especifica l'idioma, seran en català.

V. = Vigílies. D. = Diumenges.

societat/cultura

Pro Vida de Catalunya compleix deu anys

■ La Fundació ha atès unes dues mil mares durant aquest temps

BARCELONA.— La Fundació Pro Vida de Catalunya va complir el dia 30 d'abril el desè aniversari de la seva constitució. Han estat deu anys fomentant el respecte a la vida humana des del moment de la concepció fins a la mort natural, segons expliquen en la seva memòria donada a conèixer recentment. El nombre de mares ateses durant aquests anys ha estat al voltant de les dues mil. Per facilitar l'embaràs i els primers mesos de la vida del seu fill, han rebut de la Fundació ajuda material, educativa, psicològica i de suport.

La Fundació Pro Vida vol constatar que, per respectar la vida, les noves

generacions han de desvetllar una conscienciació que creixi simultàniament

amb altres aspectes de la seva educació. Per això la Fundació ha dedicat una part important dels seus esforços a formar joves professionals de la salut i de l'ensenyament i ha ofert conferències i xerrades en diferents universitats i altres centres educatius, tant de Barcelona com d'altres llocs de Catalunya, així com de la resta de l'Estat espanyol.

La Fundació també ha col·laborat a

divulgar i ensenyar els mètodes naturals que regulen la fertilitat, mitjançant cursos per a usuaris i monitors. A més, ha participat en congressos i simposis organitzats per diferents associacions nacionals i estrangeres. Aquesta tasca de la Fundació Pro Vida en els diversos àmbits ha estat possible gràcies a l'esforç dels voluntaris i les voluntàries.

C.C.

Justícia i Pau denuncia els assajos nuclears dels Estats Units

Junt amb altres entitats, Justícia i Pau ha firmat un manifest en què denuncia els assajos nuclears dels Estats Units. Entre altres coses, el manifest diu el següent: «Amb prou feines fa un any que va ser aprovat el Tractat de Prohibició Total de Proves Nuclears i ja ha estat violat. Quan encara recordem les proves nuclears franceses, el dimecres 2 de juliol el govern dels Estats Units va realitzar un assaig nuclear soterrani al desert de Nevada.

»L'excusa per saltar-se els acords del Tractat que els EUA van signar ha estat dir que aquesta bomba nuclear "no va provocar cap reacció en cadena", però el que no han dit és que l'explosió ha alliberat radioactivitat. Però si no era suficient aquesta demostració de doble moral, la portaveu del Departament d'Energia ha anunciat que aquest assaig "és el primer d'una sèrie de proves destinades a assegurar la viabilitat de l'arsenal nuclear nord-americà més antic". Aquesta frase ens demostra quina és la voluntat real del govern dels Estats Units de reduir l'armament exterminista, potencialment genocida per a la humanitat i destructiu d'un planeta que no ens pertany i que cada cop s'està destruint més. El dia que vulguin penedir-se, segurament serà massa tard per fer-ho (...).»

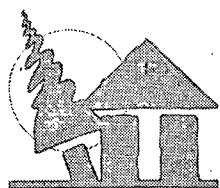
Acció Ecologista, Campanya Contra el Comerç d'Armes, Centre de Treball i Documentació, Col·lectiu Cruïlla, Coordinadora d'AAVV i Entitats de Nou Barris, Ecopacifistes de Nou Barris, Espai roig, verd, violeta..., FAVB, Fundació per la Pau, Justícia i Pau, Plataforma Barcelona Estalvia Energia.

Enviar faxes o trucar per telèfon al Consolat dels Estats Units de Barcelona per fer arribar aquest comunicat i la vostra opinió. Fax 205 77 05 - Tel. 280 08 35.

Generalitat de Catalunya

Xarxa d'albergs de catalunya

Som la pau

La Xarxa d'Albergs de Catalunya vol agrair la seva confiança a totes les escoles del nostre país que trien els albergs per a les seves sortides, ja que actualment són moltíssims els professionals de l'ensenyament que opten per aquest servei ludicopedagògic que el Departament de Cultura i la Secretaria General de Joventut els ofereixen a través dels albergs.

Com a suport a la tasca educativopedagògica d'aquests professionals, la Xarxa d'Albergs de Catalunya ofereix a les escoles del nostre país el programa d'activitats **Aprentent, fem país als albergs**, un programa potenciador dels temaris escolars i de descoberta del país.

Aquest programa disposa de 44 activitats diferents, que es realitzen amb el suport d'un total de 580 quaderns per a l'alumne i didàctics per al professor, adaptats als diferents cicles i homologats pel Departament d'Ensenyament de la Generalitat de Catalunya. **Així com una àmplia oferta per fer els crèdits de síntesi dels diferents nivells d'ESO.**

Per facilitar als educadors una informació exhaustiva d'aquest programa, hem editat un **CD Rom** del programa **Aprentent, fem país als albergs** que explica amb veu en off i amb el suport de fotografies i pel·lícula de vídeo totes les característiques tant dels diferents albergs que integren la Xarxa, com de cada una de les activitats i dels mòduls que les componen.

Per aquest proper curs 97/98 la Xarxa d'Albergs de Catalunya, ofereix a les escoles una **promoció especial**: els envia un **xec** per valor de **25.000 ptes.** que els serà descomptat del total de la factura si fan estada a qualsevol alberg de la Xarxa en temporada baixa.

També els grups d'esplai i moviments juvenils rebran aquest xec de promoció en temporada baixa, per a totes les seves sortides*.

Truqui'ns i faci la seva reserva al telèfon 93/ 483 83 63
Treballem per oferir-li la millor estada. Som al servei de la gent.

Bones vacances!

* Promoció vàlida per a escoles, grups d'esplai i moviments juvenils en temporada baixa, en grups de 50 persones o superiors i en estades de, com a mínim, dos dies (una nit).

Apunta-t'hi!

ALTAFULLA CASA DELS BARRIS Plaça de Sant Joan, 10 08223-Altafulla (Terragona) Tel. (93) 83 83 63	BARCELONA MARE DELS BARRIS Plaça de Sant Joan, 10 08023-Barcelona Tel. (93) 83 83 63	CABEREA DE MAR TORRE BARCELONA Carrer de Sant Joan, 10 08223-Barcelona Tel. (93) 83 83 63
CANTAMARS MARE DELS BARRIS Plaça de Sant Joan, 10 08223-Barcelona Tel. (93) 83 83 63	COMA-RUGA MARE DELS BARRIS Plaça de Sant Joan, 10 08223-Barcelona Tel. (93) 83 83 63	DETERRE MARE DELS BARRIS Plaça de Sant Joan, 10 08223-Barcelona Tel. (93) 83 83 63
EL MASSIQUÉ MARE DELS BARRIS Plaça de Sant Joan, 10 08223-Barcelona Tel. (93) 83 83 63	FIGUERES MARE DELS BARRIS Plaça de Sant Joan, 10 08223-Barcelona Tel. (93) 83 83 63	GIRONA MARE DELS BARRIS Plaça de Sant Joan, 10 08223-Barcelona Tel. (93) 83 83 63
LA MOLINA MARE DELS BARRIS Plaça de Sant Joan, 10 08223-Barcelona Tel. (93) 83 83 63	LA SELVA D'URGELL MARE DELS BARRIS Plaça de Sant Joan, 10 08223-Barcelona Tel. (93) 83 83 63	LES MARE DELS BARRIS Plaça de Sant Joan, 10 08223-Barcelona Tel. (93) 83 83 63
L'ESCALA MARE DELS BARRIS Plaça de Sant Joan, 10 08223-Barcelona Tel. (93) 83 83 63	L'ESPUGA DE FRANCOIS MARE DELS BARRIS Plaça de Sant Joan, 10 08223-Barcelona Tel. (93) 83 83 63	LEIDA MARE DELS BARRIS Plaça de Sant Joan, 10 08223-Barcelona Tel. (93) 83 83 63
MANRESA MARE DELS BARRIS Plaça de Sant Joan, 10 08223-Barcelona Tel. (93) 83 83 63	MOYA MARE DELS BARRIS Plaça de Sant Joan, 10 08223-Barcelona Tel. (93) 83 83 63	OLIVÉ MARE DELS BARRIS Plaça de Sant Joan, 10 08223-Barcelona Tel. (93) 83 83 63
PLANOLES MARE DELS BARRIS Plaça de Sant Joan, 10 08223-Barcelona Tel. (93) 83 83 63	POBLE NOU DEL DELTA MARE DELS BARRIS Plaça de Sant Joan, 10 08223-Barcelona Tel. (93) 83 83 63	SALORDI MARE DELS BARRIS Plaça de Sant Joan, 10 08223-Barcelona Tel. (93) 83 83 63
TARRAGONA MARE DELS BARRIS Plaça de Sant Joan, 10 08223-Barcelona Tel. (93) 83 83 63	TARRAGA MARE DELS BARRIS Plaça de Sant Joan, 10 08223-Barcelona Tel. (93) 83 83 63	VIC MARE DELS BARRIS Plaça de Sant Joan, 10 08223-Barcelona Tel. (93) 83 83 63

Telèfon Reserves
(93) 483 83 63

Llibres

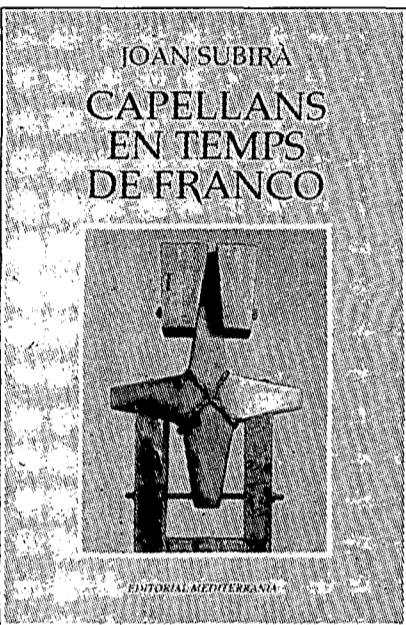
Sacerdots d'una època

Explica l'autor, Joan Subirà, que després de comentar amb Albert Manent un llibre que homenatjava tres capellans guardonats amb la Creu de Sant Jordi, li va sorgir la idea d'elaborar el seu recull biogràfic particular. Va creure interessant entrevistar i recollir en un volum el testimoni d'una colla de capellans —n'ha entrevistat dotze en total— que reflectissin la problemàtica del temps del govern de Franco.

D'aquestes entrevistes ja en tenim el resultat. Dotze sacerdots que ofereixen el seu testimoni sobre una època determinada viscuda a Catalunya. Comenta Joan Subirà que «pel que fa al franquisme d'aquells anys, no hi ha uniformitat en el capteniment dels entrevistats». D'aquesta manera, tenim a les mans el testimoni d'una època analitzada per un grup prou heterogeni, cosa que constata la diversitat que hi havia en les actituds clericals del moment.

Així, doncs, entre els sacerdots entrevistats, trobem els que s'han dedicat a l'ensenyament i els especialment dedicats a les comunitats parroquials. També, fundadors de parròquies en barris d'immigrants o de gent obrera; consiliaris de moviments formatius de joventut, d'entitats culturals i d'espiritualitat, així com predicadors de sermons i de curssets diversos.

C.C.

Joan Subirà, *Capellans en temps de Franco*. Ed. Mediterrània, Col·lecció Temes d'ara mateix, núm. 10, Barcelona, 1996, 414 pàg.

Reflexionar sobre la imatge Déu

Dios en la escritura intenta que el lector reflexioni sobre la imatge de Déu que porta dins seu. I ho intenta a partir de la lectura o relectura d'alguns passatges de l'Escriptura, que acostumen a ser desconeguts.

La primera part de l'obra presenta l'experiència de Moisès, Samuel i Elies. A partir d'ells descobrim un Déu lliure, desconcertant, a qui no es pot ni veure ni posseir. Per això és un Déu que no pot ser representat, a qui mai no s'acaba de descobrir.

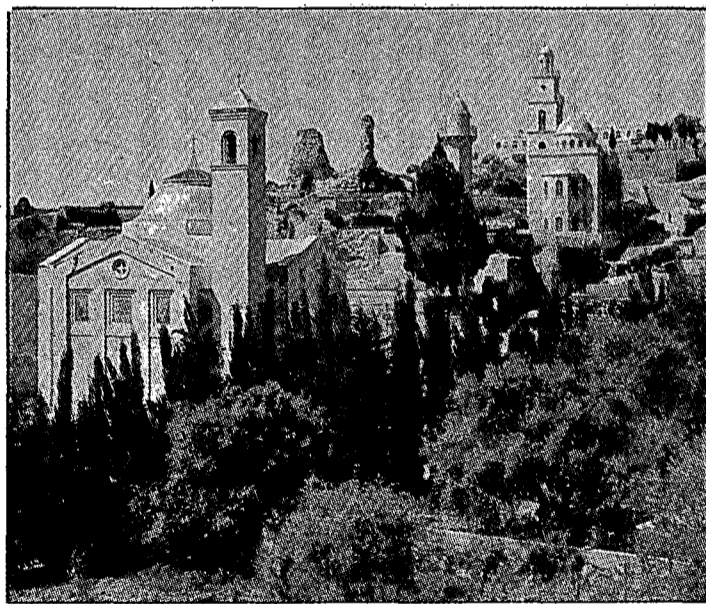
La segona part gira al voltant del llenguatge sobre Déu, però sense abandonar el terreny de l'experiència. L'autor ha decidit incloure aquí una sèrie de textos de l'Escriptura que són poc coneguts. Cal destacar, entre altres, el creuament de les nocions de maternitat i paternitat de Déu, i el testimoni dels salmistes, que obliga a entrar a la via de l'oració, on el creient sempre oscil·la entre la confiança i el dubte. D'aquesta manera, les principals tasques del lector consistiran a verificar tot el que afirma l'autor i saber connectar l'Antic amb el Nou Testament.

C.C.

Jacques Briand, *Dios en la escritura*. Desclée De Brouwer, Col·lecció Biblioteca Manual Desclée, núm. 9, Bilbao, 1995, 141 pàg.

Vols viatjar
DE FRANC
a TERRA
SANTA?

Amb «CATALUNYA CRISTIANA» ÉS MOLT FÀCIL GUANYAR

SORTEIG VÀLID NOMÉS PER A NOVES SUBSCRIPCIONS

- 1 Emplena la butlleta de subscripció amb totes les teves dades.
- 2 Tria la forma de pagament que et vagi més bé.
- 3 Retalla la butlleta per la línia de punts i envia-la per correu al més aviat possible.
- 4 De seguida que rebem la teva butlleta, et lliurarem per correu el teu primer exemplar de *Catalunya Cristiana* i el **certificat de participació** per al sorteig de **dos viatges a Terra Santa** per a dues persones.

Aquesta CAMPANYA començarà l'1 d'abril i s'acabarà el 31 d'octubre de 1997. El sorteig dels viatges es farà davant de notari, abans del 15 de desembre.

SUBSCRIU-TE a
«CATALUNYA
CRISTIANA»

i podràs guanyar
un dels
DOS VIATGES
a TERRA SANTA
per a dues persones

Nom
Adreça.....
Població.....D.P.....
Província.....Tel

Se subscriu a "CATALUNYA CRISTIANA" català/castellà per l'import anual (52 números) de 9.880 ptes.

El pagament de l'esmentada subscripció el faré mitjançant

domiciliació bancària (en aquest cas ompleneu l'ordre de domiciliació) xec nominatiu que adjunto per valor de 9.880 ptes.

Sol·licito fer el pagament a través de:

- 1 sol rebut de 9.880 ptes.
 2 rebuts mensuals consecutius de 4.940 ptes.
 4 rebuts mensuals consecutius de 2.470 ptes.

ORDRE DE DOMICILIACIÓ

Banc / Caixa..... Agència.....
Adreça.....

Senyors,

Els prego que, a partir d'ara i fins a nou avís, paguin els rebuts que els presentarà **FUNDACIÓ CATALUNYA CRISTIANA** per la meua subscripció a "CATALUNYA CRISTIANA" amb càrrec al meu compte corrent/llibreta

Entitat Oficina DC Compte

Data.....

Signatura del titular del compte/llibreta:

Dansa

Meritxell Cucurella Jorba

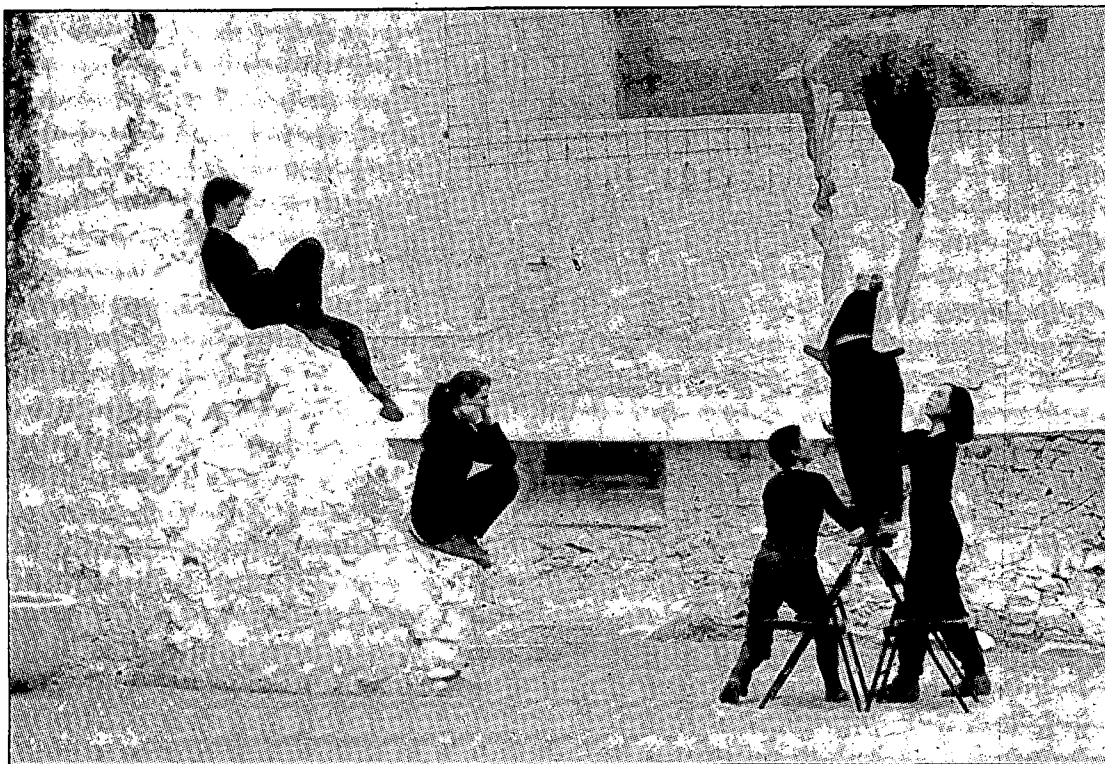
Desig inexorable d'anar i venir

Obra: *Ida y vuelta*. **Coreografia i direcció:** Carol Dilley. **Ajudant de direcció:** Maria Roca. **Ballarines:** Ana Aguirre, Bea Barrenechea, Carol Dilley, Simona Quartucci, Inma Rubio. **Muntatge musical:** Javièr Botella. **Il·luminació:** Claude Engle. **Grec 97 - Sala Beckett. Barcelona, 10 de juliol de 1997**

Hi ha una espiral que atrapa els homes i les dones. És una espiral que gira al voltant de l'enrevessat eix de la condició humana. Davant de la impossibilitat de fugir, neix *Ida y vuelta*, un espectacle de dansa que la coreògrafa Carol Dilley ha presentat a la Sala Beckett en el marc del Grec 97.

Carol Dilley ha ballat en un sens fi d'escenaris de la ciutat de Nova York; ara bé, mai ha passat per alt l'escena barcelonina. D'aquesta manera, Dilley ha treballat amb les companyies Búbulus i Nats Nus, ha format la companyia Radio Suec i és cofundadora de La Porta (Associació de Dansa Independent de Barcelona). I, per si fos poc, imparteix cursos de dansa gairebé per tot el món.

Ida y vuelta és un espectacle visceral i descarnat que ens parla d'una colla d'estats d'ànim inherents als éssers humans. Així, les cinc ballarines ens transmeten ara espurnes d'angoixa i desengany, adés espurnes d'entusiasme. Una coreografia que tan aviat traspua aïllament —en alguns *solos* excessivament llargs— com passió pel grega-

risme. Però, comptat i debatut, entre anades i tornades sempre hi ha la imperiosa necessitat de tornar a començar. Sempre hi ha el desig inexorable de recomençar de nou, talment com si res no hagués passat, talment com si ningú no hagués esquinçat la tela llisa que som abans que la vida faci els seus estralls. És així com la companyia encapçalada per Carol Dilley ens ho ha deixat entreveure en un

espectacle que transcorre entre encertats rajos de llum i malabarismes dalt d'una cadira.

La música, el responsable de la qual és Javièr Botella, està molt ben triada. La rogallosa i melòdica veu d'una immortal Janis Joplin ens trasllada a la benaurança passatgera i edulcorada dels felïços seixanta.

Amb un escenari gairebé buit i a penes il·luminat, Aguirre, Barrenechea, Dilley, Quartucci i Rubio exterioritzen, per mitjà del llenguatge de la dansa, sentiments amb moviments frenètics al ritme dels escruixidors crits de guerra de la Joplin. *Ida y vuelta*, una espiral de dansa que ens diu que no és fàcil arribar on havíem somniat.

Cinéma

Marta Puyol

Robert Mitchum, un camaleó en escena

Hollywood ha perdut amb la mort de Robert Mitchum un gran mite de la meca del cinema. L'actor nord-americà patia un emfisema i des de feia unes setmanes els metges li havien diagnosticat un càncer de pulmó, que li va provocar la mort mentre dormia a la seva casa de Califòrnia. Nascut a Bridgeport (Connecticut) el 1917, va viure una adolescència difícil causada per la desaparició del seu pare, un ferroviari que va morir atropellat pel tren. Potser per aquesta raó va saber imprimir en més de cent films el caràcter d'antiheroi indomable que també tenia en la seva vida privada.

La carrera de Mitchum va començar fent petits papers a pel·lícules de l'oest on la part de sang índia que havia heretat de la seva àvia paterna, membre de la tribu dels «peus negres», va ser-li molt útil. «En el primer western en què vaig actuar, les primeres setmanes de feina me les vaig passar aprenent a muntar a cavall. Hi havia dies en què arribava a casa sense poder asseure'm, encara que aviat vaig poder presumir de ser un bon genet.» Després de diverses pel·lícules de segona fila va arribar-li l'oportunitat que esperava amb *También somos seres humanos* (1945), amb la qual va obtenir una nominació a l'Oscar al millor actor secundari. Gràcies a aquest film, Mitchum va poder deixar

enrere les feines de miner, publicista, goril·la de *nights clubs* d'escassa reputació o boxador, que li havien permès sobreviure amb la seva dona, Dorothy Spence, de qui s'havia enamorat a les aules de l'institut. La mandíbula partida, a conseqüència de la boxa, i una mirada plena de cinisme el van ajudar consolidar-se en els papers de *bad boy*. La seva trajectòria fora del món del cel·luoide també es pot definir amb aquesta etiqueta d'home dur ja que el 1948 va veure's implicat en un escàndol per possessió de marihuana pel qual va haver de passar un parell de mesos a presó. El mal geni que tenia va provocar que es veiés involucrat en baralles amb cops de puny inclosos, fins i tot amb productors i directors de Hollywood. Segurament, aquesta actitud va ser la culpable que la preuada estatueta dels Oscars mai li fos concedida.

Mitchum explicava el seu èxit afirmant que «després de la Segona Guerra Mundial s'havien posat de moda els herois lletjos i ell havia aprofitat per explotar el seu perfil». Físic a part, el cert és que quan va tenir l'oportunitat d'interpretar bons papers va demostrar que era un actor polifacètic i versàtil. Com ho va fer a *Río sin retorno* —film en el que va compartir protagonisme amb Marilyn Monroe—, *La noche del cazador*,

Mitchum en una escena de «La noche del cazador».

El cabo del miedo —amb Gregory Peck— i *La hija de Ryan*. Robert Mitchum es creia capaç d'interpretar un gran ventall de personatges: «Crec que quan els productors tenen un paper difícil sempre decideixen trucar-me a mi perquè saben que faig de tot. Si fa falta sóc capaç de donar vida a un homosexual, a un polonès, a una dona o fins i tot a un nan del circ.»

RÀDIO

RÀDIO ESTEL (Barcelona: FM 106.6)

Cada dia:

- de 02.00 fins a les 21.00 h Radiofórmula musical amb butlletins informatius cada quart d'hora.
- Comentaris de l'Evangeli a les 7.30 i a les 15.30.

Dilluns

21.00 Vet aquí que...	22.00 Nit d'Estels	<i>Els veïns de l'escala</i>
En un dia com avui	23.00 En família	
Punt i Coma	24.00 Calaix de Sastre	
Ara va de barris	01.00 Estel de colors	
22.00 Nit d'Estels	02.00 Espurna d'alba	
23.00 Joc Net		
24.00 Estima la vida	Divendres	
01.00 Fila 7	21.00 Vet aquí que...	
Cova de Clàssics	En un dia com avui	
02.00 Espurna d'alba	Punt i Coma	
	Intercultures	

Dimarts

21.00 Vet aquí que...	22.00 Nit d'Estels	
En un dia com avui	23.00 Panorama cultural	
Punt i Coma	24.00 Amb llum pròpia	
Planeta Blau	01.00 Cova de Jazz	
22.00 Nit d'Estels	02.00 Espurna d'alba	
23.00 Tendències	Dissabte	
24.00 Versió original	21.00 Des de Nashville	
Sons i ressons	22.00 Mar de Claror	
01.00 El perquè de tot plegat	Quart món	
02.00 Espurna d'alba	A cor obert	
	23.00 Panorama de cinema	

Dimecres

21.00 Vet aquí que...	24.00 Des del campanar	
En un dia com avui	01.00 Novetats a cau d'orella	
Punt i Coma	02.00 Espurna d'alba	
Converses amb la ciència	Diumenge	
22.00 Nit d'Estels	09.00 Tot sardana	
23.00 Temps d'acció	18.45 Eucaristia des de la Catedral	
24.00 Àgora	21.00 Dos quarts de nit	
01.00 De la lletra i de la música	So de cine	
Yesterday	22.00 Nòmades	
02.00 Espurna d'alba	Raons per viure	

Dijous

21.00 Vet aquí que...	23.00 Temps de paraula	
En un dia com avui	24.00 El tren de la música	
Punt i Coma	01.00 A cel obert	
	02.00 Espurna d'alba	

RÀDIO VATICANA (OM 1.530, entre d'altres) - Cada dia 20.40h: Rosari: en llatí des del Vaticà; A les 22.10h: Noticiari.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE BARCELONA

CATALUNYA RÀDIO (Barcelona: FM 102.8) - Diumenge a les 07.30h: *Paraules de vida*: conversa sobre un tema d'actualitat des de l'òptica de la fe (director: Oriol Llop).

COPE/RÀDIO MIRAMAR (OM 783) - A les 21.00h: *El espejo de la Iglesia*. Diumenge a les 09.00h: *Santa Missa*. A les 09.45h: *Informatiu diocesà*. A les 10.00h: *Iglesia es noticia*: informació diversa de les diòcesis, de la Conferència Episcopal Espanyola i de l'activitat del Sant Pare i de la Santa Seu. A les 22.00h: *La linterna de la Iglesia*.

RÀDIO 1 (RNE, OM 738; Barcelona: FM 88.3) - Diumenge a les 08.15h: *La Misa de España* (des de Madrid).

RÀDIO 5 (RNE/Catalunya, OM 1.503) - Divendres a les 17.38h: *Fets i criteris*.

RÀDIO BARCELONA (OM 666) - Diumenge - De 22.05 a 23.00h. *Objectiu, l'home*: programa de valors humans. El cas de la setmana; un espai per a la solidaritat; entrevista (ll part) amb Vicens Ferri, missioner salesià a Costa d'Ivori; suggeriments per viure millor la vida i la «Carta Dominical» de l'arquebisbe Ricard M. Carles, de Barcelona (director: Josep-Maria Alimbau).

RÀDIO Cerdanyola (FM 92.4) - Diumenge a les 10.30h: *Moments de vida*: programa cultural religiós; director: Josep Àngel Saiz.

RÀDIO CIUTAT DE BADALONA (FM 94.4) - Diumenge 09.45h: *Vida i esperit*.

RÀDIO DESVERN (FM 98.1) - Dimecres 20.05h: *Veus de la Parròquia*: programa d'informació i formació religiosa i humana.

RÀDIO MARICEL (Sitges FM 107.7) - Divendres, a les 20.00h: *La punta* (director: Jordi d'Arquer i Terrasa).

RÀDIO MOLINS DE REI (FM 91.2) - Dissabte a les 09.00h: *Obrim camins*: programa de valors humans i cristians (director: Octavi Sánchez).

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE GIRONA

Departament de Ràdio: c/Albareda 15 pral 1a
17004 Girona; Tel (972) 22.27.75; Fax. 20.18.55

ESGLÉSIA VIVA: programa setmanal de 30 minuts de durada amb reportatges i entrevistes d'actualitat cristiana, social i humana. Té les seccions: *La Paraula del Bisbe*, a càrrec de Mn. Jaume Camprodon i Rovira; *Costumari cristià*, explicacions a costums i tradicions de l'Església, amb Joan Baburés; *La veu dels joves*, amb Jaume Reixach; *Notícies i El significat de l'Evangeli*, per Pere Carreras. També, cada mes, hi ha una crítica cinematogràfica feta per Antoni Bardera. Presenta: Àngel Rodríguez. L'emeten diverses emissores locals.

EL CAFÈ INTERNACIONAL: programa setmanal de 30 minuts de durada que recull els grans artistes i grups de la música melòdica i lleugera dels últims anys amb frases, missatges humans i paraules de reflexió. Presenta: Àngel Rodríguez. L'emeten diverses emissores locals.

LA COVA DEL COUNTRY: Espai setmanal de 30 minuts de durada

amb la col·laboració de l'Associació Europea de Música Country, que fa un repàs a la música country cristiana, godspell blanc i country en general. Presenta: Rafael Corbí. L'emeten diverses emissores locals.

LA PARAULA DEL BISBE: microespai de 5 minuts de durada presentat pel bisbe de Girona, Mn. Jaume Camprodon i Rovira. L'emeten: diverses emissores locals.

PUNT DE TROBADA: magazine setmanal d'una hora de durada que analitza temes d'actualitat de la nostra Església. L'últim divendres de mes inclou el programa *Tots els camins porten aroma*. Dirigeix i presenta Carles Sánchez amb la col·laboració d'Àngel Rodríguez. S'emeten per diverses emissores locals.

TOTS ELS CAMINS PORTEN AROMA: programa mensual que dura 30 minuts i tracta temes d'interès. Presenten i moderen: Anna Estartús i Josep Casellas. L'emeten diverses emissores locals.

Retransmissió en directe de la Missa dominical. L'emeten: diverses emissores locals.

RÀDIO SANTA COLOMA DE FARNERS (FM 91.6) - Dimecres a les 22.15h: *Maranatha*, un programa per descobrir i compartir el nostre tarannà cristià com a catòlic avui.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE LLEIDA

RÀDIO POPULAR DE LLEIDA (OM 1.224) - Dissabte 13.40h: *Iglesia es noticia*: entrevista de caràcter humanístic-religiós i paraules del bisbe Malla, de Lleida.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE SOLSONA

RÀDIO MUNICIPAL DE BELLPUIG (FM 107.3) - Dissabte a les 14.00h i diumenge a les 12.00h: *Temps Obert*, inclou la «conversa setmanal» del bisbe Deig, de Solsona.

RÀDIO LA VEU DE NAVÀS (FM 107.9) - Diumenge a les 10.00h: *Església viva*: amb la «conversa setmanal» del bisbe Deig, de Solsona.

RÀDIO PUIG-REIG (FM 107.3) - Diumenge a les 09.30: *Conversa setmanal* del bisbe Deig, de Solsona.

RÀDIO LA VEU DE TÀRREGA (FM 107.5) - Dissabte a les 09.00h: *Magacín*: amb la «conversa setmanal» del bisbe Deig, de Solsona.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE TARRAGONA

PARAULA I VIDA: Escriu i presenta Lluís Martínez Sistach, arquebisbe de Tarragona i primat. L'emeten diverses emissores locals.

PRODUCCIÓ AL BISBAT DE TORTOSA

FE I VIDA: (es publica al full «Vida diocesana»). L'emeten diverses emissores locals.

PRODUCCIÓ AL BISBAT D'URGELL

RÀDIO PRINCIPAT (FM 105.0).

RÀDIO ANDORRA (FM 91.1-94.2) - De dilluns a divendres a les 07.05h: *Déu vos guard!* Santoral, reflexió i agenda. Diumenges i festius a les 09.00h: *Santa Missa*.

Donem notícia de les emissions religioses, tant per ràdio com per televisió, que ens són comunicades. Agraïem la recepció de controls d'emissió.

TELEVISIÓ

La 2

Dv. 25 11.00 *Santa Missa*: des de la catedral de Santiago de Compostel·la.

Dg. 27 08.45 *Tiempo de creer*
09.00 *Pueblo de Dios*
09.30 *Últimas preguntas*
09.55 *Testimonio*

10.00 *Santa Missa*: amb la participació del Cor Parroquial de Dosrius (Maresme, Arquebisbat de Barcelona), sota la direcció de Pelegrí Bernal (director i celebrant habitual: Mn. Manuel Valls i Serra; coordinador: Jaume Planas i Pahissa).

10.50 *Santuari de Catalunya*

Di. 28 17.30 *Pueblo de Dios*

C 33

Ds. 26 09.00 *Signes dels Temps*:
No hi ha programa fins al setembre.

TV de Mataró (Canal 64)

Dv. 25/7 20.30 *Creure avui*:
No hi ha programa fins al setembre.

Dv. 1/8 20.30 *Creure avui*:
No hi ha programa fins al setembre.

CTV (Centre Televisiu Vaticà)

Retransmissió via satèl·lit europeu Eutelsat II-16° E. 37V. freq. 11.575 GHz, 6.60 italià, 7.50 anglès.

Diumenge 12.00-12.30 *Angelus* (directe)

Dimecres 11.00-12.30 *Audiència general* (directe)

De dilluns a divendres 18.10-18.25 *Informació*

Dissabte 18.10-18.25 *Speciale Lumen 2000*

Barcelona

• **CASA D'ESPIRITUALITAT M. ANTÒNIA PARIS.**— Exercicis per a religioses de l'1 al 10 d'agost, dirigits pel P. Gabriel Villanova, s.j. RR. M. Immaculada Missioneres Claretianes, Major de Sarrià, 169 - 08017 Barcelona, tel. (93) 203 72 12 i 203 74 04.

• **PARRÒQUIA MARE DE DÉU DELS ÀNGELS DE BARCELONA.**— Dissabte 2 d'agost, Festa Major parroquial. Temple obert: matí de 10.00 a 13.00h i a la tarda de 16.30 a 21.00h. Celebració de l'eucaristia a les 12.00, 17.00 i 18.30h (en castellà) i a les 20.00h missa solemne presidida pel bisbe auxiliar Mons. Pere Tena. Confessions: n'hi haurà quan l'església estigui oberta, llevat del moment de les celebracions de l'eucaristia. Després de la missa de les 20.00h ens trobarem tots per compartir l'alegria de la festa major de la parròquia amb un petit refrigeri. Ho farem a la Llar de l'Estudiant, c/ Balmes, 78, 1r.

• **UNIÓ DE LLIGUES DE PERSEVERANÇA DEL BAIX LLOBREGAT.**— Hora Santa, diumenge 3, a les 17.45h, a la

cripta de Gaudí (parròquia del Sagrat Cor de Jesús) de la Colònia Güell, amb Mn. Francesc Nicolau i Pou.

Lleida

• **XVII CAMP DE TREBALL DE SOLIDARITAT AMB EL TERCER MÓN.**— Tindrà lloc a Sudanell (el Segrià), del 3 al 15 d'agost. Durant el matí treballarem en el condicionament i millora dels exteriors del centre Casa Nostra de Sudanell, molt a prop de Lleida. A la tarda i a la nit drem a terme l'objectiu més important del camp de treball. Ens volem informar per conèixer i entendre la realitat dels països anomenats del Tercer Món. Ens volem sensibilitzar i conscienciar sobre aquesta realitat. Volem conèixer quines són les associacions i organitzacions que actuen en el món de la solidaritat i la cooperació amb el Sud. Ens volem comprometre en la nostra vida per construir un món just i solidari. A través de xerrades, dinàmiques, vídeoforums, jocs, tallers, debats, etc., durant aquests dies conviurem amb el poble que ens acull i amb les persones que viuen i treballen a Casa Nostra. Durant aquests dies, conviurem un grup de joves i compartirem inquietuds i il·lusions, feines domèstiques, estones de reflexió i de

gresca i de pregària. Informació i inscripcions: Adela Fernández, tel. (973) 26 08 62 nits i Jezabel Cuadrado, tel. (93) 719 04 83, migdia i nit.

• **DELEGACIÓ DE PASTORAL FAMILIAR.**— I el Servei de Colònies de Vacances organitzen unes estades familiars a la casa de colònies Verge Blanca de Llesp del 14 al 17 d'agost, amb activitats de lleure i de reflexió al voltant del tema: *Les resolucions del Concili de la Tarraconense i la seva concreció en el Pla de Pastoral de la nostra diòcesi.* Ho farem amb la col·laboració de Mn. Ven-

tura Pelegrí. Per a informació i inscripcions: Servei de Colònies de Vacances, c/ Blondel, 11, 3r. De 9.00 a 13.00h i de 17.00 a 20.30h. Tel. (973) 2693 07 o (973) 75 03 35.

Mallorca

• **CELEBRACIÓ DE LA FESTA DE SANTA CATALINA THOMAS.**— El dia de 28 de juliol, al monestir de Santa M. Magdalena, a les 11.00h, solemne celebració eucarística presidida pel P. Francesc Batle, t.o.r., vicari episcopal de vida religiosa. Parròquia

INFORMACIÓ DELS CURSOS A BARCELONA

«Descobrir-me a mi mateix»

novahumanitas**Dr. Josep Font** (català)

AGOST

Del 17 (20h) al 21 (20h) a Martí Codolar - Av. Cardenal Vidal i Barraquer, 1
Del 24 (20h) al 28 (20h) al Casal Borja, c/ Llacers, 30 - Sant Cugat
Setembre: del 31 d'agost al 4 de setembre, Casa de Sant Ignasi, c/ Carrasco i Formiguera, 32 Barcelona

Del 7 a l'11 de setembre, Casa Betània c/ Bonavista, 37 - Cornellà

Dra. M. Ángeles de los Ríos (castellà)

AGOST

Del 27 (20h) al 31 (20h) al Casal Bellesguard.

Setembre: del 19 al 23, Casa Betània c/ Bonavista, 37 - Cornellà

Inscripcions:

C/ Canuda, 4, entl. 1a - BARCELONA
Tel. 317 17 90 (de dilluns a dijous de 19 a 21h)
Tel. 417 29 48 (a qualsevol hora)

Secció a càrrec de: Telespectadors Associats de Catalunya (TAC) Balmes, 92, 1r 1a A - 08008 Barcelona Tel. i fax (93) 488 17 57

Pel·lícules de vídeo recomanades**Per a adults****Beautiful girls** (EUA, 1996)

Director: Ted Demme. Intèrprets: Timothy Hutton, Uma Thurman, Matt Dillon.

Es tracta d'un desvergonyit melodrama, que retrata certes mentalitats joves de l'Amèrica profunda. Amb un guió brillant, però ple de diàlegs obscurs, tot i que de clara intencionalitat crítica. Narra les desventures d'una sèrie de parelles que ronden els trenta any, i que busquen la felicitat. *Còmedia sentimental* **

Cosas que nunca te dije (Espanya-EUA, 1995)

Director: Isabel Coixet. Intèrprets: Lily Taylor, Andrew McCarthy.

Narra les desventures sentimentals d'una noia, a l'estat d'Oregon, que recorre al Telèfon de l'Esperança. Destaca la interpretació de Lily Taylor i el retrat que fa de certa societat de l'Amèrica d'avui dia. *Drama social* **

Per a joves**Rescate** (EUA, 1996)

Director: Ron Howard. Intèrprets: Mel Gibson, René Russo.

Impactant pel·lícula amb nen segrestat, que té uns esplèndids efectes especials, un ritme trepidant i una brillant interpretació. *Thriller* **

Sostiene Pereira (EUA, 1995)

Director: Roberto Faenza. Intèrprets: Marcello Mastroianni.

Notable il·lustració de la novel·la d'Antonio Tabucchi, ambientada als anys trenta, que conta una història quotidiana a la Lisboa de la Dictadura de Salazar. *Drama històric* ***

• En el període estiuenc, la secció TeleZapping recomanarà pel·lícules de vídeo en comptes dels films programats per les diferents televisions.

Valoració de les pel·lícules: *Aceptable **Bona ***Molt bona ****Obra mestra

Per a una valoració diària de les pel·lícules podeu trucar al telèfon del cinema del TAC 488 17 37.

TELE ZAPPING**TV1**

De dilluns a divendres

08.45 *Estamos de vacaciones*

Inclou: Phantom

El príncepe valiente

09.45 *Club Disney verano*

Dissabte

06.00 *Astrid Lindgren para los niños*07.00 *Ms. Piggle Wiggle*08.00 *Sábado fiesta*

Inclou: La gata Kitty y sus amigos

La llamada de los gnomos

Yogi y la búsqueda del tesoro

Diumenge

06.00 *Astrid Lindgren para los niños*07.00 *Ms. Piggle Wiggle*08.00 *Domingo fiesta*

Inclou: La llamada de los gnomos

Animaniacs

La 2

De dilluns a divendres

10.00 *Vacaciones de cine*14.00 *Para nosotros*18.00 *Para nosotros*

Inclou: El chavo

Beetlejuice

Antena 3

De dilluns a divendres

07.30 *Club Megatrix***Programació infantil**

Dissabte i diumenge

07.20 *Club Megatrix***Tele 5**

De dilluns a divendres

07.35 *Los gatos samurai*08.15 *El jardín secreto*08.50 *Tenko y los guardianes de la magia*

Dissabte i diumenge

De les 07.00 a les 12.00: Dibujos animados

Inclou: COPS

Boogies

Dulce Jana

TV3

Dissabte i diumenge

08.00 *Club Super 3*

Inclou: Les aventures de l'Spot

Leo, el rei de la selva

Mask

C33

De dilluns a divendres

08.00 *Club Super 3*

Inclou: Doraemon

Teo

17.00 *Club Super 3*

Inclou: Petits contes

Els barrufets

de Sant Bartomeu (Valldemosa), missa solemne, a les 11.00h. Parròquia de Santa Catalina Thomas (Palma), missa solemne, a les 20.00h.

• **CELEBRACIÓ DE LA FESTA DE SANT IGNASI DE LOIOLA.**— Dia 31, a l'església de Ntra. Sra. de Montesión, missa concelebrada a les 18.00h. Predicació del P. Nicolau Pons Llinàs, s.j.

Solsona

• **SANTUARI D'EL MIRACLE.**— Divendres 1 d'agost, a les 23.00h, vetlla de pregària «Tornem a la part de Déu» per la festa de Santa Maria d'El Miracle. En ocasió de la festa patronal, el santuari d'El Miracle us convida a compartir una hora de pregària als peus de

la Mare de Déu. Diumenge 3 d'agost, concert benèfic extraordinari de la cantant mallorquina **M. del Mar Bonet a favor de Ruanda.** Es poden adquirir entrades a la Caixa de Catalunya. També hi ha la fila 0 per a aportacions desinteressades. Per a més informació: santuari d'El Miracle, tel. (973) 48 00 02.

Urgell

• **EL SECRETARIAT INTERDIOCESÀ DE CATEQÜESI DE CATALUNYA I LES BALEARIS.**— Ha organitzat la XVII Escola d'Estiu per a Catequistes. Del 4 al 9 d'agost, al monestir de les Avellanès, a la Noguera (bisbat d'Urgell). És una escola d'estiu per a qui vulgui ser catequista (formació inicial), per a qui ja ho és (formació bàsica), per a qui

ho vol ser més (formació permanent) i per a qui ha d'animar la tasca catequètica (escola de responsables). Informació i inscripcions, fins 15 dies abans de l'escola, a la secretaria del SIC: tel. (93) 302 10 41 de dilluns a divendres, de 9.00 a 13.00h, Montserrat Oriol, o bé a la Delegació de Catequesi del mateix bisbat.

Vic

• **RESURRECCIÓ DE SANT SALVADOR DE BELLVER.**— Diumenge 27 de juliol, a les 11.30h, el bisbe Josep M. Guix consagrarà l'altar i presidirà l'eucaristia. Serà un aplec d'agraïment profund a tots els que han fet possible la resurrecció de Sant Salvador de Bellver, una església dins el terme municipal de Sant Boi de Lluçanès, a 950 metres d'altitud.

També serà com un símbol de la restauració humana i espiritual de la petita comunitat que s'hi reuneix cada diumenge.

• **EXERCICIS ESPIRITUALS A LA GLEVA.**— Per a matrimonis i persones soles, del 3 al 7 d'agost. Director: Rafel Portús, prevere. Comencen l'hora de sopar i acaben després de dinar.

Altres bisbats

• **EXERCICIS ESPIRITUALS PER A JOVES.**— Organitzats pels mercedaris del monestir del Olivar (Terol), del dia 5 (nit), al dia 11 (matí) d'agost, per a joves a partir de 18 anys, amb el P. Fernando Ruiz. Estada en ambient de silenci i pregària i en plena natura. Informació: P. Ruiz, tel. (96) 391 17 36. Monestir, tel. (978) 75 23 00.

PREGUEM PER LES INTENCIONS DEL SANT PARE

—Perquè l'Església promogui la civilització de l'amor i de la vida.
—Perquè els pobles d'Àsia s'obrin a la llum i a l'amor de Crist.

Jubileu de la Porciúncula

El dia 2 d'agost,

L'Església concedeix, ja d'antic, la indulgència plenària a tots aquells que, degudament preparats, la vulguin obtenir, ja que se celebra la festa de la Mare de Déu dels Àngels. Aquest favor eclesial és conegut per Jubileu de la Porciúncula, en record de l'esglésiola d'Assís, restaurada per sant Francesc, on aquest va fundar la gran família franciscana (menors, clarisses i terciaris) i on reunia cada any en capítol els seus frares. El papa Honorí III, quan confirmà la forma de vida franciscana, va atorgar precisament el Perdó d'Assís, nom amb què era conegut el privilegi d'aquest jubileu.

Actualment, es pot obtenir a totes les esglésies parroquials o franciscanes, a partir de la una del migdia del dia 1 i fins a darrera hora de l'endemà, dia 2, que és el de la festa. Per aconseguir la indulgència es requereix que es confessin els pecats (el mateix dia o un altre de proper a la festa), que es participi en l'Eucaristia i que es resi el Credo.

Asociación de Ayuda y Defensa de la Tercera Edad

PROPER INICI DELS CURSOS PER A L'OBTENCIÓ DEL TÍTOL DE PROVA DE MADURESA

FP-1

Auxiliar clínica
Auxiliar jardí d'infància
Auxiliar psiquiatria

Auxiliar administratiu
Auxiliar forestal
Auxiliar química

Graduat escolar
Cursos amb borsa de treball
Proves per obtenir el diploma de Dietètica i Nutrició, Geriatria i Gerontologia

Cursos reconeguts per l'IES (Institut d'Estudis Sanitaris) puntuables al ICS
Tel. 448 02 92 i 474 27 48 (tardes)
Necessitem voluntariat per atendre persones de la 3a edat

Tots els cursos es poden fer per correspondència.
Tindreu un 30% de descompte en qualsevol curs si porteu aquest anunci.

MOU-TE CONTRA L'ATUR

ACCIÓ SOLIDÀRIA CONTRA L'ATUR

FUNDACIÓ

Riera St. Miquel, 1, bis. 3er. 2a.
Telèfon 217 41 08
08006 BARCELONA

APORTACIONS

Caixa d'Estalvis de Catalunya,
Oficina 0021 c/c. 0200395557
"La Caixa"
Caixa d'Estalvis i Pensions de Barcelona
Oficina 0933 c/c. 0200061375
Caixa d'Enginyers
Oficina 0002 c/c. 0001652660

Des del carrer**«Tots hem de contribuir a la lluita contra l'atur»**

Francesc Domingo és vicepresident d'Acció Solidària contra l'Atur, una fundació que es va constituir el 1984 per donar una resposta a les necessitats bàsiques de persones en atur i, alhora, potenciar el seu retorn al món laboral.

—Com va sorgir la idea de fundar Acció Solidària contra l'Atur?

—El 1981, a partir d'una taula rodona sobre *L'atur, un clam a la societat i a la consciència cristiana* organitzada per Franciscàlia, una associació al voltant dels caputxins, preocupada pels temes socials. Alguns dels assistents van veure que calia un compromís per combatre i pal·liar les situacions difícils, sovint dramàtiques, creades per l'atur. El mateix any es constitueix Acció Solidària contra l'Atur, en un moment en què no hi havia quasi cap iniciativa de lluita contra l'atur. Actualment, hi ha més ajudes en l'àmbit local d'Església i també de les regidories de Benestar social i de Treball de cada municipi.

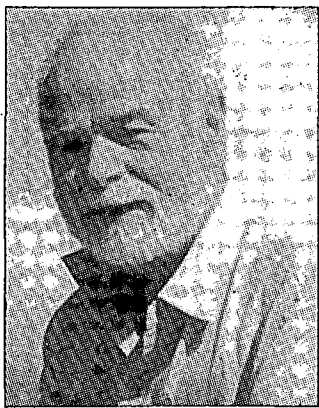
—En què consisteixen els ajuts puntuals que proporciona Acció Solidària contra l'Atur?

—Són per atendre necessitats bàsiques de gent que està a l'atur. Poden ajudar a pagar el lloguer, a evitar desnonaments, a cobrir problemes de fam física... Estan destinats a gent que arriba a situacions límit provocades per l'atur, que se'ls ha acabat el subsidi o bé que no l'han cobrat perquè treballaven en economia submergida, sense contracte. La demanda d'ajudes puntuals es canalitza sempre a través dels treballadors socials; del municipi d'on prové la petició o de Càritas interparroquial i d'altres organismes.

—Quina és la finalitat de la ajudes d'autoocupació?

—Hi ha un primer bloc on es proporcionen ajuts per l'adquisició d'eines de treball com: treure's el carnet de conduir, pagar l'impost d'activitats econòmiques o la quota d'autònom, comprar una màquina per treballar, donar una ajuda per obrir una petita botiga, etc. També ajudem la gent que té poca preparació perquè faci cursos de cuina, de geriatria, de jardineria...

El segon bloc serien subvencions en la creació de petites empreses o cooperatives de treball, amb el compromís de devolució parcial o total, quan sigui possible, dels diners que els ha deixat la Fundació. La distribució del Fons Econòmic de Solidaritat de la nostra entitat es fa a través d'uns criteris molt rigorosos on els projectes d'autoocupació, són examinats per persones de diferents àmbits professionals amb molta experiència en el món laboral.

—Fan falta més recursos per lluitar contra l'atur?

—Sí, i cada vegada més perquè la taxa d'atur segons l'EPA (Enquesta de Població Activa) l'any 1981, quan va néixer Acció Solidària contra l'Atur, estava en un 14%, i segons les últimes dades, en l'àmbit estatal, la del maig d'aquest any està en el 22%. Tots hem de contribuir a la lluita contra l'atur i a donar un cop de mà a les persones que pateixen aquest problema.

Telèfon d'Acció Solidària contra l'Atur: 217 41 08.

Marta Puyol

Respir

Miquel Estradé

«La suprema virtut»

Redacto aquest *Respir* el 6 de febrer de 1997, quan encara algú fa travesses sobre la successió de l'arquebisbe de Tarragona. El deixo escrit i que sigui publicat quan li toqui, perquè en realitat no hi dic paraules meves, sinó que hi copio unes frases de sant Ambrós. En aquell temps allò que ara en diem l'escalafó encara no comptava i per això fou elegit bisbe de Milà abans que rebés el baptisme. En el seu tractat sobre la penitència expressa l'astorament que això li causà, i s'imagina el retret que alguns li faran, i acaba amb aquesta pregària: «Sabia prou que no era digne de l'episcopat, perquè era un home de món. M'heu cridat a ser bisbe quan era un fill perdut. No permeteu que es perdi aquest bisbe, aquest perdut que vós heu volgut per ser bisbe. Feu-me sobretot la gràcia de tenir un cor ple de tendresa per tots els pecadors. Aquesta és la suprema virtut. Feu que em compadeixi de cada caiguda que veuré en un meu germà. Que no la castigui amb duresa, sinó que plori i m'affligi amb ell i que, tot plorant pel meu proïsme, plori també pels meus pecats.»

Ara mateix

Joan Carrera Planas
Bisbe auxiliar de Barcelona

Nostre Senyor

Vaig aprendre a dir Nostre Senyor abans que dir Déu. I, encara, amb la fonètica dialectal *nòstru*. Per això *Nostrusenyor* és l'expressió religiosa que trobo en la capa més fonda de mi mateix quan miro de resseguir el fil de la meva fe. El nom de Jesús em devia arribar gairebé al mateix temps, precedit, segurament, del mot nen: «el nen Jesús»... «Crist» va tenir més força després. Li havia passat al davant *Cristu*, una forma molt més habitual quan jo era petit. Més tard la reprenia tot cantant: «Cristo venç, Cristo regna, Cristo impera.» També, lamentablement, sentia que esmentaven Cristo els renegaires... (*Cristo* és un dels exemples adduïts per Joan Coromines per acceptar les terminacions catalanes en *o* com a llatínismes arrelats tant en el llenguatge popular com en el literari.)

L'expressió Nostre Senyor em servia aleshores per referir-me indistintament a Déu i a Jesús. No era ni és cap disbarat. El Pare, amb qui dialoguem en els salms, és el Senyor. I ho és el Fill. El salm 119 ho reconeix i, alhora, ho matisa: «Oracle del Senyor al meu Senyor: seu a la meva dreta.» I en el credo professem que també l'Esperit Sant «és Senyor i infon la vida». I és que, com li diem al Pare en el prefaci de la festa de la Trinitat, «vós, amb el vostre Unigènit i amb l'Esperit Sant, sou un sol Déu, un sol Senyor».

Ara bé, podem dir que el Senyor és meu, el Senyor és nostre, és Jesucrist. Tornem al salm citat: el Pare i Senyor ha fet Senyor el «meu» Senyor, Jesucrist. Aquest és el «Déu amb nosaltres» i fa de nosaltres els «homes amb Déu», cridats amb ell a seure i a fer conversa amb el Pare i amb l'Esperit Sant.

Per això avui, quan continuo dient, com de petit, Nostre Senyor, el meu pensament va, en primer lloc, a Jesús, el Crist. Ell em fa accessible Déu que, com a tal, «habita en una llum inaccessible» (1 Tm 6, 16). Es deixa veure, tanmateix, en Jesús que va dir sense embuts a l'apòstol Felip: «Qui m'ha vist a mi, ha vist el Pare» (Jo 14, 9). És «la imatge de Déu invisible». I no imatge opcional, sinó necessària: «Ningú no coneix el Pare fora del Fill i d'aquells a qui el Fill el vol revelar» (Mt 11,27). Hans Urs Von Balthasar diu de Jesús que és «l'exegeta de Déu»: «fa exègesi de Déu amb el llenguatge de l'existència humana».

He trobat cristians i cristianes —penso ara en una noia d'un bon nivell de vida espiritual— que, parlant de la pregària, m'han dit: jo vaig directament a Déu, hi penso poc en Jesús... No és precisament això el que ens ensenya la litúrgia, la qual cosa ens fa concloure així les oracions: per Nostre Senyor Jesucrist... Una fe cristiana madura, tot adorant Déu com a «essència única», reconeix «les persones distintes» (prefaci citat abans).

Amb aquest nom entranyable de «Nostre Senyor», em proposo dedicar l'habitual petita sèrie d'articles d'estiu d'enguany a secundar la iniciativa de Joan Pau II de cara al 2000: «El primer any, 1997, serà dedicat a la reflexió sobre el Crist.»